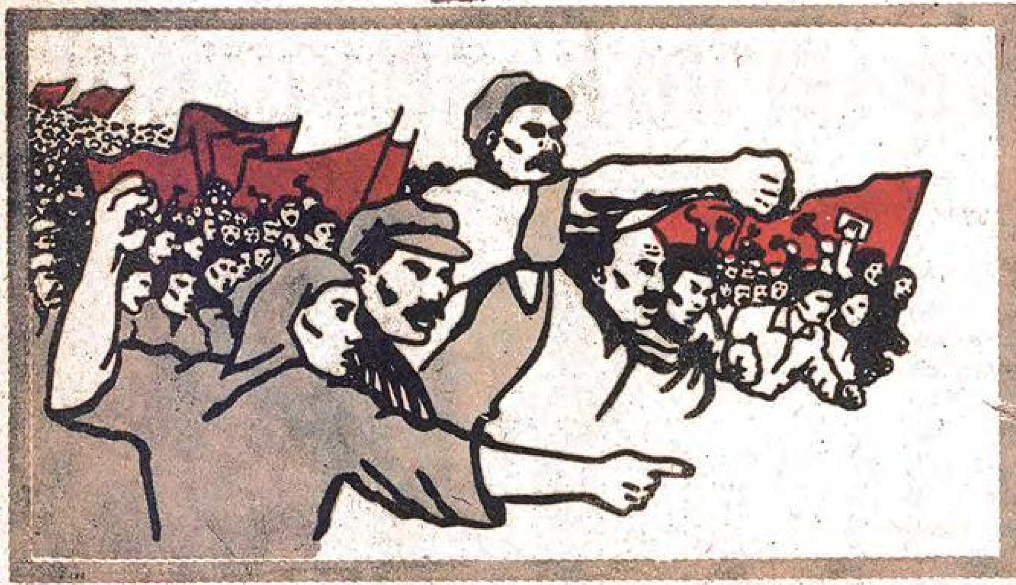

HALKIN KURTULUŞU

5 Haziran 1978
400 KURUŞ
112

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

NE AMERİKA NE RUSYA, NE NATO NE VARŞOVA

NATO zirve toplantısı Amerika'da yapıldı. Bu toplantıya Ecevit başkanlık etti. Amerikan tekellerinin başkanı Carter, Avrupalı emperyalistlerin temsilcileri Schmidt, Callaghan ve NATO üyesi diğer devlet başkanları katıldı. Zirve toplantısında, diğer süper devlet Sovyet sosyal-emperyalistleri karşısında Amerikan emperyalizminin başı çektiği "Batılı" emperyalistlerin Avrupa'daki askeri boyunduruğunu pekiştirme planları ele alındı.

NATO Zirve Toplantısında, diğer süper devlet Sovyet sosyal-emperyalistleri karşısında Amerikan emperyalizminin başı çektiği Batılı emperyalistlerin Avrupa'daki askeri boyunduruğu pekiştirme planları ele alındı.

Carter şunları söylüyor: "NATO'nun asıl savunma hedefi Avrupa'dır..... 1949 yılında birbirimize verdiğimiz karşılıklı söz ve güvencelerde hiç bir zayıflama ve sarsıntı olmamıştır." Carter'in bu sözleri NATO'nin gerçek yüzünü ele veriyor. NATO, 1949 yılında Amerikan emperyalizmi tarafından, kendi hegemonyasını sağlamlaştırmak ve Avrupa'daki diğer emperyalistleri askeri bakımdan kendine bağımlı kılmak için kurulan bir saldırgan örgüttür. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonundan sonra, iki bloğun saldırgan paktları olan NATO ve Varşova Paktları, Avrupa halkları üzerinde sürekli bir tehdit aracı olmuşlardır. Carter, 1949'daki anlaşmaları hatırlatarak, ABD'nin bugün de Batılı blok için de başı çeken emperyalist güç olduğunu vurguluyor. NATO'nun kendi denetimlere altında kalmaya devam edeceğini belirtiyor. Amerikan emperyalizmi, dünyanın her yerinde olduğu gibi Avrupa halkları için de iki baş düşmandan biridir. NATO Paktı da, onun denetiminde Avrupa halklarının bağımsızlık ve özgürlüğüne yönelen bir saldırgan paktır. Carter'ın yanı sıra, İngiliz emperyalistlerinin temsilcisi Callaghan da NATO'yu şu sözlerle

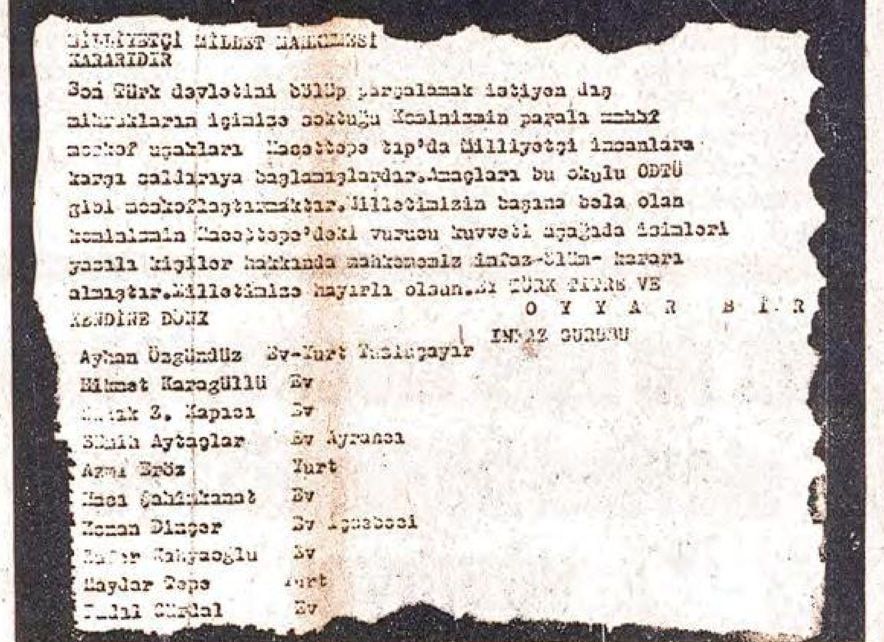
Dev.Sa.7.Sü.7'de

MİT, MHP, ve Ülkü Ocakları kapatılmalı, Kontr-Gerilla dağıtılmalıdır

Öğrenim özgürlüğü, can güvenliği

MHP'li ve Ülkü Ocaklı saldırganlar, özellikle eğitim enstitüsü öğrencilerine karşı cinayetlerini artırdılar. Sivas'taki faşist yağmadan sonra, Balıkesir'de bir devrimcinin öldürülmesinden sonra Demirci'de, Bursa'da ve İstanbul'da MHP'li faşist cinayet şebekeleri halka ve öğrencilere saldırdılar. Demirci'de tam Eğitim Enstitüsü açılacağı gün, faşistler bir devrimciyi katletti. Sonra cebine Ülkü Ocakları kartı koyup çevreden gelen faşistlerle birlikte esnafın dükkanlarına saldırdı. İstanbul'da ise faşist katiller, Kadıköy Vapur İskelesinde toplu halde vapurdan inen öğrencilere ateş açtılar. Beş öğrenci ağır yaralandı. İstanbul'daki katliam bütün halkın gözü önünde ve Kadıköy Emniyet Amirliği'nin tam karşısında oldu. Polislerin kılı bile kıpırdamadı. Faşist caniler ise bugün de vapura bindiler. Vapuru zorla Üsküdar'a yanaştırdılar. Burada da hiç bir polis görevlisi yoktu. 16 Mart katliamından, Yıldız DMMA'daki katliamdan sonra Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencilerine karşı bu yeni

Dev.Sa.6'da

İşte MHP'li faşistlerin "Milliyetçi Millet Mahkemesi"nin "infaz-ölüm" kararı ve haklarında "ölüm cezası" verilmiş devrimci ve yurtseverlerin listesi.

İşçi sınıfının boynuna geçirilmek istenen yeni bir kölelik halkası : Üçlü komite

- DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI TOPLU SÖZLEŞMELERİN ÜÇLÜ KOMİTE ADI VERİLEN BİR KURULUŞ TARAFINDAN YÖNETİLMESİNİ ÖNERDİ. BU ÜÇLÜ KOMİTE SENDİKA AĞASI, PATRON VE DEVLET TARAFINDAN OLUŞTURULACAK.
- SENDİKA AĞALARI, BU KOMİTENİN FAALİYETLERİ ARACILIĞIYLA FAŞİST DEVLET CİHAZIYLA DAHA DA BÜTÜNLEŞECEKTİR. BU ÜÇLÜ KOMİTE, İŞÇİ SINIFININ BELLİBAŞLI MÜCADELE SİLAHLARINDAN BİRİ OLAN GREVİ, DEVRİMCİ ÖZÜNDEN BOŞALTMAK AMACINI GÜTMEKTEDİR. BU ÜÇLÜ KOMİTE, ÜCRETLERİN DONDURULMASI, İŞÇİ ÇIKARTMALAR, GREVLERİN YASAKLANMASI GİBİ "TEDBİRLER" SESSİZCE ÇIKARTMA OLANAĞINA DAHA FAZLA SAHİP OLACAKTIR.
- İŞÇİ SINIFI, GREV KIRICISI ÜÇLÜ KOMİTENİN KURULMASINA İZİN VERMEYECEKTİR.

YAZISI 4. SAYFADA

Üniversiteler Arası Seçme Sınavları kaldırılmalı herkese parasız yüksek öğrenim hakkı sağlanmalıdır

- ÜNİVERSİTELER ARASI SEÇME SINAVI ... ZİRAN'DA YAPILACAK. BU YIL ÜNİVERSİTELERE GİRMEK İÇİN BAŞVURAN 375 BİN GENÇTEN SADECE ONDA BİRİ YÜKSEKÖĞRENİM HAKKI KAZANACAK, GERİYE KALAN 337.500 GENÇ İSE İŞSİZLER ORDUSUNA KATILACAK.
- ÜNİVERSİTELER ARASI GİRİŞ SINAVI TAM BİR SAHTEKARLIKTIR VE EGEMEN SINIFLARIN EMEKÇİ HALK ÜZERİNDEKİ BASKISININ BİR PARÇASI VE DEVAMIDIR.
- HERKESE YÜKSEKÖĞRENİM HAKKI, HERKESE PARASIZ EĞİTİM ANCAK DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İLE ELE ALINACAK VE KESİN ÇÖZÜME SOSYALİZMDE KAVUŞACAKTIR.

YAZISI 5. SAYFADA

Ataş'ı Devletleştirme Yalanı

CHP hükümeti, Mersin'de bulunan Ataş Rafinerisini devletleştirmekten "vazgeçti". Verilen sürenin dolmasına iki gün kala rafinerinin tam kapasiteyle çalışmaya başladığı söylendi. Ataş Rafinerisi, dışardan gelen ham petrolü işlemekte, benzin ve mazot haline getirmektedir. Ataş Rafinerisinin en büyük iki ortağı, Amerikan Mobil şirketi ve İngiliz BP şirketidir. Mobil ve BP, dünyanın en büyük petrol tekelleri arasındadır.

CHP'li bakanlar, tıpkı 1974'te olduğu gibi bol bol tehdit savurdular. Ataş'ı devletleştirmekten söz ettiler. Üretim tam kapasiteyle yürütülmezse, 90 gün sonunda rafineriyi devletleştireceklerini söylediler. Bütün bunların nasıl şişirme sözler olduğu son iki günde ortaya çıktı. Şimdi üretim bir daha düşerse, CHP'li bakanlar gene boş tehditler savuracak ve 90 gün süre tanıyacaklar. Sonra son günde petrol tekelleri, üretimi tam kapasiteye çıkarınca aynı oyun bir daha başlayacak. Bu oyun 1974'de CHP-MSP koalisyonu döneminde de oynanmıştı. Bütün emperyalistlerle uzlaşan CHP yönetimi, dünyanın en büyük petrol tekelleriyle danışıklı döğüş yaparak halkın gözünü boyamaya çalışıyor. Oysa halkımız, yurtseverlerin, devrimcilerin öncülüğünde daha 1965'lerde "milli petrol" mücadelesini devrim mücadelesine bağlı olarak yürütmeye başladı. CHP yönetimi, bütün alanlarda olduğu gibi burada da halkımızın geçmiş mücadelelerinin savunucusu gibi görünüyor. Böylece yeni mücadeleleri dizginlemeye, yatıştırmaya ve düzeni reformist maskeyle sürdürmeye çalışıyor.

CHP'li bakanların sözleri, düzenin halk üzerinde baskı ve sömürü düzeni olduğunu gizlemek istiyor. Devletin, egemen sınıfların elinde emekçiler üzerinde baskı ve sömürü aracı olduğunu gizlemeye çalışıyor. Ülkemizde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti, Ataş Rafinerisini devletleştir

Dev.sa.7.sü.1'de

12 Mart hükümlülerine özgürlük

Yeni İnfaz Yasası Senato'dan da geçerek kabul edildi. Her şeyden önce bu yasa, 60 bini aşkın mahkum ve tutuklunun, yüzbinlerce mahkum ailesinin temel talebi olan bir Genel Af değildir. CHP, hükümeti bu alanda da sömürü ve zulüm düzenini korumaya kararlı olduğunu bizzat Adalet Bakanı'nın ağzından defalarca belirtti. İşsizlik ve yoksulluktan hapis yatan onbinlerce mahkumun çıkarlarını değil, düzeni savundu. Diğer yandan bu yasa, yarı yarıya meşruten tahliye uygulamasını, savcı, müdür gibi egemen sınıfların devletinin adamlarının insafına bıraktı.

Bu yasada 12 Mart hükümlüleriyle ilgili tek bir kelime yoktur. 12 Mart döneminde idam cezaları veren, Ali Elverdi gibi sa tılık cellatlar şimdi Adalet Partisi saflarında milletvekili ya da senatör. Onların müebbed cezalara çarptırıldı devrimciler ise bugün de zindanlarda. Ecevit, defalarca geçmişin yaralarını kanatmayacağını söyledi. İşkenceleri örtbas etti. İşkencecilerin cinayetleri üzerine sünger çekti. 12 Mart'ın işkencecilerinden İbrahim Ural gibileri Valiliğe tayin edildi. Buna karşılık yurtseverler devrimciler hakkında işkencecilerin, faşist generallerin verdikleri hü-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU

DİSK Yürütme Kurulu'nun genelgesi

Geçtiğimiz hafta içinde DİSK Yürütme Kurulu, İGD ile ilişkilerini askıya aldığını bildiren bir genelgeyi tüm DİSK örgütüne yayınladı.

Genelgede özetle şöyle deniyor: "Demokratik güçlerin birliğini her şeyin üstünde tutan DİSK Yürütme Kurulu, 1 Mayıs göstericisinin çeşitli kurullarda gözden geçirilmesinden sonra, 22 Mayıs tarihli toplantısında, 1 Mayıs kutlamasının hazırlık aşamasında alınan kararlara itiraz etmediği halde, 1 Mayıs kutlamaları sırasında bu kararlara ve işçi sınıfı disiplinine uymadığı" ve "DİSK'in örgütsel bütünlüğüne ve örgütsel bağımsızlığına saygı göstermediği, ayrıca üyesi olan bazı kişilerin DİSK üyesi sendikaların sınıf ve kitle örgütü olma özelliklerini unutup bu sendikaların hazırlıklarının örgütsel bağımsızlığına müdahale ederek içişlerine karıştığı" ve "DİSK üyesi sendikalara karşı, aynı işkollarında kurdurulan sendikaları teşvik ederek işçi sınıfının sendikal birliğini parçalamaya yönelik çabalara giriştiği" için "İGD ile ilişkilerin askıya alınmasına karar verilmiştir"

Genelge ilk bakışta olumluluklar taşımaktadır. Ama biz bu genelgeyi yayınlayan DİSK Yönetim Kurulunun niteliğini de çok iyi bildiğimizden meseleye daha yakından bakalım. Genelge bu sözler arkasında acaba hangi daha derin gerçekleri gizliyor? Acaba hangi gerçekleri çarpıtmaya hizmet ediyor?

Birinci olarak; DİSK yönetimi, demokratik güçlerin birliğini her şeyden üstün mü tutmaktadır? Hayır. Bizzat 1 Mayıs mitingi öncesi ve sırasında DİSK yöneticilerinin tavrı bunun koskoca bir yalan olduğunu ortaya koymaktadır. Daha önce de ortaya koyduğumuz gibi, DİSK yönetiminin tutumu, sadece, 1 Mayıs sırasında demokratik güçlerin birliğinin engellenmesi, her ne pahasına olursa olsun engellenmesi, bu yolla provokasyonlara açık bir ortam yaratılması, proleter devrimcilerin ve işçi sınıfının gerçek hedef ve sloganlarının 1 Mayıs Alanında engellenmesi hedefine yönelikti. Bugünkü DİSK yönetimi de revizyonist Kemal Türkler, Mehmet Ertürk, Mehmet Karaca vb. lerin yolundan yürümekte, onların önünde baş eğmekte, onlarla uzlaşmakta ve "demokratik güçler"

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Faşist diktatörlük yiğit Gaziantep halkını yıldıramaz

Faşist diktatörlüğün kiralık katilleri son saldırılarıyla Gaziantep'te 4 yurtseveri daha katlettiler. ODTÜ'lü öğrencilere açılan yaylım ateşi sonucunda yoldan geçmekte olan Selma Özyazıcı isminde bir hemşire, 65 yaşlarında yaşlı bir ana, ve ODTÜ öğrencisi Selahattin Aslan öldürüldü. Polis, cenazeyi vermemek için hastaneyi kuşattı. Ancak Gaziantepli yurtseverler ve devrimciler cenazeyi almayı başardı.

Yürüyüşe, bütün olumsuzluklara rağmen en ge-

Dev.Sa.6'da

Askeri Ceza Kanununda 141-142. Maddelerin Cezaları Bir Kat Daha Artırılmak İsteniyor

CHP hükümeti asker kişilerin ve işçi sınıfının düşünce özgürlüğüne saldırıyor

CHP hükümeti, Askeri Ceza Kanunu ile ilgili yeni bir tasarı hazırladı. Buna göre; asker kişiler ve askeri kurumlarda çalışan siviller için 141-142. maddelerin cezası bir k... artırılıyor. 141-1.. maddeler, faşist Mussolini'nin ceza kanu-

De.sa.7.sü.6'da

Mustafa Yıldırımtürk'e Özgürlük

Anayasa Mahkemesi, asker olmayan kişilerin Askeri Mahkemeler tarafından, orduya hakaret suçuyla yargılanmasını öngören ceza kanununu iptal etti. Bu madde, 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü sırasında Askeri Ceza Kanunu'na eklenmişti. Gazetemiz eski Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk, ordunun manevi şahsiyetine hakaret iddiasıyla, Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmıştı. Bugün hâlâ hapiste bulunmaktadır.

Bu maddenin iptal edilmesi, yurtseverlerin, devrimcilerin, demokrat kamuoyunun ve bütün halkımızın basın özgürlüğüne yönelik mücadelesinin sonucunda sağlanmıştır. 12 Mart faşistlerinin, 12 Mart'ta çıkarılmış bir hükme göre tutuklattığı eski Yazıişleri Müdürümüz derhal serbest bırakılmalıdır!

İşçi sınıfı ücretlerin dondurulmasına izin vermiyecektir

- KOMPRADOR BURJUVAZİ İSTİYOR, CHP HÜKÜMETİ İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMAYA HAZIRLANIYOR
- SENDİKA AĞALARININ İŞÇİ SINIFI DÜŞMANI YÜZÜ BİR KERE DAHA AÇIĞA ÇIKIYOR. İŞÇİ SINIFI HALİL TUNÇ GİBİ SENDİKA AĞALARINI YIKIP GEÇECEKTİR.

YAZISI 4. SAYFADA

KONTR-GERİLLA'NIN, MİT'İN İŞKENCECİ KATİLLERİ 12 MART'IN «İŞKENCECİ ALBAYLARI» İŞBAŞINDA

- KAD.. KARADENİZ KONTR-GERİLLA TEZGAHLARINDA 8 GÜN İŞKENCE.. SONRA SOKAĞA ATILDI

23.5.78 günü Aksaray TÖB-DER ...esinden çıkmakta olan ...ir Karadeniz, 6 polis ...afından önce tartaklaş.., daha sonra ise Mura..1 marka yeşil bir ..aya bindirilerek 1..şye götürülmüştür. Bu.. arabanın de..ğiştirilm..nden sonra muhtemel..elimiye Kışlasına gö..ülen Kadir Karadeniz ..özleri bağlanarak burada işkence edilmeye başlanmıştır.

Sahte ifade alabilmek ve çeşitli sözde suçları kabul ettirebilmek için, işkencenin her türlüsünü deneyen işkenceci albayların ve MİT üyelerinin vahşeti 8 gün devam etmiştir. Birer saat arayla düzenlenen işkenceler sırasında Kadir Karadeniz'-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Dünya Gazetesi emekçileri, birlik ve mücadele sonucu birçok haklarını koparıp aldılar.

Dünya Gazetesi İşçilerinin grevi başarıyla sonuçlandı

Dünya Gazetesi kol işçileri, altı aydır süren toplu sözleşme görüşmeleri sonunda direnişe geçtiler. Türk-İş'e bağlı Basın-İş, işçileri altı aydır oyaladı. Dünya Gazetesi emekçileri, sendika ağalarına rağmen toplanarak direnişe geçmeye karar ve..diler. Grev 10. günün sonunda işçilerin haklarını almasıyla başarıyla son buldu.

Grev Komitesini işçiler kendileri seçtiler. Mücadele hem patrona, hem sendika ağalarına karşı yürütüldü. Onları teşhir eden iki bildiri ve duvar gazetesi, çeşitli semtlere dağıtıldı, yapıştırıldı. Grev süresince bütün işçiler grev çadırında bulundular, sırasıyla nöbet tuttular. Yurtsever devrimci öğrenciler grevci işçilere destek oldular, onları yalnız bırakmadılar. Grevle ilgili tiyatro, folklor oynadılar. Bu arada işçilerin haklı taleplerinin savunucusu gibi görünen sahte sosyalist DİSK'in Basın-İş sendika ağaları "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganıyla karşılaşınca geldikleri gibi gittiler. Polis, ise ilk gün işçilerin kararlı-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

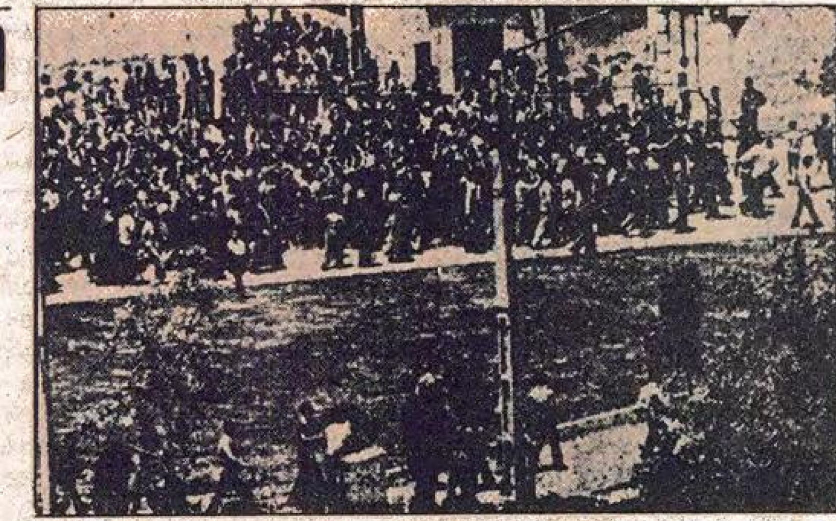
Ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadeleleri yayılıyor ve yükseliyor

Ezilen halklar, bütün dünyada emperyalizme karşı, emperyalistlere binbir bağla bağlı olan yerli gericiliğe karşı ulusal kurtuluş mücadelelerini geliştiriyorlar.Eski ve yeni sömürgeciliğe karşı, emperyalist baskılara karşı, başta dünya halklarının baş düşmanları olan iki süper devlete karşı ve faşist rejimlere karşı halkların verdiği mücadele, uluslararası proletaryanın yedek gücünü oluşturuyor.

Ezilen ve sömürülen halkların bağımsızlık ve özgürlük için sürdürdükleri mücadeleleri bastırmak için emperyalistlerin, ırkçıların, siyonistlerin ve tüm gerici güçlerin uyguladığı şiddet ve terör, kurtuluş hareketlerinin gelişmesini durduramıyor. Afrika'da Zimbabwe, Namibya ve Azanya halklarının ırkçı faşist rejimlere ve destekçisi emperyalistlere karşı silahlı mücadeleleri çok büyük boyutlara ulaştı.Zimbabwe yurtseverleri ülkenin kuzey bölgelerinde 50 bin kilometrekareden fazla alanı denetimleri altında tutuyorlar. Rodezya başkenti Salisbury'de ırkçı güçlere karşı saldırılarını sürdürüyorlar. Namibya yurtseverleri onlarca düşman uçağı düşürdüler. Ülkenin kuzey ve kuzeybatısında bir çok bölgeyi denetliyorlar. Azanya

De.sa.7.sü.4'de

İran'da halk mücadelesinin alevleri bütün ülkeye yayılıyor

İran halk kitlelerinin mücadele alevleri bütün ülkeye yayıldı.

İran'da geniş halk kitlelerinin mücadelesi gittikçe büyüyor.Tahran,Tebriz, Kum, Kezvin, İsfahan ve Şiraz şehirlerinde binlerce halk kitlesi şehir caddelerini sloganlar atarak doldurdu.Tahran'da barikatlar kuruldu. 22 büyük fabrikada işçiler grevdedir. Birçok şehirde öğrenciler şehir genel valisinin bürosunu işgal ettiler, bankaları ve faşist Restahiz Partisinin binalarını tahrip ettiler. Faşist Şah rejiminin polis ve ordusu azgınca gösterilere saldırıyor. 10 Mayıs günü Kum şehrindeki gösterilerde faşist polis yüzlerce emekçiyi katletti. İran halkı faşist terörden yılmıyor. Sıkıyönetime rağmen Kum şehrinde halk, bir askeri karakolu bastı, birçok ordu ve polis arabasını yaktı. İran işçi sınıfı ve emekçi kitleleri gittikçe büyüyen dalgalarla faşist Şah rejiminin temellerine saldırıyor.

Şah rejiminin halk düşmanı siyaseti sonucunda İran'da yüzbinden fazla siyasi tutuklu, toplama kamplarında ve hapishanelerde işkence görmektedir. İran'ın zenginlikleri 45 ailenin elindedir. Faşist Şah rejimi,ülkenin petrol ve gazını emperyalistlere satıyor.Onbinlerce Amerikan, Avrupa ve Sovyet casusu, danışman görüntüsü altında ordu ve polisin başında,üniversitelerin içindedir.

İran'da 40 binden fazla Amerikan uzman ve askeri, onlarca Amerikan üssü vardır. Amerikan emperyalizmi,milyarlarca dolarlık silah sattığı İran Şahına, Basra Körfezi ve Ortadoğu'da jandarmalık görevi yüklemiştir.Faşist Şah'ın ordusu, Umman'daki Sultan'ın yanında Umman halkının kurtuluş mücadelesini ezmek için savaşmaktadır. Petrol üreticisi ülkeler içinde faşist Şah rejimi, Amerikan emperyalizminin ajanıdır ve petrol fiyatlarının artmaması için çaba göstermektedir.

İranlı öğrenciler konfederasyonu (Ulusal Birlik) CISNU-Türkiye kolu İran halkının mücadelesini yayınladığı bildiride şöyle anlatıyor: "11 Mayıs 1978 günü tüm İran'da genel grev ilân edildi. Üniversite öğrencileri de halkın haklı mücadelesine katıldılar. Bütün kitle caddelerde 'mücadele için birlik' sloganını atıyordu... Faşist Şah rejimi, Hitler faşizmi döneminde olduğu gibi çok sayıda terörist ve faşist yeraltı örgütleri kurmaktadır. Bu yeraltı örgütleri, evlere baskın yaparak, bomba atarak, caddelerde tek tek kişileri öldürerek ve yakalattıkları kişileri bilinmeyen yerlere götürerek vb... faaliyetlerini sürdürmektedirler.

ABD emperyalizminin zincirli köpeği faşist Şah rejimi, halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesini kanla boğmaya çalışırken,bir yandan da dünya kamuoyunun İran'daki gerçekleri görmesini engellemek için yanlış bilgiler vermekte, halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesini gerici eylemler olarak nitelendirmekte ve halkın, başka ülkelerin kışkırtmalarına alet olduğunu alçakça iddia etmektedir.Fakat dünya kamuoyu şunu görmektedir: İran halkının büyük çoğunluğu yoksulluk içinde yaşarken faşist Pehlevi rejimi, İran'ın milli gelirlerinden her yıl milyarlarca doları silah almaya harcamaktadır. Açıkça faşist Şah rejimi, İran'ı emperyalizmin yağma ve talanına açık bırakmıştır. Şah'ın bu alçakça iddiası ...sinden başka birşey değildir.

İran emekçi kitleleri, emperyalizmin ve faşist diktatörlüğün yağma ve baskısına karşı başkaldırmıştır. Özgürlük ve adalet, baskısız ve sömürüsüz bir hayat için mücadele alevleri yayılmaktadır. Bu çatışmalar boyunca İran proletaryasının ve onun sınıf müttefiklerinin devrimci bilinci yükselmektedir.Faşist Şah diktatörlüğünün temelleri çatırdamaya başlamıştır.

Arjantin cuntası, dünya kupası ile kanlı yüzünü gizleyemez

Arjantin'de futbolda Dünya Kupası finalleri başladı. Arjantin bir Güney Amerika ülkesidir. 26 milyon nüfusu olan ülkede, askeri faşist cunta halk üzerinde yoğun bir baskı ve terör uygulamaktadır. Arjantin tarihi, faşist cuntalar,sözde demokratik Juan Peron türünden gibilerle doludur. Halk kitlelerinin mücadelesi yükseldikçe Peron türünden gözboyayıcılar bir kenara atılmakta ve emperyalizmin sadık uşağı cuntalar darbe yapmaktadır. Şimdi yönetimde bulunan cunta, 1976 yılında bir darbe ile başa geldi. Bütün sendikaları, partileri, dernekleri vb. kapattı. Yalnızca revizyonist parti legal olarak faaliyetini sürdürüyor.

Askeri faşist cunta, Arjantin'de Amerikan emperyalizminin ve diğer emperyalistlerin çıkarlarının savunucusudur. Baştaki generaller, Panama'daki Kontr-Gerilla okulunda Pentagon generalleri tarafından yetiştirilmişlerdir. Amerikan tekellerinin kârları artarken açlık ve yoksulluk da artmaktadır. Diğer yandan başta Alman mali sermayesi olmak üzere Avrupa kökenli tekeller de Arjantin'e büyük çapta sermaye ve teknoloji ihraç etmişlerdir. Fiat, Wolksvagen'in Avrupa dışındaki en büyük fabrikaları buradadır. Sovyet sosyal-emperyalizmi ise, Arjantin cuntasına karşı çıkmamaktadır. Onlara göre, yönetimdeki cunta demokrasi yanlısıdır ama bazı güvenlik kuvvetleri faşist generallerin elindedir. Dolayısıyla, askeri cunta yıpratılmamalıdır. Gerçek ise başkadır. Arjantin, Sovyetler Birliği'nin en büyük silah alıcıları arasındadır. Brejnev revizyonistleri ise, Arjantin'den yılda 500 bin ton et ithal etmektedir. İşte Arjantin halkı, bütün emperyalistlerin sömürü ve yağmasının ağır yükleri altındadır.

Arjantin faşist cuntası, Dünya Kupasını kendilerine prestij kazandıracak bir olay olarak değerlendirdi. Onlar, gazetecilere ve televizyon seyircilerine Arjantin'in nasıl düzenli, mutlu ve refah bir ülke olduğu izlenimini vermek için bir özel Amerikan reklam şirketine milyarlar ödediler. Faşizmi güleryüzlü ve insancıl göstermek için lüks, rüşvet gibi yollarla kendilerine övgü yazıları yazdıracak oyunlar düzenlediler.

Diğer yandan milyarlarca doları aşan bütün bu harcamalar, Arjantin halkının sofrasındaki ekmeği daha da küçülttü. Arjantin halkının ihtiyacı futbol değil, ekmek ve özgürlüktür. Dünyanın hayvancılıkta uzmanlaşmış ülkesinde, emekçiler artık eti rüyalarında görüyorlar. Faşist cunta,futbolu kullanarak Arjantin halkının dikkatini dağıtmak gibi bütün baskıcı rejimlerin kullandığı yöntemlere başvuruyor. Dünya Kupası, işte emperyalistlerin ve faşist cuntanın, halk üzerindeki zulüm ve sömürüsünü gizlemeye, şirin göstermeye çalışan bir oyundur.

Arjantin faşist rejimini protesto kampanyası sürüyor

Arjantin faşist cuntasının işkence ve katliamları karşısında onmilyonlar bütün dünya üzerinde Dünya Kupası'nın boykot edilmesi için mücadele etti. Gerçek Marksist-Leninistlerin yanı sıra birçok ülkeden yurtsever, demokratlar faşist cuntanın halk düşmanı yüzünü ortaya çıkarmak için kampanyaya atıldı.

Daha Dünya Kupası elemeleri yapılırken Avrupa'nın birçok stadında seyirciler "Faşist Arjantin Cuntasını Boykot Edelim!" yazılı pankart ve bez sloganlarla gösteriler yaptılar. Alman televizyonunun bütün gayretlerine rağmen bir gösterinin pankartı milyonlarca televizyon seyircisi tarafından izlendi. Almanya'da açılan boykot kampanyasına birçok demokrat, ilerici sporcu da katıldı. Alman milli futbolcusu Breitner kampanyada faal rol aldı. Danimarka'da 80 sporcu bir yürüyüşle faşist cuntayı protesto etti. Dünya Kupası'na katılan İran takımının kaptanı, Arjantin'de oynamayı reddetti. Tıpkı Arjantin cuntası gibi Amerikan emperyalizminin uşaklığını yapan faşist Şah rejimini protesto etti.

Dünyanın birçok ülkesinde yürüyüş ve gösterilerin yanı sıra demokratik kuruluşlar da boykot kampanyasına katıldılar. Uluslararası Af Örgütü, Arjantin'de yapılan işkenceleri protesto etti.Fransa'da açılan kampanyada yüzbin emekçinin imzaladığı bir bildiriyle Dünya Kupası'nın boykot edilmesi istendi. Alman Gazeteciler Birliği de,gazetecilerin Arjantin'de tutuklu bulunan gazetecilerle ilgilenmesini istedi.

Boykot kampanyası başarıya ulaşmamasına rağmen Arjantin faşist cuntasının işkenceci ve halk düşmanı yüzü ortaya çıkmıştır. Dünya üzerinde gerçek devrimci güçler ve halkların yanı sıra pekçok demokrat, Arjantin halkının özgürlük mücadelesinin yanında yer almıştır ve almaktadır.

Bütün emperyalistler ve Mobutu rejimi, Zaire halkının düşmanıdır

İşte Fransız emperyalistlerinin Afrikalı halka karşı giriştiği zulüm ve katliam! Onlar da, Zaire halkının yeminli düşmanlarıdır.

Zaire, zengin bakır ve diğer maden yataklarıyla bütün emperyalistlerin gözü üzerinde olan bir ülkedir. Geçmişte on yıllar boyunca buradaki maden yataklarını başta Belçikalı sömürgeciler olmak üzere birçok emperyalist yağmaladı.Afrika'daki ilk kurtuluş savaşları bu bölgede oldu. Afrika halklarının sömürgeciliğe karşı elde silah çarpışmalarıyla, Kongo, Zaire gibi devletler kuruldu.Ancak Fransız, Belçikalı emperyalistler yeni sömürgecilik yöntemleriyle, ülke zenginliklerini talanı sürdürdüler. Lumumba,Nkrumah gibi Afrika halklarının milli kurtuluşçu önderleri, bu emperyalistler tarafından katledildi. Bugün Zaire'de iktidarda bulunan Mobutu gibi emperyalist uşağı gerici-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Bütün revizyonist teoriler, Zaire halkının mücadelesini karartmaya çalışıyor

Zaire halkına karşı emperyalist saldırı ve gerici Mobutu rejiminin emperyalistlerce yapıldığı çağrı, bütün revizyonist teorilerin iflasıdır. Sovyet sosyal-emperyalistleri yıllardır "milli kurtuluşçu" olarak görünmeye çalışıyorlar. Oysa,Zaire'nin Şaba bölgesinde Afrika halkına karşı düşmanlıkları körükleyen onlardır. Katanga jandarmalarının komutası Kübalı işgalcilerin elindedir. Onlar, diğer emperyalistlerle rekabet halinde Zaire halkının zenginliklerine göz diktiler. Zaire topraklarına vahşice saldırı düzenlemektedir.

"Üç Dünya" teorisyenleri ise, Sovyetlerin denetlediği bu saldırı karşısında Fransız, Belçika emperyalistlerine sığınıyorlar. Tıpkı gerici Mobutu rejimi gibi onlar da emperyalistleri dize getirecek tek güç olan Zaire halkını görmeyecek kadar körleştiler. Onlar, Zaire halkının değil Batılı emperyalistlerin çıkarlarını savunan Mobutu'nun safında yer alıyorlar. Fransız emperyalistlerinin Afrikalı halka karşı giriştiği zulüm ve katliamları hoş göstermeye çalışıyorlar.

Gerçekler bir daha göstermektedir ki, halkların tek kurtuluş yolu, kendi güçlerine dayanarak yürüttükleri silahlı mücadeledir. Sovyet saldırısı gibi Fransız müdahalesi de Zaire'yi kan ve ateşe boğan emperyalist bir saldırıdır. Gerek Brejnev revizyonistleri, gerek "Üç Dünya"cılar, Zaire halkının karşısında emperyalistlerin ve gerici Mobutu rejiminin safında yer almışlardır.

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA BÜYÜYOR, GÜÇLENİYOR

İran İşçileri ve Köylüleri Komünist Partisi ve Venezuella Bandeira Roha Partisi ortak bildirisi

İran İşçileri ve Köylüleri Komünist Partisi'nin organı Tufan gazetesinin bildirdiğine göre, geçenlerde Venezuella Bandeira Roha Partisi ve İran İşçileri Köylüleri Komünist Partisi heyetleri arasında bir görüşme yapılmıştır. Bu münasebetle yayınlanan ortak bildiride bildirildiği gibi görüşme sıcak ve kardeşçe ortam içinde geçti.Bildiri şuna işaret etmektedir:

"Toplantı sırasında Venezuella'nın Bandeira Roha Partisi'nin heyeti, ülkeyi sarsan ciddi siyasi ve ekonomik buhranı ve emperyalizm,burjuvazi ve toprak sahiplerinin bu görevi gerçekleştirmek üzere tezgahladıkları planları belirtti. Söz konusu planlar geniş kitlelerin kararlı cevabıyla karşılanmaktadır.Venezuella'nın Bandeira Roha Partisi heyeti, revizyonistler ve reformistlerin işbirlikçi çizgisini teşhir etti, çünkü bu çizgi halkın mücadelesini engellemekte ve seçim hayalleri yaratmaktadır. İran İşçileri ve Köylüleri Komünist Partisi heyeti, İran'da sosyal ve siyasi durumu sundu. Emperyalizmin ve özellikle Amerikan emperyalizminin İran'da tam etkisini ve Şah'ın faşist diktatörlüğünün kanlı niteliğini teşhir etti. O, aynı zamanda "Üç Dünya Teorisi"nin temsilcilerinin gösterdikleri çabaları da mahkum etti. "Üç Dünya Teorisi" temsilcileri, Şah'ın bağımlı ve kanlı rejimini demokrat gibi sunarak İran halkını uyutmaya çalışmaktadırlar. İki heyet görüşme sırasında uluslararası durumun tahliliyle ilgili fikir birliğini belirtti, çağımızın can çekişen emperyalizm ve proleter devrimler çağı olduğuna işaret etti. Onlar, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerinin temelinde yapılan tahlilin doğruluğunu belirttiler. Bu öğretilere göre, sınıf mücadelesi,tarihin yegâne motorudur. Proletarya diktatörlüğü, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek üzere yegâne yoldur. Her türden revizyonistler, Marksizm-Leninizmi çarpıtmak ve proletarya ve emekçi kitlelerin devrimci mücadelesini saptırmak üzere bu ilkelere her zaman saldırmışlardır. Titocu ve Kruşçevci revizyonistler, Avrupa komünistleri ve "Üç Dünya Teorisi"nin destekleyicilerinin özü aynıdır. Onlar, dünya gericiliğine hizmet etmek için ezilenleri, ezenlerle, halkları emperyalizmle uzlaştırmayı amaçlamaktadırlar. İki parti, çağımızın çelişmelerini inkar eden, emperyalizm ve iç gericilikle ittifak öğütleyen "Üç Dünya Teorisi"nin açığa çıkarılmasını gerekli olarak ele almaktadır. Her iki parti, uluslararası komünist hareketin birliğinin, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizmine bağlılığın savunulmasının gerektiğini belirtirler. İki parti, Marksizm-Lenizm önünde sadakatını ve proleter enternasyonalizmini belirtti.Partilerin, ortak düşmanlara karşı ve sosyalist devrimin zaferi için mücadelede enternasyonalist bağları ve karşılıklı dayanışmayı güçlendirmedeki kararlılığını belirtti."

(Tiran Radyosu, 9 Mayıs 1978)

AÇIKLAMA

Gazetemizin 104. sayısında İspanya Komünist Partisi (ML) ve Venezuella Kızıl Bayrak Partisi'nin ortak bildirisinde şunlar yazılıydı:

"Her iki tarafın delegasyonu, İspanya ve Venezuella'nın olduğu gibi dünya halklarının en zalim baskıcısı, savaş kışkırtıcısı ve saldırgan ABD emperyalizmine karşı mücadelenin yoğunlaştırılması zorunluluğuna dikkati çekerken, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da mücadele etmenin gerekliliğini unutmamak gerektiğini vurguluyor. " Oysa asıl metinde "en" kelimesi yoktur.İKP/ML'nin yayın organı Vanguardia Obrera'nın 22-28 Ocak 1978 tarihli sayısında bu bölüm şöyledir:

"Her iki delegasyon, diğer süper devlet Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadeleyi unutmaksızın, savaş kışkırtıcısı, saldırgan ve dünya halklarının büyük baskıcısı Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleyi hem İspanya'da hem Venezuella'da yoğunlaştırmak gerektiğini belirttiler."

Gazetemizin dışında bir hatanın ürünü olan bu yanlışlığı düzeltiriz.

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

* FRAP'ın (İspanya Devrimci, Anti-faşist Yurtsever Cephesi) kurucularından Julio Alverez Del Vayo, üçüncü ölüm yıldönümünde Cenevre'de anıldı. FRAP'ın 7 Mayıs günü Cenevre'de düzenlediği anma toplantısına Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden 70'e yakın FRAP temsilcisi ve ayrıca Almanya'dan KPD/ML, Türkiye'den Halkın Kurtuluşu taraftarları, Polisario Halk Kurtuluşu Cephesi temsilcileri katıldılar. Sabah Cenevre mezarlığında toplanan devrimciler, FRAP bayrakları altında topluca Julio Alverez'in mezarına yürüdüler. Saygı duruşundan sonra İspanyalı bir yoldaş kısaca şunları söyledi: "Julio Alverez Del Vayo, iç savaş sırasında İspanya Cumhuriyet Ordusu lideri ve 2. Cumhuriyetin dışişleri bakanı idi. Biz O'nu, gerçek bir cumhuriyetçi olduğu ve bütün hayatı boyunca Cumhuriyetin ilerlemesi yolunda çalıştığı için anıyoruz. O ve karısı, İspanya topraklarında sessizliğe kavuşuncaya kadar biz hiç bir zaman susmayacağız." Daha sonra birçok anti-faşist kuruluşun yanı sıra İspanya KP/ML, FRAP, KPD/ML, Halkın Kurtuluşu taraftarları, Şili İhtilalci Komünist Partisi Halk Cephesi ve Polisario Halk Kurtuluş Cephesi temsilcileri dayanışma mesajları okudular. Toplantı Enternasyonal Marşı'nın okunmasıyla son buldu.

* BREZİLYA'da sınıf mücadelesi yoğunlaşıyor. Askeri faşist diktatörlüğün 14 yılı boyunca görülmedik boyutlarda gösteri, direniş ve grev dalgası bütün Brezilya'yı kaplamıştır. Brezilya emekçi kitleleri, gittikçe artan açlık ve yoksulluğa karşı, faşist diktatörlüğün baskı ve zulmüne karşı baş kaldırıyorlar. Son günlerde grevci işçi sayısı, sıkıyönetime ve yasaklamalara rağmen 20 bini geçti. Brezilya halkı, mücadelesini, faşist diktatörlüğü yıkana kadar sürdürmeye kararlıdır.

* AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'nde renkli Amerikan nüfusun güçlü eylemleri artmaktadır.Birçok şehirde zenciler, Portorikolular,Meksikalılar sömürüye, ırk ayrımına ve vahşi ırkçı zorbalığa karşı baş kaldırmışlardır. Waşington'da değişik zamanlarda toplam 800 bin zenci yürüyüş yapmıştır. Huston şehrinde polis kuvvetleri göstericilere saldırmış ve pekçok zenciyi yaralamıştır.Zencilerin, Portorikoluların., Meksikalıların mücadelesi gittikçe daha belirgin siyasi nitelik kazanmaktadır. Bu mücadele, proletaryanın gittikçe keskinleşen mücadelesinin bir parçasıdır. Dünyanın ezilen halklarının ve devrimci güçlerin emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve gericiliğe karşı verdikleri mücadelenin ayrılmaz parçası ve önemli bir halkasıdır.

Bunun karşısında Amerikan emperyalizmi devlet cihazını gittikçe faşistleştirmektedir. Yanı sıra eski faşist çeteler yeniden ortaya sürülmektedir. Ku Kluks Klan türünden ırkçı faşist çeteler, doğrudan doğruya tekeller tarafından beslenerek saldırı ve katliam faaliyetlerini artırmışlardır. Sınıf mücadelesinin yükselmesi ve yoğunlaşması karşısında, bütün Avrupa'da görüldüğü gibi Amerika'da da sivil faşist çetelerin katliamı artmaktadır.

Amerikan emperyalizminin bütün bu baskı ve terörüne karşı, halk kitleleri protestolarını artırmışlardır. Bu yıl içinde madencilerin grevi Amerikan tekellerini sarstı. Diğer yandan halk kitleleri halklara karşı kullanılmak üzere hazırlanan nötron bombasına karşı gösteriler düzenlemektedir. Newyork'ta Birleşmiş Milletler binasının karşısında birçok ülkeden emekçiler, nötron bombasını protesto ettiler. 30 bin imzalı bir dilekçe hazırladılar.

* MISIR'da Enver Sedat rejimi sözde bir halk oylamasına gitti. Enver Sedat bu oylama metninde "kendi sağındaki güçleri" ve bütün ilerici güçleri birarada kabul edip etmediğini halkın oyuna sunma manevrasına başvuruyor. Böylelikle rekabet ettiği diğer gerici kliklerden kurtulmanın yanı sıra gercekte halkın her türlü direnişini bastırmayı amaçlıyor. Enver Sedat, bundan sonra bütün partilerin kapanacağını, yetkilerin kendisinde toplanacağını duyurdu. Bu sahte halk oylaması, onun Filistin halkına karşı, siyonistler ve Amerikan emperyalistleriyle ortaklaşa kurduğu komployu da "aklamaya" yarayacak. Bütün bu oyunlar, emperyalistlerin ve gericilerin sık sık başvurduğu aldatmacalardır. Zamlara karşı geçen yıl ayaklanan Mısır halkı, Enver Sedat'ın bu yeni tertibini de boşa çıkaracaktır.

Devrimcilerin tek bir parti çatısı altında toplanmasını engellemeye çalışanların oportünizme, eklektizme ve ilkesizliğe batması kaçınılmazdır

Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu'nun doğru görüşlerini "eleştirebilmek" için çaba sarfettikçe, hatalı görüşlerini daha da sistemleştiriyor. Halkın Birliği'nin bir söylediği bir söylediğini tutmuyor, yanlışlarının özeleştirisini yapmak yerine kıvırtmayı tercih ediyor, grupçuluğu ve küçük grubunu yaşatmak için geçmişte reddettiği İ.Kaypakkaya'nın görüşlerini ve "sol" çizgisine sözde sahip çıkmaktan çekinmiyor. Kısacası, Halkın Birliği, KSD'li oportünistlerin burjuva tavırlarını kendine örnek alıyor. Çünkü, KSD'li oportünistlerde M.Çayan'ın en temel "sol" oportünist görüşlerini reddetmelerine ve 1971"sol" siyasi çizgileri yanlış bulup bunun yerine sağ oportünist görüşlere ve siyasi çizgiye sarılmalarına rağmen, utanmadan 1971 "sol" hareketlerini Marksist-Leninist olarak nitelendirmekten geri durmuyorlar. İki yüzlü sahtekar tavırlarla geçmişi istismar etmeye çalışıyorlar.

Ne yazık ki, Halkın Birliği'de bu gerici grupçu davranışlar içindedir. O, Halkın Kurtuluşu'nun Marksizm-Leninizmin ışığında kendisine yönelttiği eleştiriler karşısında şaşkınlığa düşüyor, özeleştiri yapma yerine sağ oportünist görüşlere daha fazla sarılıyor.

Tüm, bu eklektizmin nedeni Halkın Birliği grubunun her ne pahasına olursa olsun yaşatılması çabasıdır. Halkın Birliği'nin bu tavrı kendi ağzıyla da söylediği gibi "devrimci kadroları tekkeci emellerine alet etmek için yanlışlarda ayak direyip" grupçuluğu yaşatmaya hizmet etmektedir.

HALKIN BİRLİĞİ, GEÇMİŞİYLE ESASTA ZIT ŞEYLER SAVUNUYOR. ÜSTELİK ESKİ "SOL" GÖRÜŞLERİN YERİNE ŞİMDİ SAĞ OPORTÜNİZMİ KOYARAK. AMA BİR YANDAN DA GEÇMİŞ KONUSUNDA İSTİSMARCILIĞI ELDEN BIRAKMIYOR

Halkın Birliği, son zamanlarda "proleter devrimcilerin birliği"nin önüne barikatlar inşa edebilmek, bütün devrimcilerin tek bir parti çatısı altında birleşmelerini engelleyebilmek için özel çabalar harcamaktadır. Birleşmeleri muhtemel olan gruplar arasında suni düşmanlık tohumları yaratmaktadır. Bu tavrını ne kadar ileriye götürdüğünü 1 Mayısı kutlama kampanyasında Halkın Kurtuluşu'na yaklaşımı ile en açık bir şekilde ortaya koydu. Halkın Birliği sekter ve grupçu davranışlar içine girerek eylemde birliğin bile önüne engeller dikmeye çalışıyor. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ile her türlü ilişkiyi kesebilmek için özel bir çaba harcıyor. Devrimci tabanın Halkın Kurtuluşu'nun doğru görüşlerinden etkilenmesini sözde böylece önleyecek! Ama, ne var ki kapitalizmin krizinin derinleştiği, sınıf mücadelesinin keskinleştiği, Marksizm-Leninizmle her türden revizyonist ve oportünist görüşler arasındaki mücadelenin kızıştığı, Marksizm-Leninizmin dünyanın her tarafında işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin arasında yayıldığı ve giderek güç kazandığı bir dönemde; hem "Üç Dünyacı" oportünizmin bir sürü görüşlerini kabul edip, hemde tümden sözde "Üç Dünyacı" oportünizme karşı çıkıyormuş gibi görünmek artık mümkün değildir. Dolayısıyla bu dönemde oportünizmi ve revizyonizmi güçlendiren hiç bir "ortayolcu" akımın uzun boylu yaşama imkanı yoktur. Hele uluslararası Marksist-Leninist hareketin arkasına gizlenildiği ve "Üç Dünyacı" bir sürü görüşlere sahip çıkıldığı, onların bakış açısıyla emperyalizm olgusuna yaklaşıldığı halde; başkalarını "uluslararası Marksist-Leninist hareketin arkasına gizlenmekle suçlamak, ancak açıkgöz geçinen bir takım unsurların yapacağı bir iş olmaktan öteye gitmez. Halkın Birliği, yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali davranışlar içerisine girip, başkalarının haklı olarak kendisine yöneltmesi gereken eleştiriyi, başkalarına, özellikle Halkın Kurtuluşu'na yönelterek işin içinden sıyrılmaya çalışıyor.

Halkın Birliği'nden istediğimiz Halkın Kurtuluşu'nun, hangi "sol oportünist" görüşlerini! uluslararası Marksist-Leninist hareketin arkasına gizlenerek savunduğunu göstermesidir. Yoksa kem söz sahibini bulur. Ama, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği'nin hangi görüşlerinin revizyonizmden ve "Üç Dünyacı" oportünizmden alındığını örnekleriyle gösterdi ve göstermeye devam eedcek. Halkın Birliği'nin bu eleştirilere verdiği cevap ya "durum değişmiştir" ya da "söylenenleri anlayamıyorsunuz"(!) demekten başka bir şey değil. Halkın Birliği, bütün eleştirilerimizi gözardı ederek ya da çarpıtarak bunlardan kurtulmaya çalıştı. Aynı zamanda bununla birlikte İ.Kaypakkaya'yı "büyük komünist" olarak ilan etmekten de geri durmadı. Ama nedense onun esasa ilişkin görüşlerinin hiç birini kabul etmiyor ve bireysel terörü esas alan maceracı çizgisine sahip çıkmıyor; bu çizgiyi izlemekten kaçınıyor. Buna rağmen kendine "proleter devrimci" diyenlere yakışmayacak bir tavırla, "biz Halkın Kurtuluşu yazarlarının iddialarının aksine devrimin yolu, özü, muhtevası konusunda geçmiş çizgimize zıt şeyler savunmadık, bu konularda bugün savunduklarımız dünküne uygundur. Marksist- Leninist hareket doğrulara ısrarla ve kararlılıkla sarılacaktır" gibi laflar ederek gözümüzün içine baka baka dün el altından küçük-burjuva ihtilalci olarak lanse ettiği bu çizgiyi, bugün Marksist-Leninist olarak ilan ediyor. Halkın Birliği yukarıda aktardığımız sözlerle kimi aldatacağını zannediyor? "Devrimin yolu, özü, muhtevası konusunda geçmiş çizgimize zıt şeyler savunmadık" sözleriyle gerçekler dile getirilmiyor. Aksine herkesin bildiği gibi Halkın Birliği, geçmişiyle esasta zıt şeyler savunuyor ama her zaman yanlışların yerine doğrularını değil, "sol" oportünist görüşlerinin yerine sağ oportünist görüşleri koyarak bunu yapıyor.

HALKIN BİRLİĞİ, ARAMIZDAKİ EN TEMEL GÖRÜŞ AYRILIĞI NOKTASINI OLUŞTURAN *"PRUSYA TİPİ KAPİTALİST GELİŞME"* MESELESİNİ SÜREKLİ OLARAK ARKA PLANA İTMEYE ÇALIŞIYOR. O, AYNI ZAMANDA BU KONUDA İ.KAYPAKKAYA İLE OLAN FARKINI DA SAHTEKARCA GİZLİYOR

Örneğin, genel olarak yarı-sömürge ve sömürge ülkelerin, özel olarak Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve politik yapısına ilişkin Halkın Birliği'nin görüşleri, İ. Kaypakkaya'nın görüşleriyle taban tabana zıttır. Halkın Birliği, revizyonist-Troçkist kırması "Prusya tipi kapitalist gelişme" teorisine dört elle sarılarak emperyalizmin üretici güçleri geliştirdiğini iddia etmektedir ve bu herkes tarafından da bilinmektedir. Birçok defa belirttiğimiz gibi bu teori ilk defa Halkın Birliği tarafından savunulmadı. Dünyayı bir yana bırakalım, ülkemizde bu teoriyi geliştirenler Şefik Hüsnü, T"K"P, TİP ve TİKP'li revizyonistler, Troçkizmin kuvvetli etkisi altında kalan M.Çayan ve onun sağdan devamı olan "Devrimci Yol", "KSD" gibi akımlardır. Halkın Birliği, yarı-sömürge ülkelerin ekonomik yapısı konusunda tüm bu akımlarla ortak görüşlere sahiptir. Nitekim, Halkın Birliği gibi TİP, TSİP, DY, KSD vb.de Türkiye'nin yarı-feodal olmadığını (ki sanayi kapitalizmi kastediliyor) bir ülke olduğunu ileri sürmekte ve ancak Türkiye'de yarı-feodal kalıntıların varlığından bahsedilebileceğini savunmaktadırlar. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği'nin bu görüşlerini etraflı bir şekilde eleştirdi. Biz aynı konu üzerinde tekrar durmayacağız.

Ama ne var ki, Halkın Birliği ile aramızdaki en temel görüş ayrılığı noktasını oluşturan bu konu Halkın Birliği tarafından devamlı arka plana itilmekte ve kendine yöneltilen eleştirilerin esasına ilişkin hiç bir şey söylemeden detay teşkil edecek konulardaki görüş ayrılıklarını ön plana getirmektedir. Oysa, gerek faşizm, gerekse baş çelişki, baş düşman konusundaki ayrılıklarımızın esas kaynağını "Prusya tipi kapitalist gelişme" teorisi teşkil etmektedir.

Nasıl ki, bu revizyonist ve Troçkist teoriyi ilk savunan Halkın Birliği değilse, bunu ilk eleştiren de Halkın Kurtuluşu değildir. Çeşitli yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, Halkın Birliği tarafından sahip çıkılan "Prusya tipi kapitalist gelişme" teorisini, genel olarak sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde, özel olarakda Çin ve Arnavutluk'da savunan Troçkistler olmuştur. Bu revizyonist-Troçkist teoriyi Stalin'in önderliğinde Komintern, Çin'de Mao Zedung, Arnavutluk'ta Enver Hoca amansız bir Marksist eleştiriye tabi tutarak tarihin çöp sepetine atmışlardır.

Ve yine 1970 öncesi Türkiye'nin ekonomik yapısının kapitalist mi, yarı-feodal mi olduğuna ilişkin tartışmalarda aynı eleştiriler Marksizm-Leninizmden etkilenerek sözde TİP'li revizyonistlere yöneltilmekteydi. Sözde diyoruz, çünkü gizli bir şekilde aynı görüşleri TİP'e "eleştiri"! olarak yöneltenlerden PDA oportünizmi de bunlara sahip çıkmaktan geri kalmıyordu. Nitekim, bu konudaki PDA oportünizminin görüşlerini eleştiren İ.Kaypakkaya, Türkiye'nin yarı-sömürge ve yarı-feodal ülke olduğu tespitine katılmaktaydı. Hatta Halkın Birliği'nin aksine Türkiye'de feodal üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkilerine göre daha ağır bastığı görüşünü savunmak anlamına gelecek tahliller de yaptı. Buna rağmen Halkın Birliği hala İ.Kaypakkaya ile Türkiye'nin ekonomik yapısı konusunda aynı görüşleri paylaştıklarını ileri sürebilmektedir.

Emperyalizm çağında Halkın Birliği gibi feodalizmi evrimci bir tarzda (yani Prusya tarzında) tasfiye eden "komprador kapitalizm" teorisine karşı İ.Kaypakkaya'nın yönelttiği eleştiri şudur:

> "Çin'de Troçkistler, Japon emperyalizmine karşı çıkmamak gerektiğini, çünkü Japon emperyalizminin Çin'de kapitalizmi geliştirmek suretiyle 'sosyalist devrim'i yaklaştırdığını ileri sürecek kadar alçalmışlardı. Ülkemizde Aren-Boran ve TKP'li revizyonistler aynı mantıkla emperyalizmi şirin göstermeye çalışıyorlar, bu nedenle emperyalizmin kapitalizmi geliştirdiği ve feodalizmi çözdüğü yolundaki revizyonist-Troçkist iddialardan kendimizi kesin ve kalın çizgilerle ayırmalı..." (İ.Kaypakkaya, Bütün Yazılar, s.50)

Demek ki, "aciz kalınca TİKP oportünistlerinden aldıkları bu türlü kaba suçlamalarla işte böyle dipsiz iftiracılık çukuruna"! batan sadece "Halkın Kurtuluşu yazarları" değilmiş. İ. Kaypakkaya'da Halkın Birliği'ne "iftira" edenlerden olmalı. Çünkü, Halkın Birliği'nin savunduğu emperyalizm çağında ve yarı-sömürge ülkelerde, emperyalizm sayesinde gelişen üretici güçlerle "Prusya tipi kapitalizmin" egemen olmasına ilişkin görüşler, İ.Kaypakkaya tarafından da eleştiriye tabi tutulmaktadır. Ama ne var ki, iki yüzlü bir tavırla TİKP'li revizyonistlerin Halkın Birliği'ne bu eleştirileri yöneltmeleri sahtekarlığın daniskasıdır. Burada yanlış olan eleştiri değil, TİKP'nin aynı şeyleri savunduğunu gizlemeye yönelik olan tavrıdır. 1970'lerde bu görüşleri en açık ve kaba bir şekilde bunlar da savundular ve egemen sınıflar arasındaki çatışmanın, kapitalizmi egemen kılmaya çalışan büyük burjuvazi ile feodal kalıntıları muhafaza etmeye çalışan toprak ağaları arasında cereyan ettiğini iddia ederek, tüm siyasi tahlillerini bu görüşü temel alarak yaptılar.

Halkın Birliği, revizyonist Doğu Perinçek'in ucuz yöntemlerine başvurmaktan da geri durmuyor. Bir şey doğru ise kim bu doğruyu dile getirirse getirsin o şey doğru olmaktan çıkmaz. Halkın Kurtuluşu'nun "TİKP'li oportünistlerden aldıkları bu tür kaba suçlamalarla" hareket ettiğinin kanıtı olarak, aynı eleştirileri Halkın Birliği'ne sahtekarca TİKP'li oportünistlerin de yöneltmiş olması gösterilemez. Ve devrimcilerin TİKP'li revizyonistlere karşı duydukları haklı öfke revizyonist-Troçkist görüşleri örtbas etmek için istismar edilerek de bir yere varılamaz. Örneğin, TİKP'li revizyonistler kendilerine Amerikan emperyalizmiyle işbirliğini tezgahladıkları söylendiğinde "bunu revizyonistler söylüyor" diye tepinip duruyorlar; ama onların bu demagojileri gerçekleri ortadan kaldırmaya ya da gizlemeye yetmiyor. Bu durumda TİKP revizyonistlerinin Amerikan emperyalizminin menfaatini gözeten bir siyaset izlediklerini söylemek "iftiracılık" mı? O zaman Halkın Birliği'de "iftiracılık" yapmış olmuyor mu? Halkın Birliği'nin Perinçekvari yöntemlerle gerçekleri gizleyemeyeceğini artık anlaması gerekir. "İftira ediyorsunuz" suçlamasını yönelteceğine neyin iftira olup, neyin olmadığını açıklamalıdır.

"KOMPRADOR KAPİTALİZMİ İLE EMPERYALİZMİ YEKPARE GÖRMEK" LAFAZANLIĞI, KOMPRADOR KAPİTALİZME ATFEDİLEN "İLERİCİLİĞİ" GİZLEMEK İÇİN YAPILMAKTADIR

Biz Halkın Birliği'nin "komprador kapitalizmi dediği kapitalizmi, ülkenin iç dinamiğiyle geliştirdiği bir sanayi kapitalizmi ve komprador burjuvaziyi de milli sanayi burjuvazisi olarak" gördüğünü söylüyoruz. Halkın Birliği'nin bu eleştiriye verdiği cevap ise; "bu bir iftiradır" (!), "çünkü bizim bu konudaki görüşlerimiz de gün kadar berraktır" demekten ibaret. Halkın Birliği'nin görüşlerinin "gün kadar berrak" olduğuna biz de katılıyoruz. Bu "gün kadar berrak" görüşler revizyonizmin ve Troçkizmin üretici güçler teorisinden kaynaklanmaktadır. Çünkü Halkın Birliği, çağımızda yarı-sömürge ülkelerde feodalizmi tümden tasfiye edebilecek sözde bir koprador kapitalizmin (!) varlığını kabul etmektedir. Birçok kere belirttiğimiz gibi objektif olarak böyle özelliklere sahip kapitalizm, ancak serbest rekabetçi dönemin sanayi kapitalizmi olabilir. Uluslararası tekelci kapitalizmin uzantısı komprador kapitalizm, feodalizmi tasfiye etmek bir yana, onu yaşatan özelliklere sahiptir. Kapitalizmin emperyalizm dönemine girmesiyle birlikte üretici güçlerin önünde en temel engeli, uluslararası tekelci kapitalizm ve bunun uzantısı komprador tekelci kapitalizm teşkil etmektedir. Halkın Birliği, tekelci kapitalist ilişkilerin niteliğinin ne olduğunu bilmiyor ve bunun üretici güçleri geliştiren, başka bir deyişle sanayileşmeyi gerçekleştiren bir kapitalizm olduğunu sanıyor. Biz ise böyle bir kapitalizmin komprador kapitalizmi olamayacağını ve feodalizmi tasfiye ederek tarihi olarak ilerici bir görevi yerine getiren kapitalizmin komprador kapitalizmi değil, serbest rekabetçi dönemin sanayi kapitalizmi olabileceğini söylüyoruz. Bunun için de Halkın Birliği'ne "sizin feodalizmi tasfiye ederek sanayileşmeyi gerçekleştirebilecek kapitalizmden kastettiğiniz komprador kapitalizmi değil, sanayi kapitalizmidir. Dolayısıyla üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel teşkil eden ve feodalizmi yaşatmaya çalışan komprador kapitalizmi, feodalizmi tasfiye ederek sanayileşmeyi gerçekleştiren bir kapitalizm olarak ele aldığınız için aslında siz bunu sanayi kapitalizmi olarak görüyorsunuz" diyoruz. Halkın Birliği'nin bu eleştirimize verdiği cevap ise "siz, iftiracılık çukuruna batıyorsunuz" demekten ibaret. Peki bu söylediklerimizin neresi iftira.

Herkesin bildiği gibi, Halkın Birliği, "Prusya tipi kapitalist gelişme" revizyonist-Troçkist teorisi ile birlikte dünyaya geldi ve yüzlerce sayfa tutan yazılarla emperyalizm çağında ve yarı-sömürge ülkelerde "Prusya tipi kapitalist gelişme"nin mümkün olduğunu ispat etmeye (!) çalıştı ve çalışmaktadır.

Halkın Birliği bir yandan uluslararası tekelci kapitalizmin uzantısı komprador tekelci kapitalizmin feodalizmi tümden tasfiye ederek sanayileşmeyi gerçekleştirebilecek niteliğe sahip olduğunu iddia ediyor (tabii evrimci yoldan!); diğer yandan ise söz de emperyalizmin ve komprador kapıtalizmin gerici olduğunu savunmaktan da geri durmuyor. Böylesine çelişkiler içine düşen Halkın Birliği aslında ne söylediğinin kendisi de farkında değil.

Tarihi olarak kapitalizm feodalizmden ileri bir üretim biçimidir. Dolayısıyla feodalizmi tasfiye edebilmek özelliklerine sahip bir kapitalizm ilerici bir görevi yerine getiriyor demektir. İsterse bu görev, Bismarck gibi siyasi demokrasinin gerçekleşmesine izin vermeden evrimci bir yoldan ve siyasi gericiliğe sığınarak yerine getirilsin bu durum değişmez. Yine de feodalizmi tasfiye ederek sanayileşmeyi gerçekleştirdiği için tarihi olarak ilerici bir görevi yerine getirmiş, üretici güçlerin gelişmesini sağlamış ve sosyalizmin maddi temellerini yaratmış olur. Halkın Birliği ise, hem emperyalizme ve komprador kapitalizme feodalizmi tümden tasfiye ettiriyor ve Türkiye'nin yarı-feodal olmaktan çıktığını ileri sürüyor; hem de bunları sözde üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel olan gerici üretim ilişkileri olarak nitelendiriyor. Bu gözboyamadır. Üretici güçleri geliştiren, sanayileşmeyi gerçekleştiren ve feodalizmi tasfiye eden kapitalizmin gerici olmasına imkan var mı? Böyle niteliğe sahip kapitalizme gericidir demekle, gerici olur mu? Troçkist- revizyonist teoriler keskin laflarla örtbas edilemez. Hele İ.Kaypakkaya'nın görüşlerine sığınarak 1972'lerden beri emperyalizm ve komprador kapitalizmin gerici olduğunun savunulması iddiasını ciddiye bile almak mümkün değildir. Çünkü, İ.Kaypakkaya ne komprador kapitalizmin feodalizmi tümden tasfiye ederek sanayileşmeyi gerçekleştirebilecek bir niteliğe sahip olduğunu kabul etti, ne de komprador kapitalizmin gelişmesiyle Türkiye'nin yarı-feodal bir ülke olmaktan çıktığını veya çıkabileceğini savundu. Dolayısıyla İ.Kaypakkaya emperyalizm çağında "Prusya tipi kapitalist gelişme" teorisine sahip çıkmadı. Aksine emperyalizmi ve komprador kapitalizmi üretici güçlerin önünde engel görerek, feodalizmi yaşatmaya çalıştığını kabul etti. Ve bu noktadan yola çıkarak TİP'in görüşlerine sarılan TİKP revizyonistlerini eleştirdi. Bu yüzden İ.Kaypakkaya "komprador burjuvazinin en küçük bir devrimci niteliği yoktur" dediği zaman -milli kurtuluş savaşıyla ilgili görüşleri hariç- Halkın Birliği gibi kendi görüşleriyle çelişkiye düşüp, bir söylediğini diğer söylediğiyle inkar etmiyordu.

Halkın Birliği'ne göre, komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye ederek üretici güçleri geliştirdiği halde gerici olabileceğini "anlamayacak birileri varsa, o da komprador kapitalizmi, dolayısıyla komprador burjuvaziyi emperyalizmle yekpare bütünleşmiş gören Halkın Kurtuluşu yazarları" imiş! Emperyalizm ve komprador kapitalizmin üretici güçlerin önünde engel teşkil etmelerinden ötürü feodalizmi yaşatmaya çalıştığını ileri sürmekle; emperyalizmle komprador kapitalizmi yekpare görmek arasındaki ilişkinin nasıl kurulduğu bizce meçhuldür. Emperyalizm ve onun uzantısı komprador kapitalizmi bir ekonomik kategori içerisinde değil de Halkın Birliği'nin iddia ettiği gibi iki ayrı ekonomik kategori içerisinde ele alındığında, bunlar arasında esasa ilişkin farklılıkların bulunduğunu da kabul etmek gerekir. Bu durumda ya emperyalizm veya komprador kapitalizmi, yani ikisinden biri ya feodalizmi tasfiye ederek üretici güçleri geliştiriyor veya üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel teşkil ederek feodalizmi yaşatmaya çalışıyor! İşte "ayrı ayrı özelliklere sahip iki kapitalizm" arasındaki esasta fark görülmediği için de emperyalizm ve komprador kapitalizm "yekpare" görülmüş olunuyor! Bu yorumumuz karşısında Halkın Birliği yine "biz emperyalizmi ve komprador kapitalizmi gerici görüyoruz" demekten geri durmayacaktır. Bu takdirde neden komprador kapitalizm ve emperyalizmin "yekpare"liği, onun ilerici mi yoksa gerici mi olduğu tartışılırken gündeme sokuluyor? Halkın Kurtuluşu emperyalizm ile komprador kapitalizmi "yekpare" görmeseydi (!) ne yapması gerekirdi? Halkın Birliği bu sorulara açık cevap vermekten kaçınmakta, görüşlerini açıkça savunmaya cesaret edemeyip kelimelerin arasına sıkıştırmayı yeğlemektedir. Halkın Birliği, oportünist görüşlerini Halkın Kurtuluşu'na küfrederek gizleyebileceğini sanıyor

GRUBUNU MUHAFAZA ETMEYE ÇALIŞANLARIN, DEVRİMCİLERİN TEK BİR PARTİ ÇATISI ALTINDA TOPLANMALARINI ENGELLEMEYE ÇALIŞANLARIN, EKLEKTİZM VE İLKESİZLİK İÇİNE BATMALARI KAÇINILMAZDIR

Halkın Birliği'nin İ.Kaypakkaya ile taban tabana zıt olan görüşleri sadece bu söylenenlerden ibaret değildir. Örneğin, Halkın Birliği, içinde birçok yanlışları da barındıran İ.Kaypakkaya'nın faşizm konusundaki tahlillerini, tam da bunların doğru olduğu noktalar da reddetmekte ve bütün bu noktalarda PDA oportünizminin sağcı görüşlerine sahip çıkmaktadır. Ama bir tek satırla bile olsun İ.Kaypakkaya'yı eleştirmeye cesaret edemeden. Ayrıca yine İ.Kaypakkaya'nın milli mesele konusundaki yanlış görüşlerine de sahip çıkmamaktadır.

İ.Kaypakkaya'nın esasa ilişkin siyasi görüşlerini reddeden Halkın Birliği, bugün izlediği siyasi çizgiyle de İ.Kaypakkaya'nın maceracı, bireysel terörizmi esas mücadele biçimi olarak gören siyasi çizgisini de terketmiştir. Ama bütün bunlara rağmen Halkın Birliği, aynen DY gibi, 1971 "sol" hareketine Marksist-Leninist adını vermekten geri durmuyor. Çoktan beri üstü kapalı olarak inkar ettiği siyasi çizgiyi açık olarak eleştirmekten çekiniyor ve "inkarcı eğilimleri reddediyoruz" sözleriyle işi geçiştirmeye çalışıyor. Aynı tavırlar içerisinde olan KSD ve DY oportünistlerine yönelttiğimiz eleştiriler Halkın Birliği için de aynen geçerlidir. Grubunu, tekkeciliği muhafaza etmeye çalışanların, proleter devrimcilerin birliğinin önüne engeller dikmeye çalışarak eklektizm, ilkesizlik içine düşmeleri kaçınılmazdır. Taban tabana zıt olan görüşlerin bir arada yaşamasına, sözde bunların hepsinin savunulmasına göz yummak, ancak mevkilerini kaybetmek korkusu içinde yaşayanların yapacağı bir iştir; bunun en güzel örneğini verenler de DY, KSD oportünist şefleri gibileridir.

Halkın Birliği, "ne olursa olsun Halkın Kurtuluşu ile Marksizm-Leninizm temellerinde birleşmeyelim", gerici şiarını kendine rehber edinmiştir. Onun için yanlışlarda ayak diriyor; Halkın Kurtuluşu'na söverek ve onu tahrik etmeye çalışarak, gruplar arasında suni düşmanlık yaratmaya çalışıyor. İdeolojik mücadeleyi küfürleşmeye döküyor ve doğru dürüst hiç bir kanıt getirmeden, ağzına geleni söylemekten çekinmiyor Arkasından da gözümüzün içine baka baka "biz küfür etmeyiz, küfürleri ideolojik mücadelede aciz kalanlar eder" gibi boş laflarla bu durumu örtbas etmeye çalışıyor.

Halkın Birliği, haksız olarak Halkın Kurtuluşu'nun yanlışlarda direndiğini ileri sürmektedir. Gerçekleri yakınen bilenlerin, bu iddiaların suçlamalardan öte bir anlam taşımadığını anlamaları zor değildir. Halkın Kurtuluşu çeşitli dönemlerde en köklü şekilde hatalarının ve yanlış siyasi düşüncelerinin özeleştirisini yapmıştır. Örneğin 1971 "sol" geçmişini bir zamanlar savunduğu yanlış faşizm anlayışının ve (savunduğu kadarıyla) "Üç Dünya" oportünist teorisinin özeleştirisini yaptı. Bundan sonra da hatalar karşısında bu ilkeli Marksist-Leninist tavrımızı sonuna kadar sürdüreceğimizi yine de söylüyoruz. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu'nun bu doğru ve devrime hizmet eden tavrını izlememek için elinden geleni yapıyor. Ne gizli bir şekilde reddettiği geçmişinin açık bir özeleştirisini yapıyor; ne de "Üç Dünya" oportünist teorisinin rehberliğinde tespit ettiği "yeni"! siyasetlerini düzeltmeye yanaşıyor. Herkesin bildiği gibi Halkın Birliği, hemen hemen tüm yeni görüşlerini "Üç Dünya" oportünizminden esinlenerek tespit etti. Durumun böyle olduğu açıkken hiç çekinmeden "biz 'Üç Dünya Teorisi'ni lafta kabul ediyorduk" demekten de geri durmadı. Ve "Üç Dünya" oportünist teorisine dayanarak hala Halkın Kurtuluşu'nu eleştirmeye çalışıyor.

HALKIN BİRLİĞİ, "HALKIN KURTULUŞU, 'EMPERYALİZM OLİGARŞİNİN İÇİNDEDİR' TEZİNİ SAVUNUYOR" İDDİASINI NEYİ ÖRTMEK İÇİN İLERİ SÜRÜYOR?

Halkın Birliği, "Halkın Kurtuluşu yazarları temel çelişki ve baş düşman kavramlarını çarpıtıyor" adlı makalesiyle yine "Üç Dünyacı" oportünistlerden aldığı görüşlerle, Halkın Kurtuluşu'nun doğru görüşlerine saldırmaya devam ediyor. Aynı konular üzerinde çeşitli kereler görüşlerimizi açıkladığımız halde ne demek istediğimizi anlamaya çalışmadan (ya da anlamak istemeden) tartışmayı kısır bir döngüye sokuyor ve bizi Marksizm-Leninizmin abc'sini teşkil eden konularda tartışmaya zorluyor.

"Halkın Kurtuluşu yazarları 'emperyalizm oligarşinin içindedir' tezini yeni bir biçimde savunuyor" (HB, S.30, s.8) iddiası gerçeklere uygun değildir. Böyle bir tez savunsaydık, biz de Halkın Yolu ve Devrimci Yol gibi UDHD'nin bir tek temel çelişkisi olduğunu tespit eder, ona göre siyaset tespit ederdik. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu'nun eleştirileri karşısında paniğe kapılıp, ucuz suçlama yöntemlerine başvuracağına, "Halkın Yolu'nun *Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi*" adlı broşürümüzü inceleseydi, yönelttiği eleştirinin ne kadar boş olduğunu belki de görebilecekti. Ne var ki Halkın Birliği ile aramızdaki ayrılığı belirleyen Halkın Kurtuluşu'nun "yeni bir biçimde emperyalizm oligarşinin içindedir" tezini savunması değil; Halkın Birliği'nin komprador kapitalizmini emperyalizmin dışında bir olgu ve ulusal kapitalizm olarak görmesidir. O, bu gerçeği örtbas edebilmek için suni yöntemlerle Halkın Kurtuluşu'nun savunmadığı görüşleri ona mal etmeye çalışmaktadır.

Halkın Birliği, komprador kapitalizminin uluslararası tekelci kapitalizmden ayrı bir ekonomik yapıya sahip olduğunu ileri sürmektedir. Ona göre sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki böyle bir kapitalizmin, uluslararası tekelci kapitalizmin uzantısı ve onun tarafından yaratılmış olması düşünülemez. Dolayısıyla da komprador kapitalizmi uluslararası tekelci kapitalizm ile aynı ekonomik kategori içerisinde yer alamaz ve doğal olarak bu kapitalizm ulusal bir kapitalizm karakteri taşır!

Aslında Halkın Birliği, komprador kavramını gerçek anlamında değil, süs olarak kullanıyor. Bu yüzden uluslararası tekelci kapitalizmden ayrı bir ekonomik kategori teşkil ettiğini ileri sürdüğü "komprador kapitalizm" tipik bir ulusal kapitalizm olarak karşımıza çıkıyor. Halkın Birliği, bu görüşlere sahip olmasına rağmen anlamsız bir şekilde hâlâ sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde iki tip kapitalizm, komprador ve milli kapitalizmden bahsedebilmektedir. Oysa, Halkın Birliği'nin Türkiye'nin ekonomik yapısı ve emperyalizm olgusu konusunda aynı görüşleri paylaştığı revizyonist ve oportünist grupların hiç birisi komprador kapitalizminin varlığını kabul etmemekte, sömürge ve yarı-sömürgelerde gayrı-milli kapitalizm diye bir kapitalizm bulunmadığını iddia etmekteler. Bu bakımdan hiç olmazsa bunlar bir iç tutarlılık gösteriyorlar. Halkın Birliği, ne yardan, ne de serden vazgeçiyor. Ne revizyonist düşünceden arınıyor, ne de Marksist-Leninist terminolojiyi kullanmaktan vazgeçiyor. Halkın Birliği, ne söylediğinin farkına varsa, gayrı-milli, emperyalizm tarafından yaratılan ve onun uzantısı bir komprador kapitalizminden bahsetmemesi gerekir. Nitekim bu konuda Halkın Birliği, açık bir şey söylemiyor ve Halkın Kurtuluşu'nun "sen komprador burjuvaziyi, milli sanayi burjuvazisi olarak görüyorsun" eleştirisinin üzerinde hiç durmuyor ve sessizce

Dev.sa.7.sü.1'de

İşçi sınıfının boynuna geçirilmek istenen kölelik halkası: Üçlü Komite

Devlet Planlama Teşkilatı'nın bir raporunda toplu sözleşmelerin bundan böyle Üçlü Komite adı verilen bir kuruluş tarafından yürütülmesi önerildi. Bu Üçlü Komite, işçi (yani sendika ağası), işveren (yani patron) ve devlet tarafından oluşacaktı. Devlet Planlama Teşkilatı'nın, CHP hükümetiyle birlikte hazırladığı bu öneri, egemen sınıfların sözcüleri tarafından göklere çıkarıldı. Bazı CHP yanlıları ise, bunu "toplu sözleşme hakkı" yolunda bir adım olarak değerlendirdi.

Böyle komitelerin örnekleri emperyalist ülkelerde var. Devlet Planlama Teşkilatı, bu örnekleri inceleyip önerisini öyle getirmiştir. Almanya'da 7 milyon işçi DGB adlı konfederasyon üyesidir. DGB aygıtı, işçilerin ezici çoğunluğunun isteklerini elde etmek için verdikleri mücadeleyi örgütlememekte, tersine bunu engellemektedir. DGB, İşverenler Birliği ve Bonn hükümeti bir Üçlü Komite oluşturmuştur. Bu Komite, her toplu sözleşme döneminde bir ücret tespit cetveli belirler. Ücretler buna göre ayarlanır. İşçilerin fabrikalardaki taleplerini, kararlarını her zaman çiğnemektedir. Bu Üçlü Komite'nin aldığı kararlara işçiler karşı koyamazlar. Bunun dışında bir grev "vahşi grev" diye adlandırılır. Tekelci kapitalist devlet cihazıyla bütünleşmiş olan DGB aygıtı, artık işçilerin çıkarlarını savunan bir sendika değildir. Bu Üçlü Komite emperyalizmin buhranını istediği gibi işçi sınıfına bindirmesini kolaylaştıran bir tertiptir. İsviçre'de ise sendika aygıtı, hükümet temsilcileri ve tekelci birliklerle yaptığı anlaşmaya göre grev yapmamaya söz vermiştir. Grev yapan sendika, tekellere para cezası öder. Geçen yıl tekstil sanayinde yapılan grevin karşısında sendikalar da yer almıştır.

Patron, onun devleti ve sendika ağalarının yer aldığı böyle bir komitenin ülkemizde belli başlı görevleri ne olacaktır? Herşeyden önce, sendika ağaları bu komitenin faaliyetleri aracılığıyla faşist devlet cihazıyla daha da bütünleşecektir. Gerek Türk-İş'in gerek DİSK'in başındaki sendika ağaları bugünkü hükümeti "halkçı" bulduklarını, desteklediklerini defalarca belirttiler. Ecevit onlara da güvenerek ücretlerin dondurulmasını gündeme getirdi. İşte Üçlü Komite sendika ağalarıyla egemen sınıfların temsilcilerini ve onların devletini daha da bütünleştirecektir. Ücretlerin dondurulması, grevlerin ertelenmesi egemen sınıflar için kolaylaşacaktır. Tıpkı Almanya'da olduğu gibi, işçi sınıfı bu komiteye rağmen direnişe geçerse o zaman da grevler yasadışı ilan edilecek, işçilere azgınca saldırılacaktır.

Böyle bir komite yürürlüğe girerse, artık grevler bir mücadele okulu olmaktan çıkacaktır. Toplu sözleşme dönemlerinde grev sayısı azaltılacaktır. Ancak toplu sözleşme dönemlerinde ve sendika ağalarının boy göstermesi şeklinde göstermelik, çok kısa iş bırakmalar grev gibi gösterilecektir. İşçi sınıfı grevlerde daha ileride mücadelelere hazırlanmak için eylemlere girişirse, bütün bunlar bizzat sendika ağaları tarafından yasa dışı ilan edilecektir. Milyonlarca işçi, birkaç sendika ağasının komprador burjuvazi ve onun devleti ile yapacağı pazarlıkları eylemsiz durumda, işbaşında beklemek zorunda kalacaktır. Bütün bunları hesaplayan Maden Sanayi İşverenleri Sendikası (MESS) temsilcileri, Maden-İş'in sosyal-faşist sendika ağalarına grup sözleşmesini dayattı. Türkler kliği, sözde bütün karşı çıkışlarına rağmen grup sözleşmesini kabul etti. İşte grup sözleşmesi, böylesi bir Üçlü Komitenin yapacağı sözleşmelerin küçük bir örneğidir. Maden-İş ile MESS arasındaki ihanet belgesi, gelecekte sendika ağaları ile egemen sınıflar arasında imzalanacak ihanet belgelerinin bir örneğidir. Bu Üçlü Komite, işçi sınıfının belli başlı mücadele silahlarından biri olan grevi, devrimci özünden tecrit edecektir. Tek tek fabrikalardaki devrimci işçilerin eylemleri boğulmak istenmekte, kitle eyleminin devrimci önderliğe kavuşması engellenmektedir.

Üçlü Komite, emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranını işçi sınıfına iyice bindirmekle yükümlü olacaktır. Avrupa'nın emperyalist devletlerinde olduğu gibi, Türkiye'de de milyonlarca işçinin fiyat artışları ve kötüleşen hayat şartları karşısında haklı talepleri bastırılmak istenmektedir. Komitede yer alacak sendika ağalarının rüşvet, mevki gibi çıkarları ve bizzat kapitalistleşmesi ile bunlar egemen sınıfların devlet cihazıyla iyice bütünleşecektir. İşçi sınıfı sendika ağaları, ücretleri dondurarak buhranı daha da işçi sınıfına yüklemek isteyen Ecevit hükümetini destekliyorlar. Yarın, böyle bir komitede yer alan ağalar, zaman zaman bu hükümetin işçi düşmanı tedbirlerini bütünüyle destekleyeceklerdir. Egemen sınıflar, sözde işçi temsilcileriyle anlaştıklarını öne sürerek işçi sınıfının haklı talepleri için her direnişe daha da azgınca saldıracaklardır. Tıpkı 1975 yılında Almanya'da Ford grevine, DGB yöneticilerinin de katıldığı kanlı saldırı gibi. Bu Üçlü Komite, ücretlerin dondurulması, işçi çıkarmalar, grevlerin yasaklanması gibi "tedbirleri" kitabına uydurulmuş biçimde meşru uygulamalar gibi sessizce çıkartma olanağına daha fazla sahip olacaktır. Bazı "akıllı" burjuvaların Ecevit'e öğütlediği gibi, kapalı kapılar ardında sendika ağaları, patronlar, devlet ortak tezgah kuracaktır. İşçi sınıfı olup bittiye getirilmeye çalışılacaktır.

Bu Üçlü Komite, emperyalist ülkelerin uygulamalarından örnek alınarak işçi sınıfına dayatılmak istenmektedir. Uluslararası Para Fonu, devalüasyonu, zamları, vergileri, ücretlerin dondurulmasını Ecevit hükümetine dayattı. Şimdi de Devlet Planlama Teşkilatı, emperyalistlerin uygulamalarını ortaya sürüyor. Sendika ağalarının devlet cihazıyla bütünleşmesi sonucunda, böyle bir komite bütün sendika ağalarını devlet cihazına daha da bağlayacaktır.

Üçlü Komite önerisi, egemen sınıfların işçilere karşı yeni bir saldırısıdır. Yüzünü açığa çıkarmalıyız. Kabul ettirilmek istenen böylesi köleleştirici tertipler karşısında işçi sınıfının bilincini yükseltelim.

● BİR İŞÇİ AİLESİNİN İNSANCA YAŞAMASINI SAĞLAYACAK OLAN ASGARİ ÜCRETİN TARIM DAHİL BÜTÜN İŞYERLERİ İÇİN GENELLEŞTİRİLMESİ, BUGÜNKÜ ASGARİ ÜCRETİN YÜKSELTİLMESİ.

● EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VERİLMESİ.

● KADIN İŞÇİLER VE 18 YAŞINDAN KÜÇÜK GENÇLER İÇİN UYGULANAN İŞ GÜNÜNÜN 6 SAATİ GEÇMEMESİ, KADIN İŞÇİLER VE 18 YAŞINDAN KÜÇÜK GENÇLERİN GECE ÇALIŞTIRILMAMASI, İŞYERLERİNDE KREŞ KURULMASI.

● REFERANDUMUN YASALLAŞMASI, İŞÇİLERİN SENDİKALARINI ÖZGÜRCE SEÇMESİ.

● İŞ KANUNUNDA İŞÇİ SINIFI ALEYHİNE OLAN BÜTÜN HÜKÜMLERİN İPTAL EDİLMESİ, VE BÜTÜN ÇALIŞANLARIN İŞ KANUNU KAPSAMINA ALINMASI.

● LOKAVTIN TÜMÜYLE YASAKLANMASI, GREV HAKKINI KISITLAYAN TEDBİRLERE VE YASAL HÜKÜMLERE VE GREV YASAKLARINA SON VERİLMESİ.

● İŞÇİ SINIFINA GENEL, GREV, SİYASİ GREV VE DAYANIŞMA GREVİ HAKKININ SAĞLANMASI.

Reformist vaatler, revizyonist yalanlar boşa çıkacaktır

Referandum yasallaşmalı, işçiler sendikalarını özgürce seçmelidir

Türkiye işçi sınıfının diğer belirli haklarının yanı sıra grev ve sendika hakkını kazanmak için uzun bir mücadelesi vardır. Bu mücadelenin bir ürünü olarak işçi sınıfımız sınırlı da olsa grev ve sendika kurma hakkını kazanmış ve bunu egemen sınıflardan dişe diş bir mücadele ile almıştır. Fakat egemen sınıflar, işçi sınıfının örgütsüzlüğünden yararlanarak işçilerin özgürce, kendi iradesiyle sendika seçebilmelerinin önüne ne kadar engel varsa çıkarmışlar, bu yolla da işçilerin sınıf sendikaları içinde toplanmalarını, sınıf sendikacılığının oluşturulmasını engellemeye çalışmışlardır. Egemen sınıflar böylece büyük sendikaların ve sendika konfederasyonlarının başına çöreklenmiş olan sendika ağaları aracılığıyla işçi sınıfının mücadelesini engelleme, onu düzenin sınırları içerisine hapsetmeye ve ücret köleliğini devam ettirmeye çalışmışlardır. Bunun bir yolu olarak da işçilerin kendi özgür iradeleri ile sendika seçme yolu olan referandumu yasaklamışlar, onun yerine işçi sınıfının özgür iradesini baskı altına alacak her türlü oyunu denemişlerdir.

Fakat işçi sınıfının verdiği uzun bir mücadeleden sonra geçtiğimiz yılların ortalarından itibaren birçok fabrikada referanduma başvurulmuş, ve referandum uygulaması yaygınlaşmaya başlamıştı. Ve işçi sınıfı referandumun yasallaşması için gür sesini duyurmaya başlamıştı. İşçi sınıfının özgür iradesini ortaya koymasından korkan egemen sınıflar ve onların sendika ağaları ise referanduma karşı başvurmaya başladılar. Fakat 2. MC hükümeti döneminde bazı sendika ağalarının da çabasıyla Yargıtay aldığı bir kararla referandum uygulamasını yasakladı.

Fakat işçi sınıfının referandum için yürüttüğü mücadele sona ermedi, tersine daha da yoğunlaştı. Fakat MC'nin yıkılmasından sonra işbaşına gelen CHP hükümeti ise işçi sınıfının referandumun yasallaşması için yürüttüğü mücadeleyi engellemenin ve işçi sınıfını uyutmanın bir yolu olarak reformist ve revizyonist sendika ağalarının da yardımıyla "İrade Beyanı" sahtekarlığını ortaya attı ve bunu uygulamaya koydu. Aslında bugün halâ uygulanmakta olan "İrade Beyanı" ile işçi sınıfının kendi özgür iradesiyle sendika seçmesi mümkün değildir. Çünkü bu yol işçi sınıfının iradesinin belirlenmesinin önüne dikilmiş bir engeldir. Polis kordonu altında, patronların ve iş müfettişlerinin "huzurunda" yapılan "İrade Beyanı" işçi sınıfının serbest iradesinin baskı altına alınmasının da ötesinde, işçilerin fişlenmesine, işten atılmasına hizmet etmektedir ve patronların ve sendika ağalarının yararınadır.

Bugüne kadarki "İrade Beyanı" uygulamaları bunu en açık bir şekilde göstermiştir. Bugün işçi sı-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

● İŞTEN ÇIKARMALARA SON VERİLMESİ, İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI.

● EN ÇOK 8 SAATLİK İŞGÜNÜNÜN TARIM DAHİL BÜTÜN İŞ YERLERİNİ KAPSAYACAK ŞEKİLDE GENELLEŞTİRİLMESİ.

● İŞÇİLER İÇİN HAFTADA İKİ GÜN VE YILDA BİR AY ÜCRETLİ DİNLENME HAKKI SAĞLANMASI.

● 16 YAŞINDAN KÜÇÜK GENÇLERİN KAPİTALİST SÖMÜRÜYE TABİ TUTULMASINA SON VERİLMESİ. ÇIRAKLIĞIN YASAKLANMASI.

● İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ FEODAL SÖMÜRÜ KALINTILARINA SON VERİLMESİ.

● BÜTÜN İŞYERLERİNDE HASTALIKLARA VE İŞ KAZALARINA KARŞI ÖNLEYİCİ TEDBİRLERİN ALINMASI VE SAĞLIĞA UYGUN ÇALIŞMA KOŞULLARININ SAĞLANMASI.

● İŞÇİLERE SAĞLIĞA UYGUN BARINMA KOŞULLARININ SAĞLANMASI.

● SİGORTA, TAZMİNAT VE EMEKLİ AYLIĞI UYGULAMASININ BÜTÜN İŞ YERLERİNDE GENELLEŞTİRİLMESİ.

● FİYAT ARTIŞLARININ DURDURULMASI VE FİYATLARIN DÜŞÜRÜLMESİ.

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN SENDİKADAN

* LİBYA'da çalışan işçilerin üzerinde yoğun bir sömürü vardır. Omer Takgas firmasında çalışan işçilerin birçoğu, işçi simsarlığı yapan kooperatif başkanları tarafından firmaya satılmışlardır. Bu firmada çalışan işçiler, 20 kişi bir odada kalıyorlar. İşçiler iki ay çalıştılar, paralarını alamadılar. Firmada çalışan bir işçi mektubunda şunları yazıyor: "Firma sahibi bize 'kooperatif başkanına Türkiye'de bulunan çocuklarınıza vermek için adam başına 60 dinar gönderdik' dedi. Buraya döndüğümüzde ise paranın gönderilmediğini öğrendik. Orada çalıştığımız sürenin parasını uçak biletine saymışlar. Orada çalışırken paramız olmadığı için yemek de yiyemiyorduk. Arkadaşlarımız geceleri çöplükleri dolaşıp ekmek kırıntılarını bulup yiyorlardı. Bazen de daha önce giden arkadaşlardan borç para alıyorduk. Konsolosluğa gidip derdimizi anlattık. Konsolos geldi. Firma sahibiyle Arapça konuşup anlaştı. Arapça bilen bir arkadaşımız, konsolosun adam başına 10 dinar karşılığında firma sahibiyle anlaştığını söyledi. Bizi gerisin geriye gönderdiler. Döndüğümüzde İstanbul'da ilgili yerlere başvurduk. 'Gitmeyeydiniz. Kim size gidin dedi.' cevabını aldık. Orada kalan arkadaşlarımızı da sınır dışı edecekler. Biz şuna inanıyoruz. Kurtuluşumuz kendi kollarımızla olacaktır. Devrimci işçi köylü iktidarıyla gerçekleşecektir."

* KRAL KIZI BARAJINDA Bazbentli beş işçi, 10 aydır çalıştıkları işten atıldı. Beş işçi, halk düşmanı faşist zorba Ensarioğulları'na oy vermeyi reddettikleri için, AP'li şantiye şefi Saim Ozan tarafından işten atıldılar. Bu faşist zorbaların uşağı, TES-İŞ'in imzaladığı toplu sözleşmeyi de sendika ağalarıyla anlaşarak uygulamamaktadır. İşten atılan beş işçi şunları anlattı: "Biz AP'ye oy vermediğimiz için işten atıldık. Sendika patronla işbirliği yapıyor. Kamp şefi ile sendika başkanı aynı kafadalar. Bölge Çalışma Müdürlüğüne de şikayet ettik. Ama bir cevap yok.

Sondaj işi çok tehlikelidir. Üstelik günde 10 saat çalıştırılıyorduk. Burada toplam 150 kadar işçi var. Haksızlıklara karşı çıkan bizim gibi 20-30 işçiyi işten attılar. Mesai ücretimiz bütün isteğimize rağmen verilmedi. Başka yerde iş bulmak imkansız. Bu yüzden tehdit edilince sustuk. Hatta bazı arkadaşlardan rüşvet olarak keçi aldılar.

Biz 1973'den beri kampta çalışıyoruz. İşten atılmamamız gerekir. Eski işçi olduğumuz için öncelikle tekrar alınmamız gerekir. Toplu sözleşmede böyle bir madde var. Ama sendika sahip çıkmıyor. İşsizlik korkusu yüzünden de şimdiye kadar işçiler arasında sağlam bir birlik kurulamadı.

Sigortalıyız ama bir defa olsun viziteye çıkamadık. Doktora gitmek istesek yüz geri çeviriyorlar. Kamp şefinin altında ise özel araba var. Elektrikleri, televizyonları var. Geçenlerde araba ile gezmeye giderken kaza yaptılar. Araba parça parça oldu. Kimse bir şey sormadı, olay örtbas edildi.

Ecevit'e toplu halde imzaladığımız bir dilekçeyi gönderdik. Ama ciddi bir cevap göndermediler. Ondan umudumuz gittikçe azalıyor. Bir yararını göremedik. Zamlar durmadı. İşten atıldık, ilgilenen yok."

İşçi sınıfı ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir

Komprador burjuvazi istiyor CHP hükümeti işçi ücretlerini dondurmaya hazırlanıyor

Komprador burjuvazinin değişik temsilcileri, Ecevit hükümetinin uyguladığı işçi düşmanı siyasetten memnuniyetini gizlemiyor. Nitekim İktisadi Kalkınma Vakfı adlı komprador burjuvazinin örgütünün Başkanı Ertuğrul Soysal bir dergiye verdiği demeçte şunları söylüyor: "İhracatın artırılması için ücretlerin dondurulması gerekli olabilir mi? Kuşkusuz... birim maliyetinde emek payı, birçok malda AET'den daha yüksektir." CHP yöneticilerinin "ilerici sanayici" diye ortaya sürdükleri Ertuğrul Soysal, Atlı Zincir İğne Sanayi'nin sahibidir. Birçok fabrikada ortaklığı vardır. Ecevit'in övüp durduğu "İsveç sosyal- demokrasi"si taraftarlarından geçinir. Ancak sözleri onun faşist yüzünü açıkça ortaya koyuyor. Soysal, ihracatın artırılması için ücretlerin dondurulması gerektiğini söylüyor. Emperyalizm, kendi buhranını halkımıza bindirmek için paranın değerini defalarca düşürttü. Farkı Soysal gibileri değil emekçi halkımız ödemektedir. Soysal ve Koç gibilerinin bütün tüketim malları ise zam üstüne zam gördü. Egemen sınıflar bununla yetinmiyor. Ücretlerin dondurulmasını da açıkça dile getiriyor. Soysal'ın sözleri baştan aşağı yalandır. Çünkü Türkiye'de fabrika maliyetinde işçi ücreti % 10 civarındadır. Perakende satış fiyatında ise, işçi ücreti % 5-6'dır. Dolayısıyla işçi ücretlerindeki bir kat artış dahi fiyatlarda ancak % 5-6 artışa yol açabilir. Bütün halkımızın her gün azalan ekmek dilimleriyle gördüğü gibi, fiyatlar Türkiye'de son bir yılda % 100'ün üstünde, son beş ayda resmi verilerle dahi % 25'in üstünde artmıştır. Devalüasyon yapılmasıyla birlikte fiyatlar artmıştır. Bunun işçi ücretleriyle bir alakası yoktur. Bunun tersine, Soysal gibi emperyalizmin işbirlikçisi kompradorların kârları hiç bir zaman azalmadı. 1977 yılında içinde Ertuğrul Soysal'ın Atlı Zincir İğne Sanayii de bulunan en büyük 24 komprador tekelin kârı % 120 arttı. İşte fiyat artışlarını kimlerin yarattığı!

Ertuğrul Soysal, emperyalizmin buhranını da halkımıza bindiren bir komprador kapitalizmin ihracatının, ithalata göre artmayacağını gizlemeye çalışıyor. Soysal, Koç, Eczacıbaşı gibileri ve onların devleti, emperyalist tekellerin sömürüsünü de halkımıza bindirmekle yükümlüdürler. Onlar ve efendileri, hiç bir zaman zarar etmediler. Emperyalist tekellerin buhranı gittikçe derinleşirken Soysal, hangi malı kime satacak? Emperyalist ülkelerde fabrikalar kapanırken, işsizlik artarken Soysal, ancak iç fiyatları durmadan artırarak kârlarına kâr katabilir. O ve onun gibileri, bu emperyalist uşağı siyasetlerini gizlemeye çalışıyorlar. Ayrıca hiç bir yalan bütün emperyalistlerin, kapitalistlerin kârının, işçinin yarattığı değerden gasbedilen artıdeğerin bir parçası olduğunu gizleyemez. Ertuğrul Soysal gibileri, emperyalizmin uşağı, sömürücü asalaklardır. Onların ve emperyalistlerin kârı, işçi sınıfının sömürülmesinden kaynaklanır.

İşte Ecevit'in destekleyicileri, bu kompradorlardır. Ecevit hükümetinin görevi emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranını emekçi halkımıza bindirmektir. Bunun için yüzüne taktığı "halkçı" maskesinden yararlanmaktadır. Devalüasyon, bütün tüketim mallarına ağır zamlar, yeni vergi yüklerinden sonra ücretlerin dondurulması da uluslararası mali sermayenin örgütü IMF'nin dayattığı tedbirlerdendir. Egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda, CHP hükümeti bu "tedbirleri" parlak laflar ve boş vaatlerle uygulamaya koydu ve koymaktadır. Halkın en geniş kesimlerinin direnişi karşısında Demireller, Türkeşler bu yükleri halka bindiremedi. Oysa Ecevit, bütün bunlardan sonra şimdi toplusözleşme düzenini de bütünüyle devletin denetimine almaya çalışıyor. İşte tam olarak bu konuda Soysal memnuniyetini gene gizlemiyor. "Başbakanın toplusözleşmeyle ilgili şikayetlerine katılıyor musunuz?" sorusuna şu cevabı veriyor: "Sayın Başbakan'a bu gidişin kötü olduğu tarafımdan arzedilmişti. Tehlikenin geç teşhis edilmesini bile memnuniyetle karşılıyorum." Bu sözler Ecevit'i ele veriyor. CHP yönetimi, Soysal gibilerinin çıkarlarını kollayarak ücretlerin dondurulmasını ve toplusözleşmelerin zaptırapt altına alınmasını tezgahladılar. Bütün demokrat, yurtsever CHP'liler, Soysal'ın bu sözleri karşısında bir daha düşünmek zorundadırlar. CHP'yi "kurtarıcı" gibi gören, ona oy veren işçiler şimdi Ecevit'in faşizmin koltuk değneği olduğunu böyle günlerde daha iyi görüyorlar. CHP yönetimi zam vergi yüklerinin yanı sıra ücretleri dondurmaya hazırlanıyor. Türk-İş ve DİSK'in sendika ağalarıyla pazarlığı yoğunlaştırıyor. Ama fabrikalarda yuvalanmış sivil cinayet şebekeleri "işçi" sıfatıyla işçilere saldırmayı sürdürüyor. Tariş'te, İskenderun'da ve diğer yerlerde faşist caniler, fabrikalarda katillik görevlerini sürdürüyorlar. İşte şimdi onlara dokunmayan CHP yönetimi grevleri erteliyor, yasaklıyor. Bu da yetmeyince "Üçlü komite" adı altında toplusözleşmeleri bütünüyle boyunduruğa almaya çalışıyor. Elbette Ertuğrul Soysal gibileri, yıllardır rüyasını gördükleri "tedbirlerin" gerçekleşmesinden memnuniyetlerini gizlemeyecekler!

CHP hükümetinin, egemen sınıfların övüp durduğu işçi düşmanı yüzünü daha sık ve daha somut biçimde açığa çıkaralım. Zamların, vergilerin, ücretleri dondurmanın, grev ertelemelerin, emperyalistler ve egemen sınıflarca planlanıp CHP hükümetince yürürlüğe konduğunu herkese duyuralım. Ecevit'in Soysal gibilerle birlikte toplusözleşmelere saldırdığını bilmeyen bir tek işçi kalmamalıdır! Ücretleri dondurmanın, Ecevit ile Tunç gibi sendika ağaları tarafından tezgahlandığını bilmeyen bir tek işçi kalmamalıdır! İşçi sınıfının grev ve diğer mücadelelere hazırlanmasının bir parçası, bu işçi düşmanı tedbirlerin somut örneklerle açığa çıkarılmasıdır.

Sendika ağalarının işçi sınıfı düşmanı yüzü bir kere daha açığa çıkıyor

İşçi sınıfı Halil Tunç gibi sendika ağalarını yıkıp geçecektir

Yüzbinlerce işçinin toplusözleşmeleri geldi çattı. Özellikle Türk-İş üyesi 500 binden fazla işçi bu yıl bitmeden toplusözleşme yapacak. İlk adımda Kamu İktisadi Teşekküllerinde çalışan 50 bin işçinin toplusözleşmesi gündemde. İşte tam böyle günlerde Halil Tunç şunları söylüyor: "Bütün bunlara rağmen işçi hareketi bunalımdan çıkmak amacıyla üzerine düşen fedakarlığa hazırdır." Halil Tunç benzer sözleri daha şubat ayında, ücretlerin dondurulması ilk olarak açıkça dile getirildiğinde söylemişti.

Ecevit hükümeti, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarını kolladı ve kollamaktadır. Bu amaçla ücretlerin dondurulması ya da üst sınırın belirlenmesi (aynı anlama gelir) Ecevit'in kendisi tarafından defalarca dile getirildi. Son olarak Almanya'ya giderken Ecevit "toplusözleşmelerdeki aşırı ücret artışlarına bir son verilmelidir" diyerek açıkça işçi sınıfının ekmeğine el uzattı. O günlerde Halil Tunç kabadayıca sözlerle Ecevit'e karşı çıkar gibi göründü. İşçi sınıfının ekmeğine uzanan ellere karşı tepkisinin önünü kesmeye çalıştı. Ancak geçen hafta bir dergiye verdiği demeç, onun gerçek yüzünü bir daha ortaya koyuyor. Halil Tunç, aynı komprador burjuvazinin ağzıyla şunları söylüyor: "Toplumun fedakarlık beklediği tüm kesimlerle birlikte işçiler de üzerlerine düşen fedakarlığa hazırdır.". "Toplumun" değil, emperyalistlerin ve egemen sınıfların işçi sınıfına dayattığı bu yüklerin ya da Halil Tunç'un deyimiyle "fedakarlığın" gerçek anlamı nedir? Devalüasyon sonucunda emperyalizmin buhranını işçiler dahil tüm emekçilere bindirmek! Kamu İktisadi Teşekkülleri mallarına (et süt, otobüs, tren, vapur, bez, çay gibi) % 100 ve daha fazla zam yapmak! Bütün tüketim maddelerine vergiler getirerek daha da pahalılan-

Dev.Sa.6'da

Ankara'da "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımızı Militan Mücadelemizle Alacağız" toplantısı yapıldı

Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı (GTSSH) içinde yaşadığımız koşullarda tüm çalışan kitlelerin en acil ekonomik talebi durumundadır. Faşistlerden, sosyal-faşistlere, reformistlerden ve türlü ortayolcu akıma kadar Türkiye'de var olan tüm siyasi yoğunluklar kitlelerin kendiliğinden bir şekilde yükselen seslerine kulak vermek ve şu veya bu doğrultuda tavır belirlemek, bir şeyler söylemek zorunda kalmışlardır. Hayatın her alanında olduğu gibi GTSSH talebi karşısında da faşist ve sosyal-faşist demagoji hızla yükseltilmiş, reformist hayaller etrafı sarmıştır. Bu demagojilerle, yayılan hayallerle, çalışan kitleler ses çıkarmayan köleler durumunda tutulmaya çalışılmış, kendiliğinden yükselen sendikalaşma talebi, reformist kanallarda boğularak bastırılmaya çalışılmıştır. Özellikle sosyal-faşistler, kitlelerin bu talebine sarılıyor gözükerek önderliği ele geçirmeye ve bu talebi kendi faşist emelleri için kullanmaya uğraşmışlar, önderliğin devrimcilerin eline geçmesine engel olmak için her türlü yalana başvurmuşlar, diğer ortayolcu akımlar da objektif olarak buna hizmet etmişlerdir.

Oysa hayat gösteriyor ki, son tahlilde düzene yönelen her türlü mücadelede proleter devrimciler halk kitlelerinin en kararlı önderleridirler. Çünkü hedefleri sınıfsız topluma ulaşmak olan proleter devrimciler bu hedefe giden yolda, nihai zafer için küçük çarpışmaların gerekliliğini kavramışlardır. Onlar kitlelerin verdiği her türlü mücadelede ya da yaşanılan en küçük bir haksızlıkta kitlelere doğru hedefler gösterirler, onlarla yanyana, omuz omuza olurlar. Ekonomik, talepler uğruna mücadele de doğru hedeflere yönelmedikçe başarıya ulaşamaz. Temelde düzene yönelen bu tür mücadelelere sadece Marksist-Leninistler önderlik edebilirler.

Sendika hakkı konusunda bol bol laf eden, "militan mücadele" sözcüğünü ağzından düşürmeyen siyasi yoğunluklara karşın, proleter devrimci hareketimiz bu talebi kitlelere kavratmak, onlara doğru hedefler ve eylem biçimleri göstermek, önderlik etmek doğrultusunda yoğun bir faaliyetin içine girmiştir. "Proleter devrimciler halk kitlelerinin ekonomik mücadelelerine önderlik etmelidir" genel ilkesi bugün için sendikal planda örgütsüz olan memurlar, öğretmenler, sağlık emekçileri ve çıraklar için GTSSH mücadelesinde somutlanmıştır. Proleter devrimci hareket bu doğrultuda bilinçli bir çabanın içerisine girmiş ve bütünlüklü bir eylem programının bir parçası olarak İskenderun'da, Antep'te, Tunceli'de, Kayseri'de, Çorum'da, İzmir'de, Bolu'da, İstanbul'da, Dörtyol'da GTSSH ile ilgili bir dizi toplantı düzenlemiştir.

Ankaralı yurtsever devrimci memurlar, öğretmenler ve sağlık emekçileri de ülke çapında yürütülen bu faaliyete katılmışlar ve "Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımızı Militan Mücadelemizle Alacağız" toplantısını gerçekleştirmişlerdir.

TOPLANTI ÖNCESİ ÇALIŞMALAR

Toplantı öncesi propaganda ve toplantı duyuru çalışmaları üç birim tarafından (memur, öğretmen, sağlıkçı) birlikte sürdürüldü, ayrıca her birime yönelik özgül çalışmalar yapıldı. Toplantının Ankaralı emekçilere en geniş biçimde duyurulabilmesi için sözlü propagandanın yanında afiş, duvar gazetesi, bildiri gibi dolaylı propaganda araçları kullanıldı.

Faşist diktatörlüğün güçleri GTSSH mücadelesine yeni bir atılım katacak olan bu toplantıyı, toplantıya kitle katılımını engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Proleter devrimcilerin önüne bürokratik engeller çıkardılar, toplantı iznini geciktirerek propagandayı önlemeye çalıştılar. Faşist diktatörlüğün resmi güçleri afiş asan arkadaşları karakollara götürdüler, afiş asımını engellemek için bütün güçlerini seferber ettiler, merkezi yerlerde tertibat aldılar. Sosyal-faşistler asılan afişlerin üzerlerini kapattılar. Ancak proleter devrimcilerin kararlılığı karşısında "kağıttan bir kaplan" olmaktan ileriye gidemediler.

TOPLANTIYA DİSİPLİNLİ VE MİLİTAN BİR HAVA HAKİMDİ

İnci Sinamasında yapılan toplantıya 900'ü aşkın memur, öğretmen ve sağlık emekçisi katıldı. Toplantıya katılanlar arasında Adana, Tokat, Çorum, Tekirdağ, Kayseri, Eskişehir, İstanbul, İzmir, Manisa, Trabzon, Tunceli, Amasya, Erzincanlı vb. gibi yurtsever devrimci öğretmenler de vardı. Genel olarak salonda disiplinli bir hava hakimdi. Salon memurların, öğretmenlerin, sağlıkçıların ekonomik, demokratik taleplerini dile getiren sloganların ve siyasi sloganların yazılı olduğu pankartlarla donatılmıştı.

Toplantı, devrim yolunda düşenlerin anısına iki dakikalık saygı duruşu ile başladı. Genel mesajlar okunduktan sonra ilk kez Yurtsever Devrimci Öğretmenler adına konuşmacı arkadaş kürsüye çıktı. Arkadaş konuşmasında öğretmen kitlelerin içinde bulunduğu durumu, genel olarak TÖB-DER'in bugün içinde bulunduğu durumu, parçalanma tehlikesini, TÖB-DER içinde YDÖ'nün durumunu ve zaaflarını anlattı, yaklaşan genel kurul için devrimci öğretmenlerin tutumlarını açıklayarak konuşmasını bitirdi. Daha sonra Yurtsever Devrimci Memurlar adına kürsüye çıkan konuşmacı memur kitlesinin içinde bulunduğu durumu, ekonomik demokratik taleplerini, TÖB-DER'e örgütlenme faaliyeti açısından memurların üzerine düşen görevleri açıkladı. Memur arkadaşın konuşması bittikten sonra çeşitli birimlerden, il ve ilçelerden toplantıya gelen 25 mesaj okundu. Yurtsever Devrimci Sağlık Emekçileri adına konuşan arkadaş sağlık emekçilerinin durumunu, örgütlenme planını, vb. konuları işlettikten sonra, TÜS-DER'de yaşanılan duruma da değinen arkadaş sağlık emekçileri ve gerçekten devrimci bir örgüt yaratacaklarını, Sağlık-Der'i kuracaklarını söyledi.

En son olarak Halkın Kurtuluşu adına bir arkadaş konuşma yaptı. Ekonomik mücadele ile siyasi mücadelenin birbirine karıştırıldığını, bu alanda özellikle Ankaralı YDÖ, YDM, YDS olarak yapılan hataları anlattı, kavrattı.

Toplantının sonunda oy birliği ile iki karar alındı:

1) Üç yiğit yoldaşımız Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan 31 Mayıs 1972'de Nurhaklarda çevrildiler. Üç yoldaş faşist diktatörlüğün baskı güçlerine karşı yiğitçe direndiler ve faşistlerce katledildiler. Onlar son ana kadar devrim için, halkın kurtuluşu için yaşamanın ve onurla ölmenin en iyi örneğini verdiler.

12 MART'IN ELİ KANLI İŞKENCECİLERİNDEN, KATİLLERİNDEN HESAP SORULMALIDIR.

2) Özellikle yaşadığımız son dönemde faşist diktatörlük baskı ve terörünü esas olarak sivil cinayet örgütlerine dayandırmaktadır. MİT, Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları gibi sivil faşist çeteler halk üzerinde azgın bir terör sürdürmekte, provokasyonlar tezgahlamakta, her türlü yolla halkın mücadelesinin karşısına çıkmaktadır.

MİT, KONTR-GERİLLA DAĞITILMALI,
MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR

TOPLANTI GTSSH MÜCADELESİNDE YENİ VE NİTELİKLİ BİR ADIM OLDU

"Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımızı Militan Mücadelemizle Alacağız" toplantısı sonuçları itibariyle GTSSH konusunda daha bütünlüklü ve açık bir kavrayışa ve buna uygun olarak daha aktif bir mücadeleye doğru atılmış ileri ve nitelikli bir adım olmuştur. Toplantıda ekonomik mücadele ve siyasi mücadelelerin nasıl yürütülmesi gerektiği açılmış. Bundan böyle, her iki mücadele alanı arasındaki ilişkinin doğru bir şekilde kurulacağı belirtilmiştir. Birimlerin kendilerine özgü sorunları, talepleri aktarılmış ve mücadele yolları önerilmiştir.

Toplantı bundan böyle yürütülecek olan çalışmalara ışık tutmuş, GTSSH mücadelesine yeni bir hız katmıştır.

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

* TÖB-DER ÜSKÜDAR Şubesi'nin 5. olağan kongresi 25 Mayıs'ta yapılmıştır.

Yapılan seçimler sonunda yönetime Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin ve demokratların birlikte oluşturduğu Halkçı Devrimci Birlik listesi seçilmiştir.

Seçimlere Devrimci Öğretmen (Devrimci Yol), Üsküdar Öğretmenler Birliği (sosyal-faşistlerin etkinliğinde), Demokratik Sol (Halkın Birliği ve CHP taraftarları), Halkçı Devrimci Birlik (Yurtsever Devrimci Öğretmen-demokratlar) olmak üzere dört grup katılmıştır.

Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin ve demokratların oluşturduğu Halkçı Devrimci Birlik listesi 82 oy alarak yönetime seçilmiştir.

Seçimlerde Üsküdar Öğretmenler Birliği listesi 74, Devrimci Öğretmen listesi 37, Demokratik Sol listesi ise 38 oy almıştır.

Genel kurulda TÖB-DER Genel Merkezinin şubelerinin feshi ve üyelerin örgütten ihracı konusunda verilen Genel Merkezi protesto önergesi, Devrimci Öğretmen grubunun ve Üsküdar Öğretmenler Birliği'nin muhalefetine rağmen oy çoğunluğu ile kabül edilmiştir.

Faşist yuvaların kapatılması için verilen önerge ise oy birliği ile kabul edilmiştir.

* TÖB-DER MERCAN Şubesi yıllık Olağan Kongresi 20 Mayıs'ta yapıldı. Kongreye katılan öğretmenler dört grupta toplanmıştı: Yurtsever Devrimci Öğretmenler, Halkın Birliği taraftarı öğretmenler, Devrimci Öğretmen ve Kürt milliyetçileri. Seçimlerde Yurtsever Devrimci Öğretmenlerle Halkın Birliği taraftarları öğretmenler ittifak yaptılar. Devrimci Öğretmenler grubu ise Kürt milliyetçileri ile ittifak yaptı ve ortak liste oluşturdu. Yapılan seçimler sonucunda Yurtsever Devrimci Öğretmen-Halkın Birliği taraftarları öğretmenlerin oluşturduğu liste yönetime geldi. Genel Merkez temsilciliğine de yurtsever devrimci bir öğretmen arkadaş seçildi.

* 13 Mayıs'ta yapılan TÖB-DER AKÇAKOCA Şubesi Olağan Kongresinde Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu ile Devrimci Öğretmen grubu ittifak yapmıştır. Yapılan ittifak ve seçimler sonucunda şube başkanlığına Devrimci Öğretmen grubundan bir arkadaş seçilirken, Yurtsever Devrimci Öğretmen grubundan iki arkadaş da yönetim kuruluna seçilmiştir.

* 6 Mayıs'ta yapılan TÖB-DER GİRESUN Şubesi kongresinde revizyonistler ve kendilerini Sosyal-Demokrat diye tanıtanlar bir kere daha tecrit ve teşhir oldular. Devrimci Öğretmen grubu ise ilkesiz tutumunu devam ettirdi. Yurtsever Devrimci Öğretmenler şube genel kuruluna bazı öneriler sunmuşlar ve bu öneriler genel kurul tarafından onaylanmıştır. Bu önerilerden biri şöyledir:

"Genel Merkeze muhalefet yapan şubelerden 26 tanesinin yönetim kurullarının görevden alınması, yüzlerce öğretmenin TÖB-DER'den ihraç edilmeleri, demokrasi ile, demokratik kitle örgütlerinin demokratik yanı ile kesinlikle çelişir. TÖB-DER Genel Merkezinin bu tavrı, TÖB-DER'i bölen, parçalayan tasfiyeci bir tavırdır. Seçimle işbaşına gelmiş yönetim kurullarının görevden almak, "seçim" ilkesinin yerine "atama" ilkesini getirmektir.

TÖB-DER Genel Merkezinin bu anti-demokratik tutumunu protesto ediyoruz.

* 4 Nisan'da yapılan TÖB-DER Vezirköprü Şubesi Olağan Kongresinde Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu ile Devrimci Öğretmen grubu, örgüt içi demokrasinin uygulanması, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için aktif mücadele, ihraçlara karşı kesin tavır almak vb. ilkeleri çerçevesinde ittifak yaptılar ve seçimlere ortak bir liste ile girdiler. Yapılan seçimler sonucunda Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin ve Devrimci Öğretmenlerin oluşturduğu liste yönetim kurulu olarak seçildi.

Fakat seçimlerden sonra Devrimci Öğretmen grubu bu ittifak ilkelerini bir kenara bırakarak grupçu ve anti-demokratik tavır ve davranışlar içine girmeye başladılar. Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin bütün uyarılarına rağmen ilkeleri ihlal eden, örgüt içi demokrasiyi hiçe sayan ve revizyonistlerle uzlaşan tavırlarını sürdürdüler ve halen de sürdürmektedirler. Vezirköprülü Yurtsever Devrimci Öğretmenler ilkelere sonuna kadar bağlı kalarak, hiç bir kimseye örgüt içi demokrasiyi ihlal ettirmeyeceklerini ve öğretmen mücadelesini temelinden ve hedeflerinden saptırmak isteyen herkese karşı mücadeleyi sürdürmekte kararlı olduklarını belirtmektedirler.

* 15 Mayıs'ta yapılan TÖB-DER SAMANDAĞ Şubesi olağanüstü kongresinde, TSİP'li ve İGD'li sosyal-faşistler Yurtsever Devrimci Öğretmenlere saldırmışlar; özellikle kongre salonunun dışında meydana gelen saldırı olayı sonunda 4'ü ağır olmak üzere 15 Yurtsever Devrimci Öğretmen yaralanmıştır.

Sosyal-faşist saldırı sonunda yaralanan yurtsever devrimci öğretmen.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler sosyal-faşist saldırı karşısında kararlılıklarını korumuşlar ve saldırıyı püskürtmüşlerdir.

Samandağlı Yurtsever Devrimci Öğretmenler şunları söylemektedirler:

"Bu saldırı bizleri yıldırmayacak, tersine doğru bildiğimiz yolda daha kararlı ve emin adımlarla ilerlememizi getirecektir."

* TÜS-DER TUNCELİ Şubesinin seçimleri 20 Mayıs'ta yapıldı; yapılan seçimler sonucunda Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarı sağlık elemanları yönetime geldiler.

Halkın Yolu'ndan "Üç Dünya"yı reddedenler ve Halkın Gücü taraftarları Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarı sağlık emekçileriyle ittifakı reddetmişler ve kongreyi terketmişlerdir.

Yapılan seçimler sonucunda Kurtuluş, CHP, TİP ve Özgürlük Yolu taraftarlarının oluşturduğu liste 78, Devrimci Yol taraftarlarının listesi 42 ve Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarının oluşturduğu liste ise 93 oy almıştır.

Ankara'daki toplantıda Yurtsever Devrimci Öğretmenler adına yapılan konuşmadan bölümler

"Önümüzdeki görev GTSS hakkı için mücadelemizi yükseltmek bu yolda tüm örgütsüz emekçileri ikna ederek mücadeleye seferber etmektir. Bugün biz öğretmenler olarak hak alma, haklarımızı koruma mücadelemizi yükseltmek için, grev ve toplusözleşme silahlarından yoksun olmamız nedeniyle geri bir örgütlenme biçimi olan TÖB-DER'de örgütleniyoruz."

"TÖB-DER Genel Merkezini gaspeden halk düşmanı parti ve hareketler bu mücadeleye sahip çıkıyor görünüyorlar. Onların asıl amaçları; faşist diktatörlüğü korumak, kitle mücadelelerini bastırmak, mücadeleyi düzenin sınırları içerisinde hapsetmektir."

"Faşist diktatörlük bir yandan Ülkü-Bir, Öğret-Bir vb. gibi besleme faşist örgütler kurarken bir yandan da mesleki kitle örgütümüz TÖB-DER içine sosyal-faşistleri sokarak öğretmen mücadelesini parçalamanın ve yolundan çevirmenin en sinsi planlarını uyguluyor. Kısaca örgütümüzü sosyal-faşistlerin sultası altında bir örgüt haline getiriyorlar."

"Sosyal-faşistler GTSS Hakkımızı Söke, Söke Alırız sloganının mazide kaldığını, bugün işbaşında olan hükümetin bu hakkı vaat ettiğini, bunu bir kararname ile vereceğini söylüyorlar. Sosyal-faşistler bizleri böylesine oyalamaya çalışırken, bir yandan da öğretmen mücadelesini satmanın hazırlıklarını yapıyorlar"

"Oysa sınıf mücadeleleri bize çok açık olarak gösteriyor ki dilenmeyle, yakarmayla emekçiler hiç bir hak elde edememişlerdir. Biz her türlü gerici engeli aşarak haklarımızı, örgütlü ve militan bir mücadele sonucu yasallaştıracağız. Sosyal-faşistlerin öğretmen kitlelerini pasifize etmeyi amaçlayan siyasetlerini mahkum edecek, TÖB-DER'i parçalamaya yönelen tutumlarının, ihraç ve fesihlerin hesabını soracağız. Bu mücadeleyi tüm öğretmen kitlesine, hatta sosyal-faşistlerin demagojilerinin etkisi altında olan öğretmen arkadaşlarımıza da kavratıp yaygınlaştıracağız. Bir avuç halk düşmanını öğretmen mücadelesi dışına, hizmet ettikleri komprador tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının yanına göndereceğiz."

"Ankara Şube yönetimindeki (Devrimci Öğretmen, Devrimci Demokratik Öğretmen ve Muhalefet Hareketi) küçük-burjuva maceracı çizgi ise, ortayolcu bir tutumla, devrimcilikle revizyonizm arasında süren mücadelede seyirci kalmayı, öğretmenlerin ekonomik talepleri uğruna mücadeleyi pratikte reddedip, revizyonizm ve reformizmle uzlaşmayı yeğliyorlar."

"YDÖ olarak kendimizde bugüne kadar birtakım hata ve zaaflar tespit ettik ve bunları bir süre taşıdık. Bugüne kadar sendikal mücadelede doğru bir bakışa sahip olmayışımız sürekli ve sistemli bir mücadele çizgisi yaratamamıza neden oldu. Bu nedenle ekonomik mücadeleyi, siyasi mücadeleye tabi kılmamız gerekirken her iki mücadeleyi birbirine karıştırdığımızdan ikisinide yetersiz bir biçimde yürüttük."

Arkadaş, daha sonra bu hataların aşılması için kararlı adımlar atıldığını, ve bundan böyle ekonomik mücadele ile siyasi mücadele arasındaki ilişkinin doğru bir şekilde kurulacağını, proletaryanın bağımsız siyasi çizgisinin kararlı savunuculuğunun yanı sıra, öğretmenlerin ekonomik mücadelelerinin de azimli savaşçıları olacaklarını belirtti. Arkadaş son olarak öğretmenlerin ekonomik mücadelelerinde bugün en temel talebin GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI olduğunu, ve bu hakkın söke söke alınacağını belirtti.

Üniversiteler arası seçme sınavları kaldırılmalı, herkese parasız yüksek öğrenim hakkı sağlanmalıdır

Üniversiteler Arası Seçme Sınavı (ÜASS), 16 Haziran günü yapılacak. Bu yıl üniversitelere girmek için başvuran 375 bin gençten yalnızca onda biri yanı 37 500'ü yükseköğrenim hakkını kazanacak. Geride kalan 337 500 genç, işsizler ordusuna katılacak.

Ülkemizde yükseköğrenim çağındaki gençlerden ancak % 5'i herhangi bir yükseköğrenim kurumuna girebilmektedir. Resmi işsiz sayısı 2 milyon 700 binin üzerindedir. Üniversiteye girmek, bir diploma sahibi olmak herşeyden önce işsizliğe karşı bir güvenceye sahip olmak ihtiyacından doğmaktadır. Sömürü ve soygun düzeni, yerli egemen sınıfların yanı sıra emperyalizmin buhranını da halkımıza bindiriyor. İşsizlik, emperyalist sömürünün ve komprador kapitalizmin kaçınılmaz bir parçasıdır. Her yıl yüzbinlerce genç, işte bu nedenle işsiz emekçiler ordusuna katılmaktadır. Kaldı ki üniversiteye girenlerin oldukça az bölümü, diploma sahibi olmakta, daha sonra gene işsizliğin, açlık ve yoksulluğun tehdidini hissetmektedir.

ÜAS Sınavları yıllardır yapılıyor. CHP yöneticileri, geçen yıllarda bol sahte vaatlerde bulundular. "Üniversiteye girişteki eşitsizlikleri gidereceğiz", "herkese okuma olanağı sağlayacağız" gibi sözlerle gençliğin haklı taleplerinin savunucusu göründüler. Diğer bütün alanlarda olduğu gibi, CHP hükümeti burada da maskesini attı. Yüzbinler bir daha üniversite kapılarında kalacak. Üstelik bu yıl harç adı altında alınan para 450 liraya yükseltildi. Diğer bütün alanlarda olduğu gibi burada da CHP hükümeti, halka yük üstüne yük bindirmektedir. ÜASS'a katılan her gençten 450 lirayı gaspetmektedir. Toplam 180 milyon lira haraç almaktadır. Daha ÜASS girişinde konulan bu baraj, işçi, köylü ve yoksul halk tabakalarından gelen gençlerin üniversiteye girişinin önünde bir engeldir. Diğer bütün şartlar eşit olsa dahi, hangi işçi, köylü onda bir şansa güvenerek 450 lirayı egemen sınıfların devletine haraç olarak verebilir?

ÜASS, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün emekçi halk üzerindeki baskısının bir parçası ve devamıdır. İşçiler, köylüler, çocuklarını ilkokula dahi zor gönderebilmektedirler. Birkaç büyük şehirde ÜASS'a hazırlanmak için her türlü bilgi kafasına tıkıştırılmış olan öğrencilerle, beş sınıf bir gözde okuyan köy çocukları arasında daha baştan eşitsizlik vardır. Özel hocalardan yabancı dilde kitaplara kadar herşeyi satın alabilen sermaye sahiplerinin çocuklarıyla, evine ayda bir et zor giren, yarı aç yaşayan işçi çocukları arasında daha baştan eşitsizlik vardır. Bu eşitsizlik, egemen sınıfların işçi ve köylüler üzerindeki baskı ve sömürüsünün bir parçasıdır. Bu nedenle sözde herkese eşit olarak uygulandığı belirtilen sınav soruları, gerçekte özünde var olan eşitsizliği gizlemek amacını gütmektedir. Kürt ulusundan emekçilerin çocukları ise daha da az oranda üniversiteye girebilmektedirler. Onlar, kendi dillerinde eğitim göremedikleri gibi, faşist diktatörlüğün azgın baskısı ve milli zulüm sonucunda yüksekokullara girebilmek için çok daha az kültürel ve ekonomik olanaklara sahiptir.

Üniversite yılları boyunca egemen sınıflara kayıt masrafı, kitap masrafı gibi adlarla ödenen haraçların yüksekliği daha baştan işçilerin, köylülerin ve yoksul emekçilerin gözünü korkutmaktadır. Zamlar, ağır vergiler, birbirini kovalarken, ücretlerin dondurulması tezgahlanırken hangi işçi, köylü yılda onbinlerce lira masrafı göze alıp çocuklarını üniversiteye yollayabilir? Eğitimin paralı olması egemen sınıfların, halka karşı baskısının bir parçasıdır.

Herkese yükseköğrenim hakkı, herkese parasız eğitim ancak demokratik halk iktidarı ile ele alınacak ve kesin çözüme sosyalizmde kavuşacaktır. Faşist diktatörlüğün koltuk değneği olan CHP reformizmi, bu sorunları çözmemiş tersine egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda daha da ağırlaştırmıştır. ÜASS harçlarının artırılması böyle bir tedbirdir. ÜASS'nin kaldırılması, herkese yükseköğrenim sağlanması ve herkese parasız eğitim için mücadele, faşist diktatörlüğe ve koltuk değneği reformizme karşı mücadelenin bir parçasıdır.

HERKESE YÜKSEKÖĞRENİM HAKKI!
HERKESE PARASIZ EĞİTİM!
ÜASS KALDIRILMALIDIR!

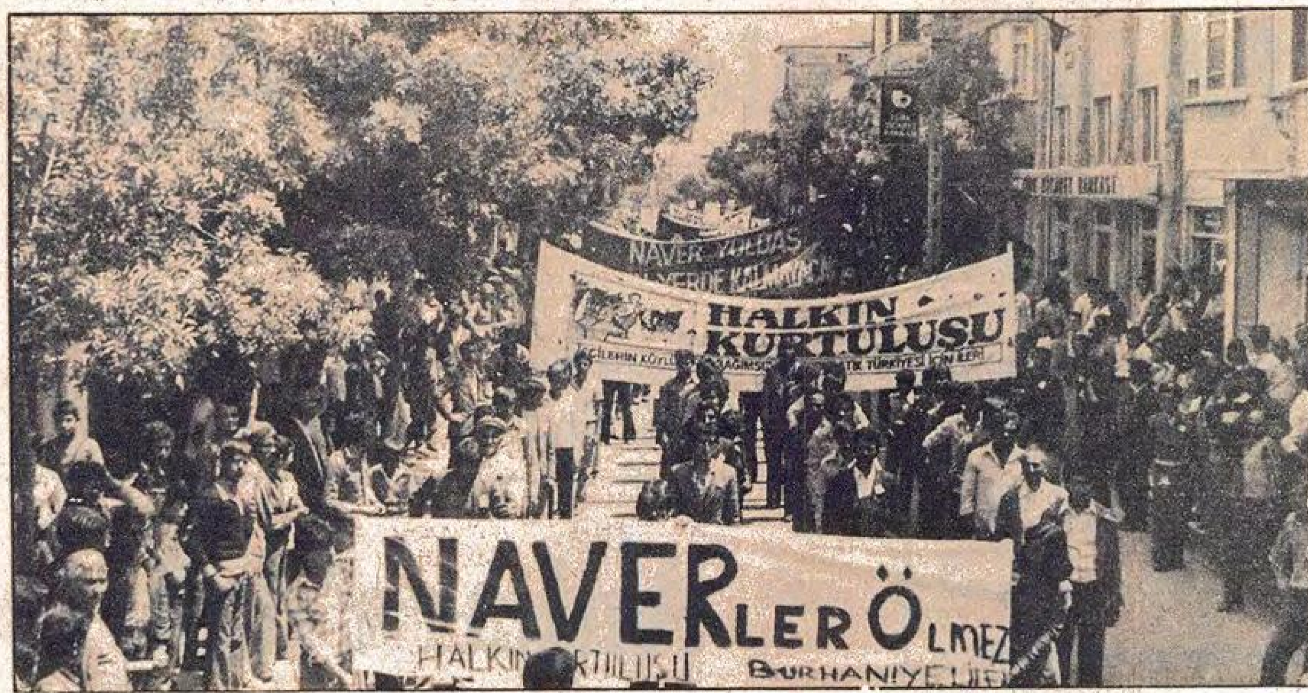
ÇAĞRI

FAŞİST-FEODAL EĞİTİME SON ÜASS KALDIRILMALIDIR. HERKESE YÜKSEKÖĞRENİM HAKKI-EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDEKİ FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR

YÜRÜYÜŞ - MİTİNG VE GECE'SİNE KATILALIM

GECE: 14 HAZİRAN, SAAT: 19 TEPEBAŞI GAZİNOSU/İST
MİTİNG VE YÜRÜYÜŞ: 17 HAZİRAN, SAAT: 14 SARAÇHANE/İSTANBUL

Balıkesir halkı "Naverler ölmez" diye haykırdı

Balıkesir'de Naver yoldaşın cenaze töreni en geniş emekçi kitlenin katıldığı güçlü bir gösteri oldu.

Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü, faşist diktatörlüğün güçlerinden olan Ülkü Ocaklı katillerce 17 Mayıs akşamı bir kez daha kana bulandı. 17 Mayıs akşamı kiralık katiller, derslerden çıkan yurtsever devrimcilere falçata, bıçak, sopa ve zincirle saldırdılar. Saldırıya kararlılıkla karşı koyan devrimcilerden Mehmet Naver Engin yoldaş kalbine saplanan falçatayla şehit oldu. Birçok yurtsever devrimci öğrenci de yaralandı.

Ölüm mangalarının saldırısına, NEE'de bulunan polisler de yardımcı oldular. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerinin halkımızın evlatlarına yapılan saldırılarda her zaman birlikte olduklarının bir kez daha gösterdiler. Daha önceleri koridorları işgal eden polisler, faşistlerin saldırısı anında ortadan kayboldular, bulunanlar da faşistlerle birlikte devrimci öğrencilere saldırdılar.

NEE'ye yapılan saldırı haberini alan yurtsever devrimciler yardım için gittiğinde polis ve jandarma üzerlerine saldırdı. Komutanım yok diye faşistlere müdahale etmeyen teğmen, devrimcileri görünce aslan(!) kesildi. Teğmen önce devrimcilerin üzerine kurşun sıktı, jandarmalar da yakaladığı devrimcilere dipçikle vurmaya başladı. Devrimcilerin kararlılıkla karşı koyması sonunda yakaladıklarını bırakmak zorunda kaldılar.

NEE çevresinde toplanan devrimciler, Naver yoldaşın ölüm haberini alınca kısa bir forumdan sonra saygı duruşunda bulundular. Balıkesir'de yiğitliği ve dürüstlüğüyle tanınan yoldaşımıza karşı son görevimizi yapmak ve faşist diktatörlüğün uşakları tarafından cenazenin kaçırılmasını önlemek için Sosyal Sigortalar Hastanesine gittiler. Katillerin peşini bırakan polisler devrimcilerin üzerine sopa ve coplarla saldırdılar, daha sonra da kurşun sıktılar. Devrimcilerin direnmesi sonunda gerileyen polisler yakaladıklarına karakolda işkence ettiler, cenaze sonuna kadar rehin tuttular.

Proleter devrimciler, yoldaşının cenazesini almak için kararlıydılar, bunun için de tüm güçleriyle çaba harcadılar. Gece köylere ve ilçelere haberler gönderildi. 18 Mayıs sabahı park içinde yüzlerce halk kitlesi toplandı. Cenazenin alıncağı kesinleşmişti. Tören için bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. Cenaze töreninin güçlü bir anti-faşist gösteri olması için hazırlıklar tamamlandı. Halk saflarında bulunan tüm siyasetler törene eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesiyle katılıyorlardı.

Tören için gidilen S. S. Hastanesine kadar sessiz yürüyüş yapıldı. Baştan iki bin civarında olan topluluk, hastane çevresinde ve yürüyüş sırasında geniş emekçilerin de katılmasıyla 3000'e yaklaştı.

Proleter devrimciler, yoldaşları için şehit olduğu yer olan NEE'de tören düzenlemek istiyorlardı. Hastaneden NEE'ye giden yolları jandarmalar tuttular. Can güvenliği olmadığı gerekçesiyle tören için Valilik izin vermedi. Bu tutuma karşı yüzlerce devrimci "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganını bütün kiniyle haykırdı.

Yürüyüş sırasında cenaze omuzlarda taşındı, el üstünde tutuldu, Balıkesir halkı "Naverler ölmez" diye haykırıyor, yollardaki halk gözyaşlarını tutamıyordu.

Yürüyüş İstasyon Meydanındaki törenle sona erdi. Cenazenin başında kısa aralıklarla yoldaşları nöbet tuttular. Bu arada Naver yoldaşın mücadelesi anlatıldı, anısına saygı duruşu yapıldı ve devrim andı içilerek disiplinli bir şekilde dağılındı. Cenaze buradan memleketi olan Burhaniye'ye gönderildi.

Cenazeyle beraber proleter devrimciler Burhaniye'ye gittiler. Burhaniye halkı, şehidini bağrına bastı. Burada da jandarma ve polisin tüm karşı koymalarına rağmen yapılan tören güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştü. 19 Mayıs'ın özel bir önemi olmasıyla Belediyeden halkın cenaze törenine katılması için anons edildi. Naver yoldaşın faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı vermiş olduğu mücadelesi anlatıldı. Konuşmalardan sonra kadınların gözlerindeki yaşlar faşistlere karşı kine dönüştü.

Naver yoldaşın bacısı bir yoldaşımıza şöyle diyordu, "ağlayarak zayıflığımı göstermeyeceğim, faşistlere karşı kinim daha da artacak". Gerçekten o elindeki Naver yoldaşın fotoğrafıyla zulme ve sömürüye karşı en önde, tek bir damla gözyaşı dökmeden kararlılıkla yürüdü. Naver yoldaşın hakim olan dayısı "Ölümlerin en yücesi budur" diyerek devrimcilerin yoldaşlarına bağlılıklarına sonsuz saygı duyuyordu.

Cenaze için son tören ve yürüyüş Naver yoldaşın doğup büyüdüğü Kerimköy'de yapıldı. Köy halkı cenazeyi yolda karşıladı. Cenaze mezarlığa kadar omuzlarda taşındı. Köy halkı "Naverler Ölmez" diye haykırıyordu. Mezarlıkta yapılan konuşmadan sonra bütün halkın katılmasıyla saygı duruşu yapıldı. Tören disiplinli bir şekilde sona erdi.

Kava Yayınları Sorumlu Müdürü ve eşi serbest bırakılmalıdır

• DEVRİMCİ DEMOKRAT BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON

Faşist diktatörlüğün devrimci, demokrat yayın organları ve yayınevleri üzerindeki baskı ve saldırıları giderek yoğunlaşmaktadır. İçişleri Bakanının gazetemizi ve diğer bazı yayın organlarını "illegal" ilan etmesinden ve devrimci yayın organları üzerindeki son baskılardan sonra, Kava Yayınları Sorumlu Müdürü Müfit Bayram ve yeni ameliyat olan eşi Nurten Bayram 24 Mayıs Çarşamba günü yayınevinin yayınladığı bir kitap gerekçe gösterilerek polis tarafından gözaltına alınmıştır. Ve bugüne kadar kendilerinden bir haber alınamamıştır.

Müfit Bayram ve eşinin gözaltına alınması devrimci, demokrat yayın organları ve yayınevleri üzerindeki baskı ve saldırıların bir parçasıdır. Bu saldırı ve baskılar karşısında devrimcilerin, demokratların, ilericilerin susturulamayacağı açıktır.

Devrimci, demokrat yayın organları ve yayınevleri üzerindeki saldırı ve baskıları ve Müfit Bayram ve eşinin gözaltına alınmasını şiddetle protesto ediyoruz ve serbest bırakılmalarını istiyoruz.

Kava Yayınları Sahibi Müfit Bayram ve eşinin polis tarafından gözaltına alınmasından sonra ortak bir basın açıklaması yapan Kava Yayınları, Komün Yayınevi, Koral Yayınları, Günce Yayınları, Halkın Kurtuluşu gazetesi, Parti Bayrağı dergisi, Halkın Birliği ve Partinin Yolu dergileri ve Devrimci Halkın Yolu dergisi Müfit Bayram'ın gözaltına alınmasını ve devrimci, demokrat basın üzerindeki saldırı ve baskıları protesto etmişler, tutuklu bulunanların serbest bırakılmasını istemişlerdir.

Basın açıklamasında şöyle denilmektedir:

"Faşist diktatörlük yükselen halk mücadelesi karşısında halka yoğun baskılar, zulümler yapmakta hatta kitle katliamları da yapmaktadırlar. Ayrıca halkımız arasına ajanlarını da sokarak onun mücadelesini saptırmak ve yok ettirmek mücadelesi içerisindedirler.

Faşist diktatörlük "Doğu"da da "bölücülük" adı altında halka saldırmaktadırlar. Özellikle de halkımızı provokasyonlara getirip, devrimcilerin mücadelesini bastırmaya çalışmaktadırlar.

Demirellerin, Türkeşlerin vs.lerin "bölücülük" edebiyatları, halkımızın kararlı mücadelesi neticesinde boşa çıkarılacaktır. Halka saldıran faşist diktatörlük, onun bir parçası olan devrimci yayınları da susturmak çabası içerisindedirler. Özellikle CHP bu durumu "FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜ" adı altında yapmaktadır.

İçişleri Bakanı, daha geçenlerde yapmış olduğu bir konuşmasında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi yasal yayınları "illegal" örgütler olarak kamuoyuna sunmuş ve ardından da bu ve bunun gibi yasal yayınlara karşı baskılar daha da artmıştır. Ardından da bu sefer Kava Yayınları Sorumlu Müdürü Müfit Bayram ve eşi hiç bir gerekçe gösterilmeksizin polisçe gözaltına (24.5.1978 Çarşamba günü) alındılar. Esas olarak bu durum çeşitli gazete ve dergilerde KAVA Yayınlarını "illegal" bir örgüt olarak göstermek isteyenlerin çabalarının bir sonucudur. Durum böyle giderse tüm devrimci yayınlar "illegal" örgütler olarak değerlendirilecektir.

Bu baskı ve yıldırma ve provokasyonlara karşı ilericilerin, devrimcilerin susturulamayacağı açıktır.

Tüm devrimci ve ilerici yayınlar üzerindeki baskılar son bulmalı, tutuklu bulunanlar serbest bırakılmalıdır.

Faşist Diktatörlük

Baş.ta.sa.1'de

nış öğrenci kitlesi katil dı. Polis, devrimciler arasındaki olumsuzluklardan yararlanmaya çalıştıysa da başaramadı. Cenaze şehirden geçerek ODTÜ'ye götürüldü. Dönüşte polis kitleye saldırdı. Açıkça halka ateş açtı. Kitle polisin canice saldırısı karşısında boyun eğmedi. Faşist diktatörlüğün uşakları bir yurtseveri öldürdü, onlarca emekçiyi tabancayla yaraladı. Gözaltına alınan 30 yurtsevere sabaha kadar işkence yapıldı. Halk, yüzlerce devrimciyi polise vermemek için evinde sakladı.

Bütün bu saldırıların amacı, Gaziantep halkının direnişini susturmak, Eğitim Enstitüsü ve ODTÜ öğrencilerinin devrimci mücadelesini yıldırmaktır. Katiller belli olduğu halde, ellerini, kollarını sallayarak geziyorlar. Faşist Vali, MHP'li Emniyet Müdürü ve 800 yeni polis, sürekli jandarma azgınca Gaziantep halkına saldırıyor. Ancak bütün bu saldırılar boşunadır. Gaziantep halkı, CHP hükümetinin getirdiği devlet görevlilerinin saldırısı karşısında reformizmin gerçek yüzünü görüyor. En geniş halk kitleleri, devrimcilerin safında yer alıyorlar.

pusu şu gerçeği bir daha gösterdi. Özellikle İstanbul'da MC hükümetlerinin görevlendirdiği faşist işkenceciler polisteki görevlerini sürdürüyorlar. İstanbul Emniyet Müdürü 2. MC hükümetinin has adamıdır. İstanbul Siyasi Polis kadrosu, 12 Mart'tan bu yana işkencede ustalaşmış Kontr - Gerilla kadrosudur. Halka zulüm yapmayı reddeden POL-DER üyesi polislere faşistlerin ağzıyla saldıran İçişleri Bakanı, artık işkenceciliği ayyuka çıkmış bir Uğur Gür'ü Rize'ye tayin ederek neredeyse mükafatlandırmıştır. Aynı Uğur Gür ve işkenceci arkadaşları, doktor raporu alarak Rize'ye de gitmediler. İstanbul'da faaliyetlerini, Emniyet Müdürü'nün de yardımlarıyla sürdürdüler. Ülkü Ocaklı ve MHP'li katiller Uğur Gür, Mete Altan gibilerinin desteği ile İstanbul'daki hain cinayetlerini sürdürüyorlar. 12 Martçı İrfan Özaydınlı, 12 Martçı Faik Türün'ün sivil ekibine dokunmadı. Demirellerin polis müdürüne dokunmadı. Kadıköy'de beş öğrenci faşistlerce vurulurken, vapur faşistler tarafından Üsküdar'a indirildi—

Öğrenim Özgürlüğü

ğinde hiç bir polis ortada yoktu. Ancak polis, 12 Mart şehitlerini anan yüzlerce kişiye daha mezarlıktan çıkılır çıkılmaz azgınca saldırdı. Sinan Cemgil'in mezarı başında yapılan törenden sonra yürüyüş kolu Üsküdar'a doğru giderken panzer ve ekip arabaları halk kitlesine ateş açarak saldırdı. İşte İrfan Özaydınlı'nın POL-DER'e saldırarak koruduğu bu faşist polis, öğrenciler katledilirken toz oldu. Halka saldırırken saniyesinde panzerlerle geldi.

MHP'li faşistlerin eğitim enstitülerindeki bu saldırıları bizzat Türkeş tarafından başlatılmıştır. Türkeş, erken seçim isteyerek bu hükümetin düşmesi gerektiğini sık sık tekrarladı. Zamlar, vergiler karşısında halkın hoşnutsuzluğunu savunur gibi göründü. Diğer yandan mitinglerle etrafındaki faşist katilleri yüreklendirmeye çalıştı. O, öğrencilerin "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" mücadelesine azgınca saldıran faşist canilerin yol göstericiliğini yapmayı sürdürüyor. En geniş yığınların MHP ve Ülkü Ocaklı faşistlere karşı

Baş.ta.sa.1'de

nefret dolu olduğunu biliyor. Bu nedenle faşist katiller, öğrencilere karşı tehditlerini artırdılar. Hacettepe Üniversitesinde, Ülkü Ocaklı faşistler öğrencilere idam kararı aldıkları devrimcilerin ismi bulunan listeler göndererek gözdağı vermeye çalışıyorlar. AP ve MHP'li faşistlerin, taraftarlarını yüreklendirmek, kendi mevkilerini korumak ve halkın hoşnutsuzluğunu sömürmek için düzenledikleri mitingler yanı sıra Ülkü Ocaklı katiller binbir hileye de başvuruyorlar. Öğrencilere saldırısı sırasında yakalanan bir faşistin üzerinden, kendi kimliği yanı sıra Dev-Genç ve Halkın Sesi muhabirlik kartı da çıktı. Bu sahte kartlarla faşistler, gençliğin içinde daha rahat faaliyet göstereceklerini, cinayetlerini daha ustaca planlayacaklarını düşünüyorlar.

Bütün bu açık saldırı ve hileler karşısında ise CHP hükümeti hâlâ "her türlü anarşiye, eylemli sağa da, sola da karşıyız" gibilerinden safsataları tekrarlayıp duruyor. Egemen sınıfların gösterdiği doğrultuda ilerliyor. İhtisas Mahkemelerinden Askeri Ceza Kanununun ağırlaştırılmasına kadar binbir yeni baskı tedbirleri kotarıyor. Ancak MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması, faşist katil ve işkencecilerden hesap sorulması yolunda hiç bir adım atmıyor. CHP'nin İçişleri Bakanı ve Gençlik Spor Bakanı Edirnekapı Yurdundaki faşistler karşısında aciz kaldılar. İstanbul'daki faşist canilerin çoğu burada barınmaktadır. Faşist caniler, sözde yurdu boşaltmaya gelen faşist polislerle anlaştılar. Polis çekip gitti. Daha sonra da CHP yönetimi, bu faşist şebeke karşısında teslim olmuştur. 11 Mayıs'ta kapatacağını söylediği yurdun içindeki faşistleri adeta gizlemiş ve korumuştur. İstanbul'daki her yeni faşist katliamda, caniler şimdi, sığınacakları, dokunulmayan bir yer oldunu çok iyi biliyorlar. İşte devrimci dernekleri peşpeşe kapattıran CHP'li İçişleri Bakanı'nın, valilerin aczi ve teslimiyeti!

Bugün eğitim enstitülerinde ve diğer okullarda okuyan yüzbinlerce öğrenci, faşist yuvaların dağıtılmasını, faşistlerin okullardan atılmasını ve onlardan hesap sorulmasını istiyor. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin eli kanlı düşmanları MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist canilerdir. Öğrenci yığınları, bir avuç faşiste karşı birleşme çağrısında bulunuyor. MC'nin işkenceci polislerini görevlerinde bırakmak, faşist katilleri barındıkları yerlerde bırakmak, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğine karşı tedbirlerdir.

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

MİT VE KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR!

İşçi sınıfı Halil Tunç gibi

dırmak! İşçi ikramiye, mesailerini eskiye göre daha ağır biçimde vergilendirmek! İşte Halil Tunç'un "fedakarlık" dediği şeyler bunlar: zam, vergi yükleri! Bütün bu yükler de, emperyalist tekellerin örgütü Uluslararası Para Fonu'nun önerileri ile halka bindirildi. Demirellerin, Türkeşlerin yapacak güce sahip olamadıkları ağır yükler işçilere ve tüm emekçi halka bindirildi. Şimdi Halil Tunç işçileri bunlar karşısında sessiz kalmaya çağırıyor. Yarı aç, yarı tok yaşasanız da "fedakar" olun diyor.

Halil Tunç, yılların kaşarlanmış bir faşist sendikacısıdır. O ve Türk-İş'in faşist sendikacıları, 1950'lerde Amerika'da CIA'nın örgütlediği bir kursla sendikacı olarak yetiştirildiler. Yükselen işçi hareketini boğmak için o zamanlar tek konfederasyon olan Türk-İş emperyalistler tarafından kurduruldu. Başına Seyfi Demirsoy, Halil Tunç gibileri getirildi. O günlerde bunlar "Türk işçi sınıfı vatanseverdir. Grev yapmaz. Grev komünist işidir" diyorlardı. Grev mücadelesine ve komünizme saldırıyorlardı. İşte Halil Tunç, bu satılmışlık batağında büyüdü.

1970 yılında Demirel hükümeti, DİSK'i kapatmak ve sendikaları bütünüyle devlet boyunduruğuna almak için 274-275 sayılı kanunu çıkartmaya çalıştı. Yüzbinlerce işçi 15-16 Haziran günlerinde yürüyüş ve gösterilerle bu faşist yasayı protesto etti. Halil Tunç, o günlerde Demirel'le birlikte işçi sınıfına saldıran bir faşist sesti. 1975 yılında kumaş sanayii patronlarıyla anlaştı. "Genel grev" gibi boyunu aşan laflar edip işçilerin hakları için mücadelesinin önünü kesti. Sonra onbinlerce işçiye iş bıraktırdı. Komprador burjuvazinin lokavt yapmasına gerek kalmadı. Stoklar eridikten sonra patronlar, binlerce işçiyi sokağa attılar. DGM'ye karşı işçi sınıfının direniş günlerinde Halil Tunç, Demirel ve Türkeşlerle birlikte bu faşist kurumların savunucusu oldu. Ucuz kabadayılıklardan sonra direnişe karşı çıktı. İşte bugün Ecevit'in yaslandığı faşist

Baş.ta.sa.4'de

Egemen sınıfların bazı kesimleri Ecevit'e, ücretlerin dondurulmasını kapalı kapılar arkasında sendika ağalarıyla tezgahlamasını öğütlüyorlar. İşte Ecevit-Tunç görüşmesi bu "akıllı" burjuvaların öğütlerinden sonra yapıldı. Dolayısıyla Halil Tunç'un, Ecevit'i korumaya çalışan sözleri bu "akıllı" tertiplerin parçasıdır: "Sayın Başbakan ne toplusözleşme düzenine müdahale, ne de ücretlerin dondurulması şeklinde bir düşünceye sahip değildir." Ücretlerin dondurulması gerektiğini defalarca Ecevit'in bizzat kendisi söyledi. Şimdi Halil Tunç, sanki işçilerin adına konuşurcasına tersini iddia ediyor. Ama aynı faşist şunları da eklemeden edemiyor: "Petrol-İş grevinin bugünkü şartlar içinde sıkıntı doğuracağı endişesiyle sendikaların ücret taleplerinde makul ve sorumlu davranmaları konu edilmiştir." Kısaca, zamlar, vergi yükleri karşısında işçiler fazla ücret istemesinler, demek istiyor. İşte, Ecevit'in işçi düşmanı yüzü böylece bir daha açığa çıkıyor. Kompradorlar ve onların devleti, bütün mallara % 100 ve daha fazla zam bindirirken işçilerin daha fazla ücret istememesi dayatılıyor!

Halil Tunç, hükümetin sendikal mücadeleyi tamamen boğmak için hazırladığı tertipleri de destekliyor. Bu desteğe tek şart olarak, kendi görüşlerinin alınmasını getiriyor. Kısacası, faşist sendika ağası sus payı istiyor. DİSK'in sendika ağalarıyla rekabetinde kendisine, geçmişteki hizmetleri göz önünde tutularak daha fazla paye verilmesini istiyor.

Halil Tunç, ücretlerin dondurulmasını isteyen emperyalistlerin ve egemen sınıfların has adamıdır. Ücretleri dondurmayı kapalı kapılar ardında tezgahlamak için Ecevit hükümetiyle anlaşmıştır. İşçi sınıfı, grev ve diğer direnişlerle bu faşist sendika ağasının, kendi sırtlarından giriştiği pazarlıkları boşa çıkaracaktır.

Halil Tunç'un ve diğer sendika ağalarının sınıf düşmanı yüzünü açığa çıkaralım. Ecevit'in, egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda açık saldırılarını ve Tunç ile gizli pazarlıklarını boşa çıkaralım.

Urfa cezaevi tutuklu ve hükümlüleri

«Cezaevindeki sömürü ve baskıya son»

Urfa Cezaevinde de tüm cezaevlerindeki faşist baskı ve işkenceler en yoğun bir şekilde devam etmektedir. Müdürün yandaşları suç işleyip cezaevine geldiklerinde diğer tüm mahkumlardan ayrı olarak işlem görmektedirler. Cezaevi kurallarına göre her mahkumun saçları kesilirken, Müdür kendi yandaşlarının saçlarını kestirmemekte, sürekli olarak onların koğuşuna gidip propaganda yapmaktadır. Cezaevinde çay, tütün yasak olduğu halde, bunlara dışardan Müdürün yardımıyla içeriye serbestçe girmektedir. Sonra ayrı bir mesele de, faşist komandoların serbest olarak dışarıda görüşmecileriyle özel olarak görüşmeleri. Bu görüşmeleri de çok uzunca olmaktadır. İçeri alınırken üstleri başları aranmadan giriyorlar. Halbuki devrimciler, ve diğer mahkumlar özel görüşme olanaklarına sahip değildirler.

Ayrıca tüm mahkumların gündüz dahi dolaşamadıkları cezaevinde faşist komandolar sayımdan sonra, yani gecenin geç saatlerine kadar serbestçe istedikleri yere gidebiliyorlar. Tabii bu kolaylığı onlara kendi yandaşları olan Müdür tarafından sağlanıyor.

Faşist Müdür, kendi yandaşlarının da olduğu bir zamanda MHP'nin propagandasını yapmak için tüm mahkumları koridora toplayarak onlara küfürler, tehditler yağdırmaktadır. Mahkumları kendi etkisi altında tutmak için bu yola başvurmaktadır. Kendi saflarına kazandırdıkları mahkumlara diğerlerinden birtakım ayrıcalıklar ve kolaylıklar tanımaktadır.

Müdür, cezaevinde bulunan tüm mahkumları sudan bahanelerle hücrede günlerce aç ve susuz beton üzerinde tutmaktadır. Kendi sadist duygularını tatmin etmek için, gecenin geç saatlerinde içkili bir halde içimizden bazı arkadaşlara işkence yapmaktadır.

Mahkumlar üzerindeki işkence ve baskılar sürerken bunun yanı sara ekonomik sömürü de alabildiğine devam etmektedir. Dışardan satılan gıda maddeleri, cezaevinde daha fazla fiyatlarla satılmaktadır. Genel olarak cezaevi temizliğini mahkumlar yapmaktadırlar. Sağlık durumuna karşı alınan önlemler hiç denilecek kadar azdır. Bunun yanı sıra hücrede bulunan yurtsever devrimciler bu imkanlardan dahi faydalanmamaktadırlar. MC dönemlerinde sürdürülen baskı ve işkenceler reformist CHP döneminde de aynı şekilde devam etmektedir. Halka vermiş oldukları vaatlerle başa gelen CHP, işkenceye, baskıya, zulme son vereceğini, genel affın çıkarılacağını ve geniş kapsamlı infaz yasasının çıkarılacağını vaat etmişti. Ama gördüğümüz gibi bunların hiç birini yerine getirmemiştir. Ne cezaevlerindeki işkence ve baskılar kalkmıştır, ne de af ve infaz yasası gerçekleştirilmiştir. Kısacası CHP, faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini yapmaktadır. Kurtuluşumuz ancak halkımızın kurtuluşu ile gerçekleşebilecektir. Bu da ancak işçi-köylü temel ittifakıyla gerçekleşen devrimci halk iktidarıyla olacaktır.

POL-DER GENEL MERKEZ KURULU'NDA SEÇİMLERİ DEMOKRAT NİTELİKLİ BİR LİSTE KAZANDI

POL-DER 7. Olağan Merkez Genel Kurulu, 21 Mayıs günü Ankara'da toplandı. Genel Kurula bazı CHP'li parlamenterler ile TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, TÜS-DER Genel Başkanı Oral Mavioğlu gibi tescilli revizyonistler de katıldı.

POL-DER üyesi yurtsever-demokrat polis memurları, yaptıkları konuşmalarda "emperyalizmin-kapitalizmin uşağı, faşist POL-BİR gibi besleme örgütlerle, POL-DER'in bir tutulmasının, CHP ve İçişleri Bakanı adına bir talihsizlik olduğunu" söylediler. "Faşistlerin demagojilerine boyun eğen CHP'nin, polislerin demokratik kitle örgütü olan POL-DER'i kapatmak isteği ve girişiminin gerçekleşemeyeceğini, buna izin verilmeyeceğini" belirttiler.

Konuşmacılar "POL-DER'in MC döneminde azgın faşist baskılar karşısında kurulduğunu ve mücadele ile varlığını sürdürerek genişlediğini, POL-DER'i kapatmaya kimsenin gücünün yetmeyeceğini söylediler.

Yurtsever-demokrat bir polis konuşmasında Polis örgütü içinde MHP'li azgın faşistlerin nasıl yuvalandığını ve bunların uygulamalarını anlattı. Polis örgütünün en az üçte birinin seçme faşist - lerden oluşturulduğunu söyledi.

Kongrede konuşmalar yapan sosyal-faşist Gazioğlu, Göker ve Mavioğlu ise Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı mücadelesinin nasıl yozlaştırılabileceği, nasıl saptırılabileceği konusunda CHP'ye akıl hocalığı ettiler. Demokratik kitle örgütlerinin başında grevli toplusözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin önünde engeller olarak duran bu mücadeleyi "göstermelik, işlevsiz sendika" hakkı şeklinde yozlaştırmaya çalışan bu revizyonistler POL-DER Genel Kurulunda da ağularını saçmaya çalıştılar.

CHP reformistleri de, sosyal-faşistler de umduklarını bulamadılar. Kongrede yapılan seçimleri anti-revizyonist, demokrat ve yurtsever devrimcilerin ortaklaşa yer aldıkları bir liste kazandı.

Devrimcilerin tek bir parti çatısı

Baş.ta.sa.3'de

geçiştiriyor. "Hayır, ben komprador kapitalizmi uluslararası tekelci kapitalizmin bir unsuru olarak görmüyorum" demeden, tartışmayı başka noktalara çekmeye çalışıyor.

Halkın Birliği'ne göre komprador kapitalizmi uluslararası tekelci kapitalizmin bir unsuru olarak görmek ve emperyalist sermaye ihracının temelleri üzerinde yaratıldığını, bu yüzden de uluslararası tekelci kapitalizmin uzantısı olduğunu söylemek; kısacası, komprador kapitalizmin, uluslararası tekelci kapitalizmin uzantısı olduğunu söylemek; kısacası, bir ekonomik kategoriye tekabül etmediğini iddia etmek "emperyalizm oligarşinin içindedir" tezini yeni bir biçimde savunmakla özdeştir. Bu takdirde Komintern'in ve Mao Zedung'un da "emperyalizm oligarşinin içindedir" tezini savunmuş olmaları gerekir. Çünkü, komprador kapitalizm tanımı Komintern'e ve Mao Zedung'a aittir. Bu konuda Halkın Kurtuluşu olarak biz, hiç bir şey getirmiyoruz. Özellikle Mao Zedung'un öğretilerinin ışığında komprador kapitalizmin ne olduğunu açıklığa kavuşturmak istiyoruz. Bu şekildeki izah tarzımızın karşısına Halkın Birliği ucuz ve demagojik yöntemlerle çıkıyor. Ve sözde cevap veriyor: "Halkın Kurtuluşu yazarları tezleri için 'bunu biz icat etmedik' diyorlar. Gerçekten doğru. Çünkü onların tezleri 'emperyalizm oligarşinin içindedir' saçma tezinin yeni bir biçimidir sadece." (Halkın Birliği, agy, s.8)

Oysa, Halkın Kurtuluşu komprador burjuvaziden ne anladığını uzun uzun açıkladı. Türkiye'de revizyonizm tarafından reddedilen Komintern'e ve Mao Zedung'a ait olan bu görüşleri "biz icat etmedik" diyoruz. Bu durum karşısında Halkın Birliği'nin yapması gereken Halkın Kurtuluşu'nun iddiasına dönüşle cevap vermek ve Halkın Kurtuluşu'nun savunduğu komprador kapitalizm ve komprador burjuvazi tahlillerinin özellikle Mao Zedung'a ait olmadığını kanıtlamaktır. Hayır, o, bu yolu seçmiyor. Halkın Kurtuluşu'nun Komintern'in programından, Stalin'in, Mao Zedung'un ve Enver Hoca'nın öğretilerinden konuyla ilgili yaptığı alıntıları ya görmemezlikten geliyor veya ses çıkarmıyor. Çok sıkıştığı zaman da "anlamadan Marksist-Leninist öğretilerden alıntılar yapıyorsunuz" gibi laflar ederek, ucuz ve demagojik yöntemlerle işin içinden sıyrılmaya çalışıyor. Hem de neyin anlaşıldığına dair bir tek kelimeyle olsun değinmeden. Aslında Halkın Birliği ideolojik eleştirilerimiz karşısında cevap verecek durumda değildir. Ya "durum değiştir, onlar söyler biz söyleyelim" veya "yapılan alıntılarda ne söylendiğini anlamıyorsunuz" sözleriyle ideolojik mücadeleden kaçarak yollar arıyor ve selameti işi [illegible] dökmekte buluyor. Örneğin Halkın Birliği'nin yöneticilerini eleştiriler de iç gericiliğin mücadelenin çeşitli evrelerinde baş düşman olacağını, kanıtladık. Özellikle ARP'in belgelerinden yaptığımız alıntı hiç bir [illegible] yere vermeyecek ve okur-yazar olan herkesin anlayabileceği şekilde açıktır. Halkın Birliği bu konuda tek lâf etmeye bile cesaret edemiyor, her zaman olduğu gibi susarak işi geçiştirmeye çalışıyor.

"Halkın Kurtuluşu yazarları sosyo-ekonomik planda emperyalizm ile milleti, feodalizmle halk arasında iki temel çelişkiyi sınıfsal planda emperyalizme millet, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişki biçiminde ifade ediliyor, şekildeki [illegible] tespitlerini doğrulamak için bunları yazıyorlar." (Halkın Birliği, agy, s.8)

Halkın Birliği'nin "yazıyorlar" dediği, Halkın Kurtuluşu'nun komprador kapitalizmi kastederek yaptığı "ayrıca bir sosyo—ekonomik kategori teşkil etmez. O, kendi başına bir yapı oluşturmaz, emperyalizmin uzantısıdır. Ama meseleye sınıfsal açıdan yaklaşıldığında ülkenin içinde oluşmuş ve gelişmiş bir sınıf da çıkar karşımıza; komprador burjuvazi" (Halkın Kurtuluşu, S.98) tespitidir. Görüldüğü gibi, Halkın Birliği'nin bunu ilişkin yaptığı itiraz ise "nasıl olur iki temel ekonomik çelişkiye üç gerici egemen sınıf tekabül eder dersiniz" demektir. Çünkü, ona göre üç sınıf tespiti yapıldığında üç ayrı ekonomik kategori tespiti yapılması gerekir. Dedik ya, Halkın Birliği ile hep Marksizmin abc'sini tartışıyoruz. Mao Zedung'dan örnekler gösterip Mao Zedung'un MDD aşamasında tasfiye edilmesi gereken iki ekonomik kategoriye tekabül eden üç egemen sınıf saydığı söylendiğinde, Halkın Birliği'nin verdiği cevap şöyle: "Mao Zedung, emperyalizm ile millet, feodalizmle halk arasında iki temel çelişki tespit etti [illegible] gahane bir mantıkla "sosyo-ekonomik planda böyledir, ama sınıfsal planda hâ emperyalizmle millet, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla halk arasında çelişki biçiminde ifade edilir" diye bir tespitte bulunmuyordu." (Halkın Birliği, agy, s.8)

Bu sözlerin söylenenlere cevap teşkil edip etmediğini okuyucunun takdirine bırakıyoruz. Biz yine Halkın Birliği'nin anlamadığı şeyleri tekrar edelim. Marksist-Leninist literatürde UDHD sürecinde üretici güçlerin gelişmesinin önünde temel engel olarak UDHD'nin iki üretim ilişkisi (veya, ekonomik kategori) gösterilmektedir: Emperyalizm ve feodalizm. Dolayısıyla UDHD süreci içinde iki temel çelişki tespit edilmektedir. Oysa, bununla birlikte UDHD'nin zaferi için üç gerici egemen sınıfın tasfiyesi zorunlu görülmektedir. [illegible]

Halkın Birliği, UDHD sürecinin tamamlanması için tasfiye edilmesi gereken üç üretim ilişkisinin varlığından bahsetmektedir. Tabii ki, böyle bir tahlil sonucunda UDHD'nin iki değil, üç temel çelişkisinden bahsetmek gerekir. Nitekim Halkın Birliği her ne kadar lafta iki temel çelişkiden bahsediyorsa da aslında o, üç temel çelişkinin varlığını kabul ediyor. [illegible]

İşte, "şahane mantık" buna denir. Ayrı niteliklere sahip iki gerici üretim ilişkisinin bir tek üretim ilişkisi oluşturmalarına imkan var mı; böyle bir şey olabilir mi? Elbette hayır.

Çeşitli vesilelerle izah ettiğimiz gibi, komprador kapitalizm, emperyalizmden ayrı bir ekonomik yapı ve ayrı bir temel çelişki oluşturmaz. Buna ilişkin olarak Marksist-Leninist literatürden bizzat örnek verdik. Halkın Birliği'nden ise bu izahımızın aksine Marksist-Leninist ustalardan örnekler göstermesini istedik. [illegible]

(DEVAM EDECEK)

Ataşı devletleştirme

Baş.ta.sa.1'de

se, bu hangi halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarına [illegible] devletleştirme ya da sözde millileştirme, rafinerinin mülkiyetinin, devleti elinde bulunduran sınıfların eline bütünüyle ve devlet cihazı aracılığıyla geçmesi anlamına gelir. [illegible] Ülkemizde örneğin Karadeniz Bakır İşletmeleri zarar edince hemen devletleştirme, bizzat faşist basın tarafından önerilmiş [illegible]

si durumundadır. Ülkemiz yarı-sömürge bir ülkedir. [illegible]

"ÇAKTIR. EMPERYALİST DEVLETLERE OLAN BÜTÜN BORÇLAR İPTAL EDİLECEK, EMPERYALİSTLERE VE KOMPRADOR TEKELCİ BURJUVAZİYE AİT BÜTÜN BANKA VE SANAYİ İŞLETMELERİ İLE TÜM TÜRLÜ MALA DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜ TARAFINDAN EL KONACAKTIR. EL KONULAN BÜYÜK İŞLETMELER SOSYALİST EKONOMİNİN İLK DAYANAK NOKTALARI HALİNE GETİRİLECEKTİR." (Ne İçin Mücadele Ediyoruz. Sy. 37)

İşte, işçi sınıfı öncülüğünde emekçi halk kitlelerinin Ataş rafinerisi ve benzeri emperyalist tekellerin işletmelerine böyle el koyacaktır !.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Kontr—Gerilla

Baş.ta.sa.1'de

in vücudunun çeşitli yerlerine elektrik verilmiş, tuzlu su içirilerek, midesine kum torbası ile vurulmuştur.

İşkenceye 25.5.1978 günü ara verilerek, Kadir Karadeniz'in evine bir baskın düzenlenmiştir. Baskı sırasında Kadir Karadeniz arabadan indirilmemiş, evden çeşitli kitaplara el konmuş ve o sırada evde bulunan Kadir'in bir arkadaşı da alınarak Bakırköy Emniyet Müdürlüğüne götürülmüştür.

Diğer kişi burada bırakılarak, Kadir Karadeniz tekrar işkenceye götürülmüştür. İşkence devam ederken işkenceci Albaylar Kürtçe ifade almaya çalışmışlar, ancak başaramamışlardır.

Kadir'in ortadan kaybolduğunun farkına varan arkadaşları, yaptıkları çeşitli girişimlerden hiç bir sonuç alamadılar.

Cumhuriyet Savcılığı'na verilen dilekçe, Nöbetçi Savcı tarafından "gerekçesi olmadığı" nedeniyle geri çevrilmiştir.

Kadir Karadeniz'in arkadaşları aynı zamanda CHP Kars Milletvekili Doğan Araslı'ya telefon ederek "devrimci olduğu bilinen Kadir'in hayatından endişe ettiklerini" bildirmişlerdir. Ancak CHP milletvekili bu sözler karşısında öfkelenmiş ve "Bu devirde kimsenin can güvenliğinden endişe edilemez" diyerek telefonu kapatmıştır.

31 Mayıs günü saat 10.00 sıralarında, Kadir'in yanına gelen iki kişi "Bir gün olacak senin kulağına iki söz söyleyeceğiz" diyerek onu "Savcı" olduğu söylenen bir kişinin karşısına çıkarmışlardır. Savcı kılıklı işkenceci, "seni ipotekle bırakıyorum, yakında yine görüşürüz" demiş ve bundan sonra bir arabaya bindirilen Kadir, baygın bir şekilde Haydarpaşa'da bir köşeye atılmıştır.

Haydarpaşa'da yüzlerce kişinin önünde cereyan eden bu olaydan sonra askeri bir arabaya binen işkenceciler olay yerinden uzaklaşmışlardır.

12 Mart'ın eli kanlı katilleri, işkencecileri, Kontr-Gerilla, MİT işbaşındadır. "işkenceci Albaylar" işbaşındadır. 12 Mart'ın işkenceevleri hala çalışmaktadır.

Faşist diktatörlüğün gönüllü koltuk değneği CHP hükümetinin "açıklamaları" bizzat hayatın gerçekleri her geçen gün yerle bir etmektedir.

12 Mart

Baş.ta.sa.1'de

kümler aynen uygulandı ve uygulanmaktadır. CHP yöneticileri, 12 Mart faşistlerinin verdikleri zulüm kararlarını uygulamayı sürdürüyorlar. Yurtseverlerin, demokratların bütün uyarılarını kulakardı eden Ecevit hükümeti, işkencecileri vali yapıyor, işkence gören devrimcileri ise zindanlarda tutmaya devam ediyor.

12 MART'TA VE DAHA SONRA DGM'LER DÖNEMİNDE FAŞİST MAHKEMELERİN CEZALANDIRDIĞI BÜTÜN DEVRİMCİLER, YURTSEVERLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !

12 MART HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK !

REFERANDUM

Baş.ta.sa.4'de

nıfımız "İrade Beyanı"nın kendi mücadelesinin önüne dikilmiş bir engel olduğunu pratik içinde kavramıştır. Onun için işçi sınıfı "İrade Beyanı"nın kaldırılmasını, referandum uygulamasına geçilmesini ve referandumun yasallaşmasını istemektedir ve bu yolda mücadele etmektedir.

İşte tam bu koşullarda CHP hükümetinin Çalışma Bakanı Bahir Ersoy, referandumun yasallaştırılmasından bahsetmeye başladı. Bahir Ersoy mayıs ayının son günlerinde CHP Parti Meclisinde yaptığı konuşmada referandum yasasının hazır olduğunu, yakında Bakanlar Kuruluna sevkedileceğini açıkladı.

Çalışma Bakanının bu tip açıklamaları, Ecevit'in seçimler dönemindeki vaatlerini hatırlatmaktadır. Ecevit de seçimler döneminde ve iktidarda değilken işçi sınıfının ve emekçi halkın bütün taleplerine sahip çıkmakta, "umut" tazelemeye çalışmaktaydı. Bu yolla da gelişen sınıf mücadelesini engellemeye, onu reformizmin kanallarına akıtmaya çalışmaktaydı. Bugün aynı çizgiyi Çalışma Bakanı izlemekte, işçi sınıfının referandum talebine sahip çıkmaktadır. Bu yolla işçi sınıfını oyalamaya, yükselen mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadır.

Bu konuda CHP hükümetinin en büyük "yardımcıları" TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağalarıdır.

İşçi sınıfı reformist vaatleri, revizyonist yalanları boşa çıkararak egemen sınıflardan referandum hakkını söke söke alacak, sendika seçiminde gizli oy, açık tasnif ilkesini yasallaştıracak, ve bunun önündeki bütün engelleri kaldıracaktır.

Askeri Ceza

Baş.ta.sa.1'de

nundan alınmıştır. "Bir sosyal sınıfın diğer bir sınıf üzerine tahakkümünü" yayan düşünceleri ve örgütlenmeleri cezalandıran bir maddedir. Bu maddeler ile hedeflenen, işçi sınıfının sömürüsüz ve baskısız bir dünya için mücadelesini boğmaktır.

Egemen sınıflar, Askeri Ceza Kanununda cezaları bir kat artırma önerisi yapıyorlar. Çünkü ordu sömürücü sınıfların iktidarda olduğu bütün ülkelerde emekçiler üzerinde özel bir baskı aracıdır. Ülkemizde de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün temel bir baskı aracıdır. Ordu içinde ise, erler ve assubaylar üzerinde ayrıca bir baskı vardır. Devrimci düşüncelerin erler ve assubaylar arasında yayılmasından faşist diktatörlük ölümden korkar gibi korkmaktadır. Halkın bir parçası olan erler, bilinçlendiği takdirde faşizmin temel baskı aracının gücü sarsılacaktır. İşte 141-142. maddelerin cezaları bu nedenle bir kat artırılmak istenmektedir. Hatta öyle ki, cezaların üst sınırı idama kadar götürülmektedir.

Diğer yandan bugün askeri fabrika ve kurumlarda onbinlerce işçi çalışıyor. Bu fabrikalarda yüzlerce işçi bir arada, sendikalı olarak çalışmaktadır. Cezalarının ağırlaştırılması, işçi sınıfının hakları için mücadelesinin önünü kesmek amacını gütmektedir. Toplu sözleşme dönemlerindeki grevler dahi, 141-142. maddelerin ağır cezalarıyla karşı karşıyadır. Böylece bir yandan işçi sınıfının üzerindeki sömürü yoğunlaşacaktır. Ancak daha da önemlisi, faşist diktatörlük onbinlerce işçinin daha iyi çalışma ve yaşama şartları,.. sömürüsüz ve baskısız bir dünya için mücadelesinin ilk adımlarını dahi daha ağır biçimde bastırmak için cezaları ağırlaştırmaktadır.

CHP yöneticileri, uzun yıllardır 141-142. maddelerin faşist yasalar olduğunu söylüyorlar. Ecevit, defalarca bu maddeleri kaldıracağını vaat etti. Ancak şimdi reformizmin, halkın değil, faşist diktatörlüğün safında olduğu bir daha görüldü. CHP hükümeti, 141-142.maddeleri kaldırmak şöyle dursun, bunları ağırlaştıran öneriler getiriyor.

Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımız binbir yalan arkasında sömürü ve zulme karşı mücadelesine yönelen bu yeni saldırı karşısında sessiz kalmayacaktır. Bütün yurtsever, demokrat CHP'liler, halka yönelen bu yeni saldırı karşısında bir daha düşünmelidirler. DGM'lerin hortlatılması olan İhtisas Mahkemeleri'ne karşı çıkan bütün ilerici, demokrat hukuk adamları, asker kişilere ve işçi sınıfına yönelen bu saldırı karşısında tavır almalıdır !

Dünya Gazetesi

Baş.ta.sa.1'de

lığı karşısında bir şey yapamadı ve saldırmaya cesaret edemedi.

Dünya Gazetesinin patronu, Türk-İş Başkanı Halil Tunç'un yakın arkadaşıdır. Halil Tunç'un oğlu Dünya Gazetesi Ankara Bürosunda müdürdür. Türk-İş'e bağlı Basın-İş ile İhsan Altınel'in ve gazete içindeki birkaç uşaklarının grevi kırma çabaları boşa çıktı. İşçiler haklarını almanın yolunun, kendi güçlerine güvenmek, birlik olup mücadele etmek olduğunu gördüler. Bu grev basın işkolunda çalışan bütün emekçilere örnek oldu. Diğer hakların yanı sıra işçiler, 4 maaş ikramiye, işten çıkartılırsa 75 günlük kıdem tazminatı, 1. sene 3 bin, 2. sene 1650 lira ücret zammı aldılar. 8 saatlik çalışma günü 7 saate indi.

Ezilen halklar

Baş.ta.sa.2'de

halkı, ırkçı Güney Afrika faşistlerine karşı şehirlerde kitle gösterileri yanı sıra askeri eylemlerini sürdürüyorlar. Silahlı kurtuluş mücadelelerinin yükselmesi karşısında emperyalistler türlü manevralara başvuruyorlar. Rodezya rejiminin baş destekçileri olan Amerikan ve İngiliz emperyalistleri şimdi "liberalleşme", "demokratik seçimler" gibi yollarla silahlı mücadele alevlerini söndürmek istiyorlar. Batılı emperyalistlerin bütün bu manevraları, Afrikalı yurtseverlerin silahlı mücadelesinin yoğunlaşması karşısında da boşa çıktı. Amerikan emperyalizmini kazanılabilecek bir emperyalist, İngiliz emperyalistlerini ise halkların kurtuluş savaşının dostu gibi gösteren "Üç Dünya Teorisi", gerçekte Afrika halklarının savaştığı ırkçı faşist rejimlerin destekçisi emperyalizmi şirin göstermeye çalışan, emperyalizmin hizmetinde bir teoridir. Afrika kıtasında Batı Sahra halkının, Fransız emperyalistlerine, Fas ve Moritanya gericiliğine karşı sürdürdüğü silahlı kurtuluş savaşı bu gerici teorinin öğretisini bir daha yerle bir etmiştir. Bu teoriye göre kurtuluş savaşlarının dostu ve proletaryanın yedek gücü gibi sunulan Fransız emperyalistleri, Batı Sahra yurtseverlerinin silahlı mücadelesi önünde dize gelen saldırgan bir emperyalist güçtür.

Afrika kıtasındaki ulusal kurtuluş savaşları, bir emperyaliste dayanılarak diğerine karşı çıkılamayacağı gerçeğini bir daha doğruladı. Batılı emperyalistlere bağlı olan Portekiz sömürgeciliğine karşı kan döken Angola halkı, bugün Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve Kübalı işgalcilerin baskı ve sömürüsü altındadır. Sovyetlerin sözde "yardım"ı, onların Angola'da yayılmasını hızlandırdı. İki süper devlet bugün Angola halkını birbirine kırdıran bir kardeş savaşını alevlendiriyorlar. Afrika boynuzunda Eritre halkı, geçmişte Amerikan emperyalizmine bağımlı Selasiye imparatorluğuna karşı verdiği mücadelede diğer süper devlete dayanmadı, kendi özgücüne güvendi. Bugün Sovyet sosyal-emperyalistleri Eritre silahlı kurtuluş mücadelesinin yoğunlaşması karşısında 10 bin Kübalı paralı askerle birlikte bölgeye saldırıyorlar. Eritre halkının mücadelesi, kurtuluş savaşlarının, hiç bir emperyalist güce dayanmaksızın gerçekten anti-emperyalist olacağını gösteren şanlı bir örnektir.

İsrail siyonistlerinin Güney Lübnan'a saldırıları, Filistinli yurtseverlerin direnişi karşısında bozguna uğradı. Diğer yandan Güneydoğu Asya'da Doğu Timor'lu yurtseverler, faşist Endonezya işgalcilerine karşı sürdürdükleri kurtuluş savaşında 20 binden fazla düşman askerini öldürdüler. Doğu Timor'un %85'i yurtseverlerin denetiminde bulunmaktadır.

Ezilen halkların deneyleri, özgürlük ve bağımsızlığın, emperyalistler ve yerli gericiler tarafından verilmediğini, ancak silahlı mücadele yoluyla kazanıldığını göstermektedir. Bu deneyler, ulusal kurtuluşu sağlamanın muzaffer yolunun halk savaşı yolu olduğunu bir daha göstermiştir. Emperyalizme bağımlı yerli gericileri, faşist diktatörlükleri, sanki bağımsızlık isteyen ve emperyalistlere karşı bağımsızlık için mücadele eden güçler gibi gösteren "Üç Dünya Teorisi"nin halklara düşman yüzü bir daha ortaya çıkmaktadır. "Barışçı yol", "parlamenter yol" ve "kapitalist olmayan kalkınma yolu" gibi safsatalarla silahlı mücadele alevlerini boğmak isteyen modern revizyonizm, bir daha iflas etmiştir.

Ulusal kurtuluş mücadeleleri, proletaryanın devrimci mücadelesinin müttefikidir. Bu mücadeleler proletaryanın öncülüğü sağlandığı zaman sosyalist devrim yoluna girer. Ulusal kurtuluş mücadeleleri yalnızca proletarya partisinin önderliğinde, ulusal ve toplumsal kurtuluşu kesinlikle sağlayacak devrim ve sosyalizm yoluna girer. Yerli gericilerin destekleyicileri ve efendileri olan emperyalistlere, en başta iki süper devlete karşı tutarlılıkla mücadele eder.

İki süper devlet başta olmak üzere emperyalistlerin ve onların uşaklarının halkları geriletmek için saldırıları ve tuzakları boşa çıkacaktır. Halklar, özgürlük ve bağımsızlık için yegane yol olan, iç gerici güçlere ve emperyalizme karşı silahlı mücadele yoluna daha inançla sarılıyorlar. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olan çağımızda, ezilen halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadeleleri bunu her gün yeniden göstermektedir.

Bütün emperyalistler

De.sa.7.sü.2'de

ler getirildi. Sömürgecilik zincirini kırmaya yönelen Zaire halkı, Mobutu gibi emperyalist uşakları eliyle yeni sömürgeciliğin boyunduruğuna sokuldu.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de bölge üzerinde etki alanları kapmak, zenginlikleri ele geçirmek için uzun zamandır hegemonya emelleri güdüyorlar. Zaire'nin Şaba bölgesine yapılan saldırı, Küba uzmanlarının uygulamaya koyduğu bir plandır. Eritre halkına karşı, Sovyet generallerinin yönetimindeki faşist Etyopya saldırısına benzemektedir. Ancak Eritre'den farklı olarak gerici Mobutu rejimi, efendileri olan Batılı emperyalistleri yardıma çağırdı. Önce Belçika paraşütçü birlikleri, arkasından Fransız Lejyon askerleri ve paraşütçü birlikleri Zaire'ye saldırdılar. Afrika halkı, emperyalistlerin kara emelleri uğruna kırıldı. Halk düşmanı olduğu için kendi halkına güvenemeyen Mobutu, Sovyetlerin denetlediği Katanga saldırısına karşı Fransız birliklerinin Zaire'den çekilmemesi için israr ediyor.

Emperyalistlerin, Afrika kıtası üzerindeki bu yağma ve talan emelleri sonucunda Afrika halkı arasındaki kabile, mezhep ayrılığı gibi farklılıklar körüklenmekte ve kıta halkının kanı şu ya da bu emperyalistin çıkarları uğruna dökülmektedir. Zaire halkı, Eritre silahlı kurtuluş mücadelesinin yolundan gidecek ve bir emperyaliste karşı diğerine dayanmak ya da emperyalistlere karşı onlardan birinin uşağı olan gerici rejimlere dayanmak gibi öğütler veren sahte akıl hocalarının teorilerini yerle bir edecektir.

Ne Amerika Ne Rusya

Baş.ta.sa.1'de

savunmaya çalışıyor: "NATO Sovyetler Birliği karşısında sarsılmaz bir ittifaktır... Sovyetler Birliği insan haklarına saygılı değildir." İki emperyalist süper devlet arasındaki rekabet çerçevesinde İngiliz emperyalistlerinin bu sözleri, yalnızca Sovyetler Birliği'ni halkların düşmanı gibi gösterip, kendi saldırgan yüzünü gizlemeye çalışıyor. Oysa, 1949 yılında NATO kurulurken Sovyetler Birliği, sosyalist bir ülke idi. Önderliği Stalin ve gerçek bir komünist partisi tarafından yapılıyordu. Carterler, Callaghanlar o dönemin Trumanlarının, Churchilllerinin izinden yürüyorlar. Sovyetler Birliği emperyalist bir ülke haline geldi. Ancak bu yüzden diğer emperyalistler, emperyalist olmaktan çıkmadılar. Tersine, bugün iki süper devlet arasındaki rekabet sonucunda, dünya halkları üzerine çöken savaş bulutları yoğunlaşmaktadır.

Zirve bildirisinde, Afrika'daki Sovyet müdahalesi, Sovyetlerin insan haklarını çiğnediği, Sovyetlerin askeri yığınak yaptığı gibi noktalar özellikle belirtilmiş. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bütün bunları yaptığı doğrudur, ancak bunları, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere diğer emperyalistler de yapmaktadır. NATO zirve bildirisi, Afrika'da Fransız paraşütçülerinin Afrikalı halka karşı giriştiği katliamdan, Batı Sahra halkının napalmla bombalanmasından söz etmiyor. İngiliz emperyalistlerinin, Rodezyalı ırkçı faşist rejime, Güney Afrikalı ırkçılara yıllar boyu her alanda sağladığı destekten söz etmiyor. Batı Alman intikamcılarının devlet cihazını gittikçe faşistleştirdiğinden söz etmiyor. Birkaç terörcünün eylemi öne sürülerek bütün Alman ya halkı üzerinde yoğunlaşan baskılardan hiç söz etmiyor. Bildiri, diğer süper devlet karşısında Amerikan emperyalizmi ve müttefiklerini "demokrasi" meleği gibi gösteriyor. Amerika ve Avrupa proletaryası üzerindeki tekellerin sömürü ve zulmünü şirin göstermeye çalışıyor. Tam "Üç Dünya Teorisi" taraftarlarının istediği gibi, Varşova Paktının saldırganlığı karşısında, proletarya ve halklara diğer saldırgan paktı bir kurtuluş sığınağı gibi gösteriyor. Avrupa proletaryasının devrim yolunun karşısına dikiliyor.

Ecevit, bu toplantıda da bütün emperyalistlerle uzlaşan siyasetini sürdürdü. O, şunları söylüyor: "Kuzey Atlantik Paktı, soğuk savaşın ortadan kaldırılmasına ve sonra da yumuşamanın oluşumuna özlü biçimde katkıda bulunmuştur." Bugün her iki süper devletin de "yumuşama" diye reklamını yaptıkları gerçekte onların halkların ve birbirlerinin aleyhine alabildiğine silahlanmasıdır. Onların savaş hazırlıklarının önemli bir parçası da, bu silahlanmayı "yumuşama" gibi sözlerle halklara şirin göstermektir. Dünya halkları, özellikle Avrupa halkları bugün gerek NATO'nun, gerek Varşova Paktının azgınca silahlanan iki süper devletin saldırı araçları olduğunu biliyorlar. Ecevit, nötron bombasını, laser toplarını, füze atar tankları halkımıza "barış güvercini" gibi yutturmaya çalışıyor. Bu sözlerin bir daha gösterdiği gibi, CHP yönetimi "Batılı" emperyalistlerle bağları sıklaştırmaktadır. Amerikan emperyalizminin yeni sömürgeci boyunduruğunu askeri alanda da korumaya kararlıdır. Ecevit'in birkaç ay önce Carter'e meydan okur gibi söylediği sözler, reformizmin bütün siyasi çizgisinin bir parçasıdır. Boş laflarla, halkın özlemlerini savunur gibi görünmek. Gerçekte emperyalizmin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda yürümeyi sürdürmek !.

CHP reformizminin bütün emperyalistlerle uzlaşan siyaseti doğrultusunda Ecevit, Sovyet sosyal-emperyalistlerine açık sözlerle çatmadı. Callaghan'ın, Carter'in tersine açılış konuşmasında Sovyet tehlikesinden söz etmedi. Ecevit, bu ay içinde Moskova çarlarıyla yapacağı görüşmelerde egemen sınıflar hesabına ve halkımızın sırtından yeni emperyalist sermaye kaynağı bulacağını hesaplıyor. Bir yandan NATO'da ne pahasına olursa olsun kalmayı sürdürürken, diğer yandan Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasına da açık kapı bırakıyor. Nitekim birkaç hafta önce Brüksel'de yaptığı konuşmada Ecevit, "Sovyet tehlikesi geçen on yıla göre azalmıştır" dedi. Son on yılda Brejnevlerin emperyalist yüzü iyice belirdi. Onları, halkların düşmanı ve kendilerine uşaklık yapan egemen sınıfların destekçisi olduğu ortaya çıktı. Ecevit, bunun tam tersine Brejnevlere toz kondurmuyor. Ülkemizdeki sosyal-faşistlerin, halkın üzerine peşpeşe binen zamlar, vergiler gibi ağır yükler karşısında sessiz kalması işte, Sovyet sosyal-emperyalizmiyle de uzlaşan bu siyasetin desteklenmesindendir.

Zirveden yararlanan Ecevit, emperyalizm karşısında el açma siyasetini sürdürüyor. Ecevit şunları söyledi: "Türkiye'nin NATO'ya katkısı beklenen düzeyde olması için ekonomisi desteklenmelidir" O, emperyalist tekellerin buhranını halkımıza yüklemek için IMF'nin dayattığı bütün önerileri uyguladı. Devalüasyon, Kamu İktisadi Teşekkülleri mallarına ağır zamlar, düşük taban fiyatları ve nihayet ücretlerin dondurulması CHP hükümetince uygulandı ya da uygulanmaya hazırlanılıyor. Bunun karşılığında Ecevit, emperyalist sermaye dileniyor. Halkımızın değil, egemen sınıfların çıkarlarını dile getiriyor. Askeri boyunduruğun emperyalist sermaye ihracından ayrı olmayacağını gösteriyor. Amerikan tekellerinin başkanı Carter, hoşnutluğunu gizleyemiyor: "IMF, OECD, Dünya Bankası gibi kurumlar, Ecevit'in ekonomik güçlükleri gidermek konusundaki girişimlerini destekledilер" diyor. Bu sözler de Ecevit'in emperyalist tekellerin gösterdiği doğrultuda, halkımızın çıkarlarının karşısında yer aldığını bir daha doğruluyor.

NATO zirve toplantısı, Batılı emperyalistlerin Türkiye halkı üzerindeki emellerinden vazgeçmediklerini gösterdi. NATO'nun halkımızın çıkarlarını çiğneyen bir emperyalist pakt olduğunu bir daha gösterdi Ecevit'in, bağımsızlık ve demokrasi için değil, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda yürümeye kararlı olduğunu vurguladı.

Halkımız, işçi sınıfı öncülüğünde demokratik halk iktidarı altında bütün emperyalistlerle yapılan anlaşmaları parçalayıp atacaktır. Bütün emperyalistlerle uzlaşan CHP reformizmi, Amerikan emperyalizmine karşı Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarlarını temsil eden sosyal-faşistler ve Varşova Paktı karşısında NATO'yu halkımızın dostu gibi gösteren "Üç Dünya" revizyonistleri, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi karşısında tutunamayacaklardır.

DİSK

Baş.ta.sa.1'de

den sadece, revizyonistlerin ya doğrudan doğruya besleme örgütlerini (İGD, İKD, İLD, vb) ya da revizyonistlerin yönetimindeki örgütleri anlamak tadır.

1 Mayıs öncesinde, Genel Kurul kararlarını da açıktan açığa çiğneyerek, DİSK yönetimi, örneğin Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun mitinge katılma isteğini geri çevirmiştir. Birçok demokratik kuruluş, başında revizyonistler yok diye kitle örgütleri toplantılarına çağrılmamıştır.

Bugünkü DİSK yönetimi de sendika ağalarından oluşuyor. Bunların eski yönetimden farkı, reformistlerin çoğunlukta olmasıdır. Onlar, değil DİSK dışındaki demokratik güçlerin birliğini her şeyin üstünde tutmak, bizzat DİSK içinde bile anti-demokratik uygulamalarla sendika demokrasisini çiğnemekle, demokratik güçleri yaşatmamak istiyorlar.

İkinci olarak; İGD ile ilişkilerin askıya alınması değil, eğer gerçekten işçi sınıfının ve anti-emperyalist, anti-faşist mücadelenin çıkarları gözetilse, bu besleme örgütün saf dışı edilmesi gerekir. İGD, Rus sosyal-emperyalizminin uşağı T"K"P'nin gençlik örgütüdür. O, birçok genci sosyal-emperyalist emellere uygun olarak ağulamasının yanında, bizzat işçi sınıfı ve sendikalar alanında da sosyal-faşist, revizyonist faaliyetler gösteren bir karşı-devrim yuvasıdır.

Üçüncü olarak; İGD-İKD vb. besleme örgütler bugün nasıl ayakla durabilmekte, zehirlerini nasıl kusabilmektedirler? Bu herkes için yeteri kadar açıktır. DİSK içindeki revizyonistler ve özellikle Maden-İş ve diğer birkaç sendikanın başındaki revizyonist hainler, sendikaların bütün imkanlarını bunların emrine vermekte, işçilerin paralarını bu işçi düşmanlarına peşkeş çekmekte, işçilere İGD ve İKD gibi sözde derneklere üye olmalarını öğütlemekte, hatta zorlamaktadırlar. Bu sendikaların kayıtları İGD'li, İKD'li beslemeler için her zaman açıktır, emirlerine amadedir.

Eğer doğru bir iş yapılacaksa, engellenmesi gereken bütün bunlardır.

Dördüncü olarak; bu göstermelik karar, DİSK yönetiminin 1 Mayıs mitingi ile ilgili ihanetini gözlerden saklamayı hedeflemektedir. İGD, DİSK içindeki T"K"P ajanlarından, Maden-İş'in yöneticilerinden, Fehmi Işıklar'dan ayrı düşünülebilir mi? Elbette hayır. Peki ama o halde "1 Mayıs kutlamasının hazırlık aşamasında alınan kararlara itiraz etmediği halde" sözleri ne demek oluyor?

1 Mayıs öncesinde DİSK Yürütme Kurulunun toplantılarında bu meselelerden ayrı bir şey mi konuşulmuştu? Maden-İş yöneticileri maden işçileri ni -onlardan habersiz ve onlara danışmadan- pazarlık vasıtası yapmamışlar mıydı? "Ya Mao'cular mitinge alınmaz, ya da Maden-İş ve diğer sendikaları DİSK'ten çekeriz" diyenler, bu İGD'nin ağababaları DİSK içindeki revizyonistler değil miydi?

Bütün bunlar, daha o zamandan proleter devrimcilerin ortaya koyduğu gibi, eğer bu tehditler önünde boyun eğilirse ve anti-demokratik bir tutum takınılırsa, 1 Mayıs mitinginin Rusya'ya uşaklık, T"K"P'ye ve İ.Bilen hainine bağlılık ve övgü mitingi haline geleceği anlamına gelmiyor muydu?

Genelge'de şöyle deniyor: "Ortak eylem için ortaya konan ilkeler dışında davrananlar mutlaka özeleştirilerini yapmak zorundadır".

İşte size çıkış yolu. "Olan oldu, biten bitti, isteğinize erdiniz, şimdi göstermelik bir özeleştiri yapın da, şu askıya alma kararını da kaldıralım".

Hayır işler bu kadar da kolay değil. Hele bugün gelinen yerde hiç kolay değil.

Rus uşaklığının, sosyal-faşizmin, sendika ağalığının, işçi sınıfının siyasi ve ekonomik çıkarlarını emperyalistlere ve hakim sınıflara peşkeş çekmenin "özeleştirisi" olmaz, hesabı verilir.

Her türden sendika ağalarının, İGD, İKD vb. besleme örgütlerle birlikte işçi sınıfı karşısında hesap vereceği günler uzak değildir.

GAZİANTEP–8 HAZİRAN 1976

Faşist diktatörlük döktüğü kanda boğulacaktır

8 Haziran 1976, faşist diktatörlüğün bütün güçleriyle, tankı ile, topu ile, askeri ve/polisi ile Gaziantep halkı üzerine saldırdığı, Gaziantep'te yeni katliamlar tezgahladığı, 5 yiğit halk evladını, İlhan ve Mehmet yoldaşları katlettiği tarihtir.

8 Haziran 1976, faşist diktatörlüğün bütün güçleriyle bir evde çevirdiği iki devrimcinin ölüm kusan silahlara ve bombalara karşı yiğitçe direndiği, faşist diktatörlüğün saldırı ve katliamlarına karşı yeni bir direniş destanı yazdıkları bir tarihtir.

Faşist diktatörlük bütün gücüyle 7 Haziran' da İlhan ve Mehmet yoldaşların kaldığı Düztepe'deki bir evi sarmıştı. İki proleter devrimcinin üstüne yüzlerce polisin yanı sıra zırhlı tugaydan askeri birlikler gönderilmişti. Tankların, zırhlı araçların ve helikopterlerin de kullanıldığı bu saldırıyı o dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı olan Namık Kemal Ersun bizzat yönetmişti. İki proleter devrimcinin kaldığı ve direndiği ev tahrip kalıpları, el bombaları, sis bombası ve göz yaşartıcı bomba yağmuruna tutulmuştur. Fakat bütün bunlara rağmen İlhan ve Mehmet yoldaşlar yiğitçe direnmiş, faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı yeni bir direniş destanı yazmışlardır.

Faşist diktatörlüğün askeri güçleri İlhan ve Mehmet yoldaşlarla birlikte Mustafa Doğan, Ali Gün ve Natif Peder adlı işçi arkadaşları da 8 Haziran'da hunharca katletmişti. Ama onların ve bütün ezilen halk kitlelerinin yüreğindeki isyan ateşini söndürememiş, yok edememişti.

8 Haziran 1976'da faşist diktatörlüğün Düztepe'deki bir eve karşı giriştiği saldırıda evlatlarına sahip çıkan, faşist katillere karşı Antep sokaklarını dolduran yiğit Antep halkı, bugün de faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının saldırı ve tertiplerine karşı, sömürüye ve zulme karşı mücadeleye atılmakta, faşist diktatörlüğün yeni saldırılarına boyun eğmemektedir, eğmeyecektir.

Antep direnişinde hunharca katledilen İlhan ve Mehmet yoldaşların taşıdığı bayrak yere düşmemiştir.

Bugün işçi sınıfı ve bütün emekçiler faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele bayrağını yükseltmekte, egemen sınıfların ve onlarla uzlaşan CHP hükümetinin baskı ve tehditlerine boyun eğmemektedir.

İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın örgütlü mücadelesi karşısında faşist diktatörlük, katliamları, kurşunları ve bombalarıyla paramparça olacaktır. Faşist diktatörlük döktüğü kanda boğulacaktır.

Anıları yaşıyor

İlhan Emre

1952 yılında Afyon'da doğdu. Ortaokul ve liseyi burada okudu. 1971 yılında Ankara ODTÜ'ye girdi. 71 hareketinin devrimci kararlılığı onu etkiledi. Okulu bırakarak işçileri, köylüleri eğitmeye ve örgütlemeye başladı. Gaziantep'te işçiler, Maraş'ta köylüler arasında çalıştı. Bütün devrimci eylemlerin en ön saflarında yer aldı. Veliç İplik Fabrikası direnişini yönlendirdi. Gaziantep 1 Mayıs 1976 mitinginde faal hazırlayıcı rol oynadı. İşçilerin sevgi ve güvenini kazandı.

İşçi sınıfına ve halka bağlılığı, devrimci azmi ve fedakarlığı bize örnektir.

Mehmet Özpolat

Maraş'ta doğdu. Yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. İlkokulu bitirdikten sonra tarlada, Adana ve İskenderun'da fabrikalarda çalıştı. 1974 yılından sonra tarım işçileri arasında devrimci çalışma yürüttü. Daha sonra Gaziantep'te sanayi çarşısında işçileri bilinçlendirdi, örgütledi. Aynı devrimci düşünce uğruna savaştığı arkadaşı İlhan Emre ile birlikte her devrimci eylemde yer aldı. Halkın çıkarlarını savundu. Faşistlere ve revizyonistlere karşı amansız savaşçıydı.

Mücadelesi, cesareti, atılganlığı devrimci mücadelemize örnektir.

Sinan Cemgil yoldaş İstanbul'da mezarı başında yapılan bir toplantıyla anıldı

Yüzlerce devrimci, halka bağlılığın devrime inancın en yüce örneklerini Nurhaklarda veren üç şehit yoldaşa olan duygularını dile getirmek üzere 31 Mayıs günü Sinan Cemgil'in mezarı başında toplandılar.

Acının kuvvete dönüştüğü toplantıda, yüzlerce devrimci kalplerini doldu ran kin ve hınçla faşist diktatörlüğün katliamlarını protesto etti. Yüzlerce devrimcinin ellerindeki kızıl çiçeklerle şehit yoldaşımızın mezarı donatıldıktan sonra, Nurhak şehitleri ve tüm devrim şehitleri adına iki dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra bir yoldaş, söz alarak 71 hareketiyle ilgili şunları söyledi:

"Arkadaşlar, üç yoldaşımız Sinan, Kadir, Alp halkın devrimci mücadelesinin en ön saflarında hiç bir zaman yılmadan ve kararlılıkla yürüdüler. Onların bu erdemleri her devrimcinin mücadelesine önder olmalıdır. Her devrimci onların bu yüce erdemleriyle halka önderlik etmelidir." Daha sonra 71 hareketinin ideolojik yapısını kısaca eleştiren konuşmacı sözlerine şöyle devam etti.

"Bugüne değin 71 hareketinin yanlışlarını eleştirdik ve bunların üzeri ne çok sözler söyledik. Ancak, 71 hareketinin bayrak edinilmesi gereken bir yanı da vardır. O da reformizmin, revizyonizmin, cuntacılığın, darbeciliğin, içi boş hayalleri yerine ihtilalci mücadeleyi sürdürmek ve bunu bayrak edinmektir." Daha sonra 71 döneminin ideolojik yapısının alt edemeyip hala o yapıda yürümeyi ısrarla savunanların üç yoldaşımıza sahip çıkamayacağımızı belirten görüşlerini mahkum eden yoldaş sözlerine şöyle son verdi.

"Biz sömürüye ve zulme karşı olan, halk yararına olan tüm mücadelelerin yılmaz savunucularıyız. Nasıl ki, Şeyh Bedrettinleri, Karayılanları, Hasan Tahsinleri unutmadık ve unutmayacağız! Aynı şekilde üç yiğit yoldaşımızı da unutmadık ve unutmayacağız. Onlara bu anlamda sahip çıkıyoruz."

Toplantı içilen devrim andıyla sona erdi.

Toplantı sessizce dağılırken, şehitlerimizin devrimci bir şekilde anılmasından, tirtir titreyen faşist diktatörlüğün polisi toplantıya katılanların üstüne cop ve panzerle saldırdı. Savunmasız kişilerin üzerine arkadan ateş eden faşist polis 25 kişiyi gözaltına aldı. Ancak bu saldırı karşısında yılmayan yüzlerce devrimci "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganlarıyla halkın da haklı desteğini alarak faşist saldırganları lanetledi.

Ertesi gün ise gözaltına alınanlardan 9 kişi tutuklandı.

ÖLÜMÜNÜN 7. YILINDA

Hüseyin Cevahir'i anıyoruz

1 Haziran 1971 günü faşist diktatörlük Hüseyin Cevahir'i katletti. Hüseyin Cevahir, ezilen Kürt ulusundandı. O ve Mahir Çayan, faşist diktatörlüğün asker ve polisi tarafından İstanbul Maltepe'de bir evde kuşattıldılar. İki devrimci teslim olmadı. Hüseyin Cevahir katledildi. Mahir Çayan ağır yaralandı.

Hüseyin Cevahir'in faşist terör karşısındaki boyuneğmez mücadelesini, fedakarlık ve devrimci kararlılığını ölümünün 7. yılında saygıyla anıyoruz.

HALKIN KURTULUŞU

İbrahim Kaypakkaya ve Fevzi Aslansoy çeşitli toplantılarla anıldı

* ANKARA Bahçelievler Akşam Ticaret Lisesinden ANOD'lu öğrenciler 18 Mayıs günü bir forum düzenlediler. İbrahim Kaypakkaya ve Fevzi Aslansoy'u andılar. Forum "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesi temelinde yapıldı. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Devrimci Yol taraftarlarının öncülüğünde öğrenci kitlesi toplandı. İbrahim Kaypakkaya'nın mücadelesi ve işkencedeki boyun eğmez kararlılığı anlatıldı. Fevzi Aslansoy'u pusuya düşürüp katleden faşist katiller lanetlendi.

Yapı-Kimya Meslek, Kimya-İnşaat Teknik liseli ANOD'lu öğrenciler İbrahim Kaypakkaya ve Fevzi Aslansoy'u andılar. Düzenlenen forumda Halkın Kurtuluşu taraftarları ve Devrimci Yol taraftarları adına konuşmalar yapıldı.

* ÖREN YDGD'de düzenlenen bir toplantıyla İbrahim Kaypakkaya ve Fevzi Aslansoy anıldı. Toplantıda iki devrimcinin hayatı, mücadelesi, halka bağlılığı ve devrime olan inançları anlatıldı. Faşist diktatörlüğün katliam ve cinayetlerle devrimcileri yıldıramayacağı ve sınıf mücadelesini durduramayacağı dile getirildi.

* SUNGURLU KARAKAYA köyünde yapılan miting ve yürüyüşle ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya anıldı. Mitinge Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Gücü ve Devrimci Yol taraftarları katıldı. Bu yıl miting ve yürüyüşe üçbini aşkın halk kitlesi katıldı. Çevre halkı her 18 Mayısı faşist diktatörlüğe ve işkencelere karşı mücadele günü olarak gelenek haline getirdi.

18 mayıs sabahı köylüler yaya olarak, traktörlerle, minibüslerle akın akın Karakaya köyüne gelmeye başladılar, Halkımız, işkenceleri etinde ve kemiğinde hissedercesine gür ve coşkulu bir şekilde kinini haykırıyordu. Öğleyin yürüyüşe geçildi. Sloganlar atarak mezarın başına gelindi. Mezar başında konuşmalar yapıldı. Son olarak Karakaya köyü halkı adına bir işçi konuştu. İbrahim Kaypakkaya'nın kararlılığını, azmini ve uzlaşmazlığını, faşist cellatlara karşı tavrını örnek alacaklarını belirtti. Son olarak Enternasyonal söylendi. Devrim andı içildi. Köye kadar yapılan yürüyüşle anma töreni son buldu.

* UŞAK Eğitim Enstitüsü gece ve gündüz bölümlerinde bloklarda ayrı ayrı yapılan forumlarda İbrahim Kaypakkaya anıldı. Bu forumlara Devrimci Yol ve Halkın Gücü taraftarları da katıldı. Konuşmacı arkadaşlar, İbrahim Kaypakkaya'nın ser verip sır vermeyen bir yiğit olarak devrim tarihine adını yazdırdığını, onun işkence karşısındaki kararlı tavrının tüm devrimcilere örnek olduğunu belirttiler. Reformist idarecilerin engelleyici tavırlarına rağmen toplantılar güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürüldü.

* NAZİLLİ Lisesinde öğrenciler, sabah zili çalınca 18 Mayıs günü bahçede toplandılar. Halkın Kurtuluşu taraftarı bir devrimci, İbrahim Kaypakkaya'yı anma konuşması yaptı. Faşist müdür, polis çağırarak öğrencilere saldırttı. Polis, 13 öğrenciyi gözaltına aldı. Bunun üzerine 300 öğrenci kaymakamlığa yürüdü. Bütün öğrencilerin imzaladığı protesto bildirisini kaymakama verdiler. Nazilli Lisesi öğrencileri, faşist diktatörlüğün bütün saldırılarına rağmen devrim şehitlerini anmada bir adım dahi geri atmadılar.

Nazilli Atatürk Ortaokulunda 18 Mayıs günü 3. sınıfların birinde devrimci öğrenciler, faşist katliamları teşhir ettiler. İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesini anlattılar. Öğrenciler, hep birlikte devrimci marşlar söylediler. Faşist-feodal eğitim protesto edildi.

* DİYARBAKIR YDGD'de 18 Mayıs günü bir anma toplantısı düzenlendi. Toplantıda Halkın Gücü, Kava, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarları adına birer konuşma yapıldı. Demokratik bir platformda süren toplantı devrim andı ile son buldu.

* DERSİM MAZGİRT Hoşe köyünde Halkın Gücü ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarının düzenlediği bir toplantıyla İbrahim Kaypakkaya anıldı. Halkın Yolu taraftarları adına da konuşma yapıldı. Toplantıya geniş köylü kitlesi katıldı.

* ÇAY Gençlik Derneğinde, 18 Mayıs günü anma toplantısı düzenlendi. Yapılan konuşmalarda İbrahim Kaypakkaya'nın mücadelesi, hakim sınıflara karşı uzlaşmaz tutumu anlatıldı. Toplantı devrim andı ile son buldu.

* BUCA CEZAEVİNDE siyasi tutuklular bir anma toplantısı düzenlediler. Toplantıda İbrahim Kaypakkaya yoldaşın mücadelesi hakkında konuşmalar yapıldı. Şiirler söylendi. Devrimci ağıt ve türküler okundu. Devrim andıyla bu olumlu toplantı son buldu.

* GAZİANTEP CEZAEVİNDE bulunan Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Devrimci Yol taraftarları ortak bir anma günü toplantısı ve bir günlük açlık grevi yaptılar. Ortak toplantıda İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Şiir ve ağıtlar söylendi. Açlık grevi, değişik siyasi hareketlerden devrimcilerin gerçekleştirdiği örnek bir örnek oldu.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşlar 6 Mayıs'ta düzenlenen toplantılarla anıldı (IV)

* PAZARCIK'yoksul köylüleri, Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşları büyük bir törenle andılar. Demirciler, Davutlar, Yarbaşı köylüleri ve diğer köylerden gelenler Söğütlü köyünde toplandılar. Demirciler ve Davutlar köyünden yoksul emekçileri marşlar söyleyerek, sloganlar atarak köye girdiler. En önde Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların resimleri bulunan bez pankart taşınıyordu.

Topluluk alanda bir çember oluşturdu. Saygı duruşu yapıldı. Alanda 500 civarında köylü vardı. 71 hareketini değerlendiren bir konuşma yapıldı. Şiirler okundu. Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların mücadelelerini anlatan üç yazı okundu. Marşlar söylendi. Devrim andı içildi. Alana getirilen darağacı yakıldı. Kitle faşist diktatörlüğe karşı nefretini haykırdı.

Bu anma toplantısında, değişik k'k lerden gelen yoksul emekçi halk kaynaştı. İşini, evini bırakak gelen emekçiler, bebeğini terk ederek alana koşan ana, bacılar tek bir yürek, tek bir yumruk olarak haykırdılar. Mücadele bayraklarını kendi güçlerine güvenerek daha da yükseltiler.

Pazarcık Cimikan köylüleri 6 Mayıs akşamı bir toplantı yaptılar. Devrimciler, daha önce ev ev dolaşarak gazete sattılar, 6 Mayıs'ın anlamını anlattılar. Toplantı saygı duruşuyla açıldı. Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların hayatları anlatıldı. 12 Mart faşist diktatörlüğü lanetlendi. Şiir ve marşlar söylendi. Köyde ilk olarak düzenlenen toplantıya emekçi kadınlar da katıldı.

* DERSİM MAZGİRT ilçesi Seyitli köyünde bir anma toplantısı düzenlendi. Yarı-askeri faşist diktatörlük tarafından idam edilen üç yoldaşın hayatı, mücadeleleri anlatıldı. Devrimcilerin birliği üzerinde duruldu. Bir devrimci ozan marşlar söyledi. Kitle, devrim andı içtikten sonra dağıldı.

* MUT halk gençliği 6 Mayıs'ı andı. Toplantı saygı duruşuyla başladı. Üç yoldaşın kısa ama kararlı mücadele dolu hayatları anlatıldı. İlkokul öğrencisi küçük bir ozan arkadaş devrimci türküler çaldı ve söyledi. Toplantı topluca söylenen devrimci türkü ve marşlardan sonra and içilerek sona erdi.

Yanı sıra 6 Mayıs'la ilgili olarak duvarlara yazılar yazıldı. Faşist polis bütün saldırısına rağmen bunu engelleyemedi. Yine 6 Mayıs'la ilgili olarak afişleme yapıldı.

Mut halk gençliği, üç yoldaşın kısa ama kararlı mücadelesini andı.

* SUNGURLU'da biri ilçe merkezinde, diğerleri onbeşten fazla köyün katıldığı 8 köyde anma toplantıları düzenlendi.

Toplantıya katılım için asılan ilanın dışında sözlü propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine devam edildi. Bir taraftan da 300 afiş Sungurlu içine yapıştırıldı. 100 afiş köylere dağıtıldı.

Sungurlu merkezinde yapılan toplantıya 100 emekçi katıldı. Saygı duruşundan sonra konuşmalar yapıldı. Sungurlu YDGD adına konuşan arkadaş "6 Mayıs'ta reformizme, revizyonizme ve maceracılığa karşı mücadeleyi anlattı. Toplantı Enternasyonal Marşı ve devrim andı ile son buldu. Bir kısım arkadaşlar köylerdeki toplantılara gittiler. Diğerleri ise topluca gazete satmaya çıktılar.

* DERSİM KUYUCAK köyünde anma gecesi yapıldı. Aydınlık taraftarı oportünistler geceyi engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Yer sağlanamadığı için gece 21 Mayıs günü, açık havada etrafı çadır bezleriyle çevrili bir alanda yapıldı.

Geceye 350'den fazla köylü katıldı. Bunun 100'den çoğu emekçi kadınlardan oluşuyordu. Enternasyonal ve saygı duruşundan sonra koro çeşitli marşlar söyledi. Konuşmalar yapıldı. Oynanan birinci piyeste, işçilerin burjuvaziye karşı mücadelesi, kadınların üzerindeki çifte baskı canlandırıldı. İkinci bir piyeste, köylülerin hayatı ve bir devrimcinin köydeki çalışmaları Kürtçe anlatıldı. Şiirler söylendi. Ahmet Demirdöven'in mesajı coşkuyla alkışlandı. Slayt gösterisi ve konuşmalar yapıldı. Devrim andı içilerek disiplinli bir şekilde dağılındı.

Gece, kitle bağlarının pekişmesine ve siyasetin kitlelere kavratılmasına hizmet eden olumlu bir eylem oldu.

ÇAĞRI

FAŞİST KATLİAMLARI PROTESTO VE ANTEP DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA GECESİNE KATILALIM !

Tarih: 8 Haziran 1978
Saat : 20.00
Yer : ALLEBEN DÜĞÜN SALONU / GAZİANTEP

TERTİP KOMİTESİ